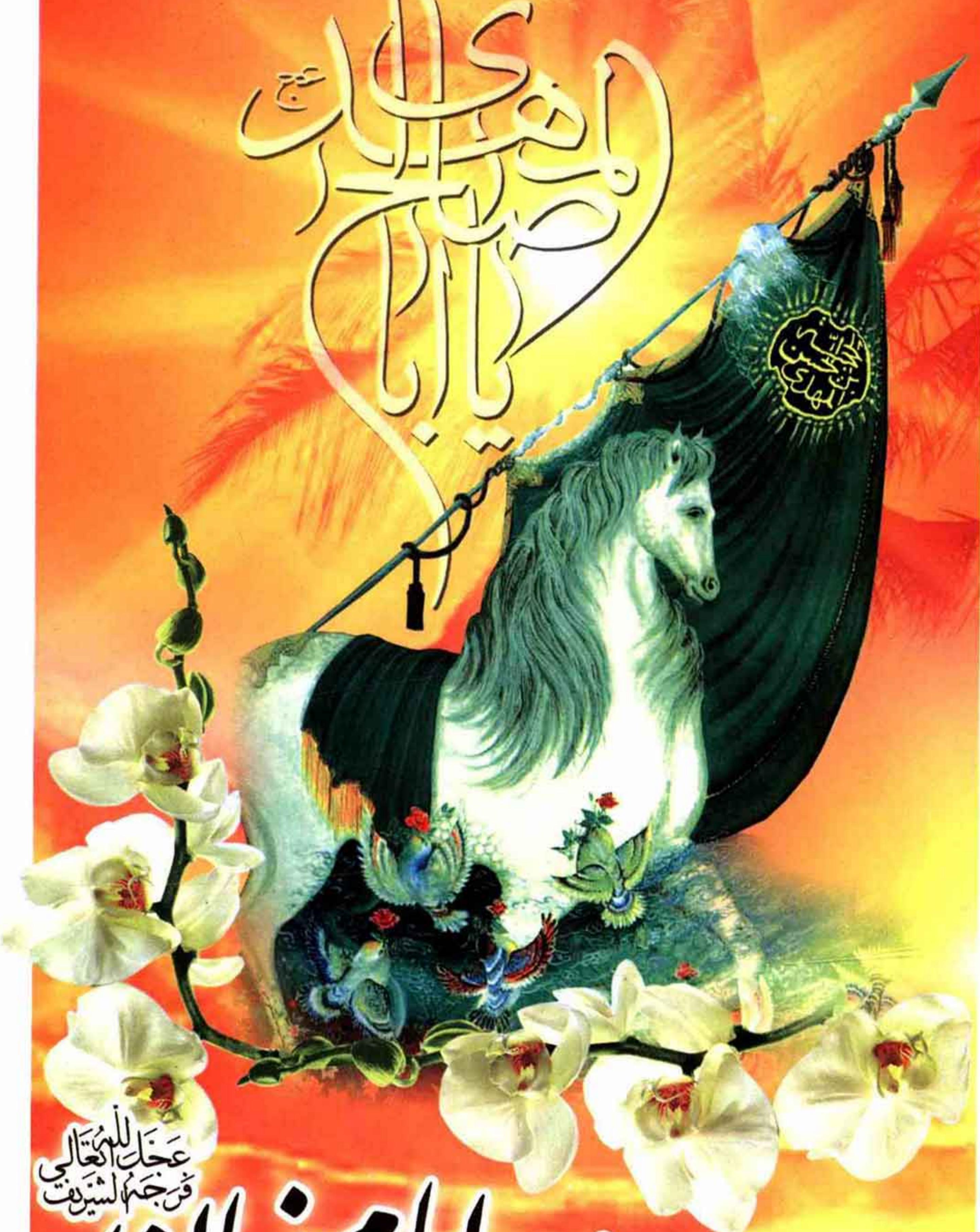

الله عزوجل

عَحَدَ اللَّهُمَّ اعْتَدْ
فِي جَهَنَّمَ لِشَيْءٍ فَ

دشانهای خلیور امام زمان

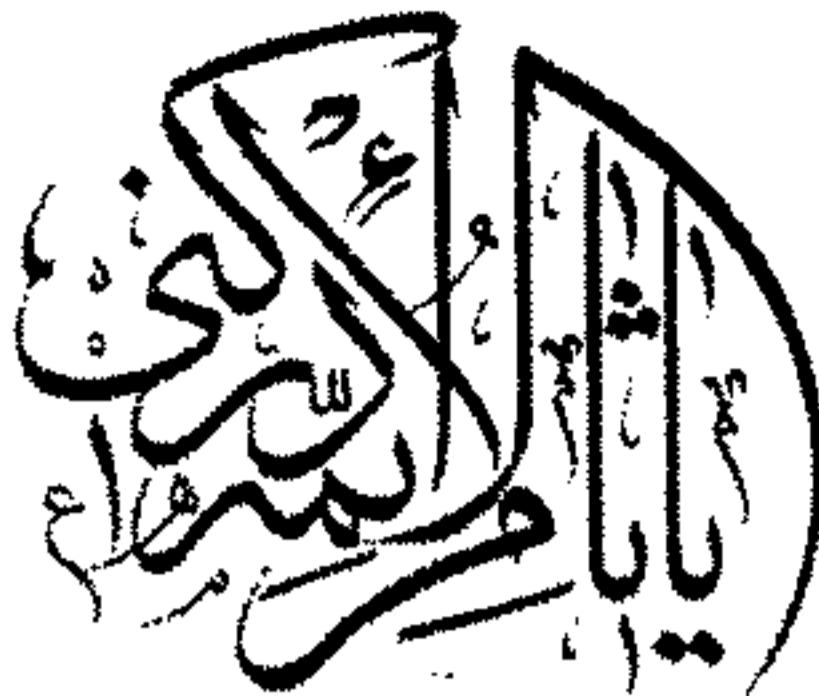
مؤلف: عطیه صادق کوهستانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اللّٰهُمَّ اسْأَلُكُ الْجَنَاحَيْنِ

مژده دادند که بر ما گذشتی خواهی کرد
نیت خبر کن که مبارک فالی است

لری نوکس ندید و هزاران رفیب هست
در غنجعلی هنوز و صد عذر لبیب هست

شاعر
ظهور
امام زمان

عَلِيُّ الْمُهَاجِرِ
فِي جَهَنَّمِ السَّيِّدِ

مؤلف: عطية صادق كوهستانی

صادق کوهستان، عطیه

نشانه‌های ظهور، صادق کوهستانی، عطیه، قم - نسیم حیات ۱۳۸۶

ISBN ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۲-۳۴۲-۲

۱۷۶ ص

قیمت ۱۸۰۰۰ ریال

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فিয়া

نشانه‌های ظهور

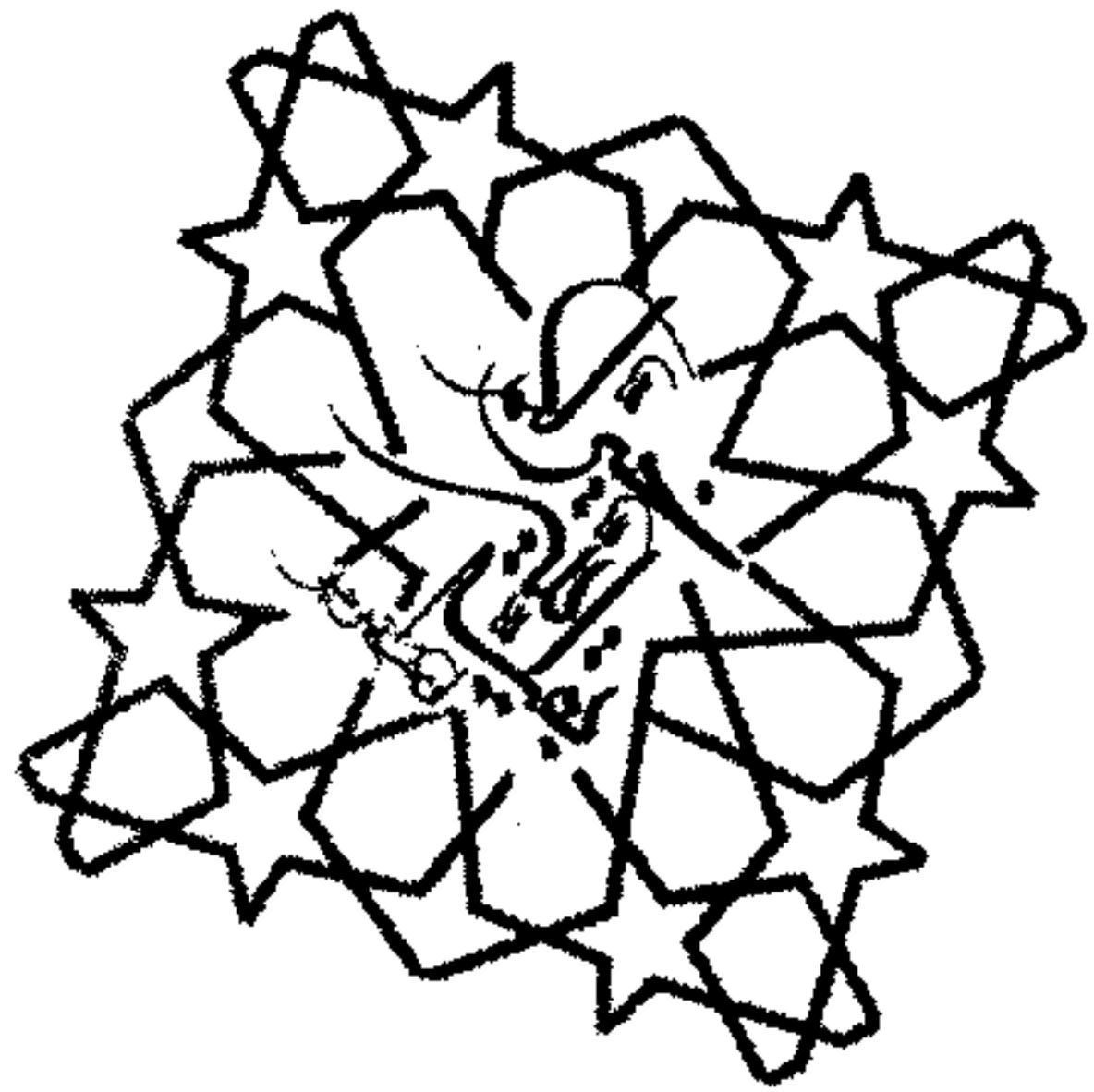
- عطیه صادق کوهستانی : مؤلف
- نسیم حیات : ناشر
- جعفری : چاپ
- رهرا انصاری زاده : صفحه آرا
- ۱۸۰۰۰ : تیراز
- ۱۸۰۰۰ ریال : قیمت
- ۱۳۸۶/۱۱ : نوبت چاپ
- ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۲-۳۴۲-۲ : شابک

مراکز پخش: قم، خیابان سمیه، خیابان شهیدین، پلاک ۸۷

تلفن: ۰۲-۷۷۴۹۷۵۰ / تلفکس ۷۷۴۹۵۳۴

اللَّهُمَّ بَلْعُ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَتَهْدِيَ

الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَانِهِ
الظَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهَّلْهَا وَجَبَّلْهَا وَبَرَّهَا وَ
بَحْرَهَا وَعَنَّى وَعَنْ وَالَّذِي مِنْ الصَّلَواتِ ذَنَةٌ
عَرْشِ اللَّهِ وَمَدَدَ كَلْمَاتِهِ وَمَا احْصَاهُ عِلْمُهُ وَ
أَحاطَ بِهِ كِتابَهُ

گوئی فرمین دروده چو گان عدل اوست
دین بر کشیده گبند نیلی حصار مم

فهرست مطالب

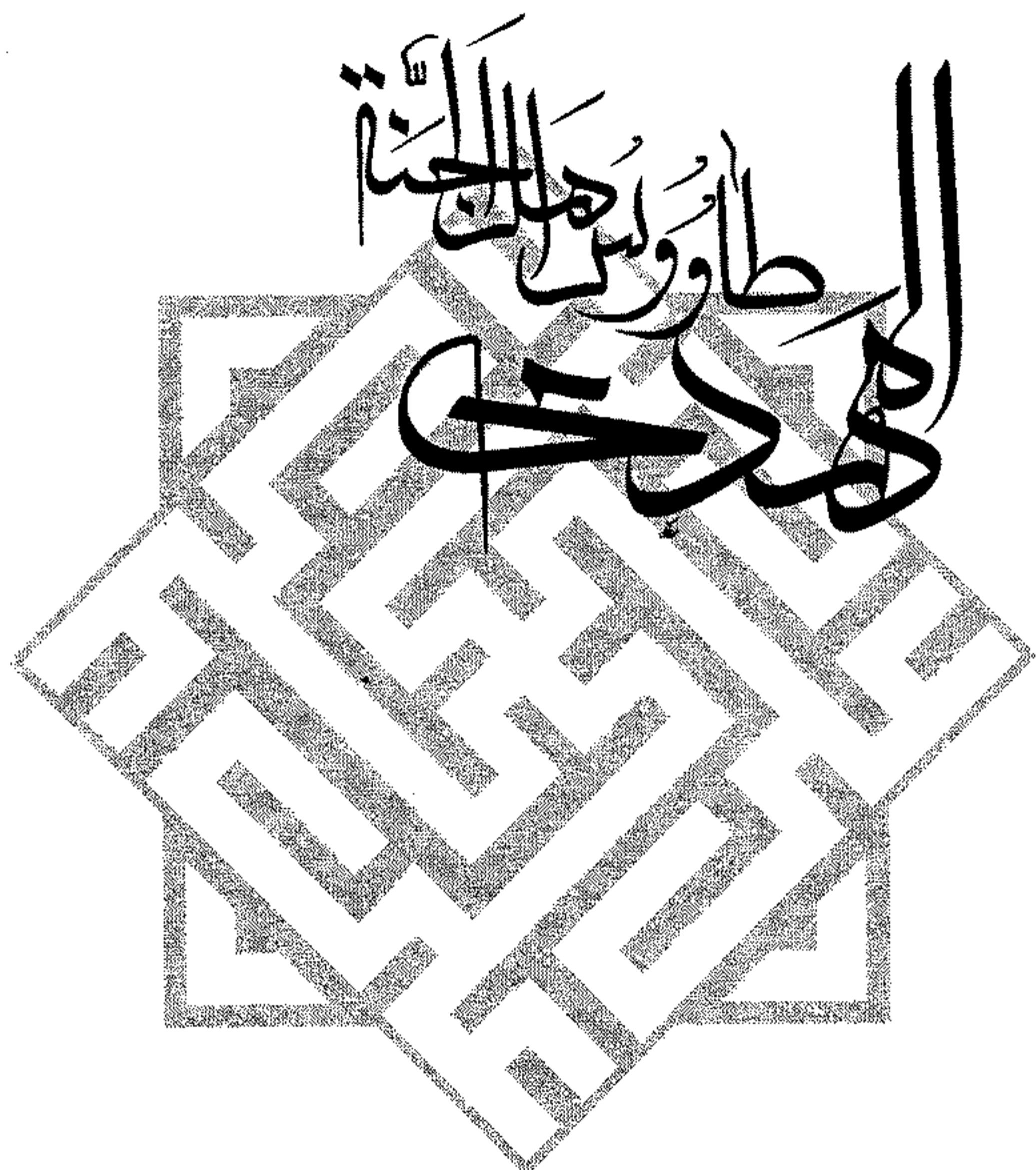
۱۳.....	درد دل.....
۱۷.....	موقعیت متظران حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> قبل از ظهور.....
۲۹.....	علامات ظهور امام زمان.....
۳۱.....	نشانه‌های ظهور.....
۳۲.....	۱- نشانه‌های عمومی.....
۳۵.....	۲- نشانه‌های نزدیک ظهور.....
۳۵.....	بیان شیخ مفید.....
۴۹.....	پنج علامت حتمی قیام امام زمان.....
۵۰.....	سخنان امام باقر <small>علیه السلام</small> درباره ظهور ولی عصر <small>علیه السلام</small>
۵۲.....	سفیانی چه کسی است؟.....
۵۴.....	مدت حکومت سفیانی.....
۵۵.....	سفیانی به دست امام زمان کشته می‌شود.....
۵۵.....	ابن آکله الاکباد.....
۵۶.....	نفس زکیه چه کسی است و چگونه کشته می‌شود؟.....
۵۶.....	نفس زکیه و امام زمان <small>علیهم السلام</small>
۵۸.....	قم در زمان ظهور.....
۵۷.....	ابی حمزه ثعالی و امام باقر <small>علیه السلام</small>
۵۸.....	مخفی ماندن نام خدا.....
۵۹.....	آتش در آسمان.....
۶۰.....	غربت اسلام.....

۶۰	مردم گریان می شوند.....
۶۱	معرفی علماء بد در آخر الزمان.....
۶۲	حال مردم آخر الزمان در کلام امام حسن عسکری <small>طیللا</small>
۶۳	حال زنان در آخر الزمان.....
۶۴	وای بر شهر ری از دو طرفش
۶۵	امام حسین و ظهور امام زمان.....
۶۶	پیشرفتہ شدن وسائل.....
۶۷	انتقال صدا و تصویر و همگانی شدن آن.....
۶۸	ظاهر شدن برکات زمین و گنجهای آن.....
۶۹	آباد شدن شهرها و وسیع شدن جاده‌ها و مساجد.....
۷۰	فراگیر شدن دانش و حکمت و پیشرفت علمی
۷۱	پرنده‌ها هم به امامت مهدی گواهی می دهند.....
۷۲	روایات در مورد خورشید گرفتگی و ماه گرفتگی.....
۷۳	نشانه‌های مختلف.....
۷۷	جنبش اصلاح طلبانه شخصیت یمنی
۷۸	ندای آسمانی.....
۷۹	روایات.....
۸۲	علی و خطبه مشهور بیان.....
۹۱	مشرده ظهور.....
۹۱	پیشگویی فردوسی
۹۳	پیشگویی خواجه حافظ شیرازی.....
۹۴	پیشگویی شاه نعمت الله ولی

۹۹	نسخه دوم شعر
۱۰۷	نسخه سوم
۱۱۰	نسخه چهارم
۱۱۲	نظرات و آینده‌نگری سید احمد علی خسروی
۱۱۴	قطعه اول
۱۱۵	قطعه دوم
۱۱۶	آینده‌نگری سید مهدی خسروی
۱۲۴	احادیث واردۀ مریوط به ظهور امام زمان حجت روی زمین
۱۲۴	حدیث اول
۱۲۴	حدیث دوم
۱۲۵	حدیث سوم
۱۲۵	حدیث چهارم
۱۲۶	حدیث پنجم
۱۲۷	حدیث ششم
۱۲۸	حدیث هفتم
۱۲۹	حدیث هشتم
۱۲۹	حدیث نهم
۱۳۰	حدیث دهم
۱۳۵	وواقع زمان ظهور مهدی موعود از زبان روایات
۱۳۵	حدیث اول
۱۳۵	حدیث دوم
۱۳۶	حدیث سوم

۱۳۷	حدیث چهارم
۱۳۷	حدیث پنجم
۱۳۷	حدیث ششم
۱۳۸	حدیث هفتم
۱۳۸	حدیث هشتم
۱۳۹	حدیث نهم
۱۳۹	حدیث دهم
۱۴۱	سیمای حضرت حجت در قرآن
۱۴۱	آیه اول
۱۴۱	آیه دوم
۱۴۲	آیه سوم
۱۴۳	آیه چهارم
۱۴۳	آیه پنجم
۱۴۴	آیه ششم
۱۴۵	آیه هفتم
۱۴۵	آیه هشتم
۱۴۶	آیه نهم
۱۴۹	آیه دهم
۱۵۰	آیه یازدهم
۱۵۱	آیه دوازدهم
۱۵۲	آیه سیزدهم
۱۵۳	آیه چهاردهم

۱۵۴	آیه پانزدهم
۱۵۵	آیه شانزدهم
۱۵۶	آیه هفدهم
۱۵۷	آیه هجدهم
۱۵۸	آیه نوزدهم
۱۵۹	آیه بیستم
۱۶۰	راه وصال به امام زمان
۱۶۱	تکلیف اول
۱۶۲	تکلیف دوم
۱۶۳	تکلیف سوم
۱۶۴	تکلیف چهارم
۱۶۵	تکلیف پنجم
۱۶۶	تکلیف ششم
۱۶۷	تکلیف هفتم
۱۶۸	تکلیف هشتم
۱۶۹	تکلیف نهم
۱۷۰	اشک فراق
۱۷۱	یوسف آل محمد
۱۷۲	اشک فراق
۱۷۳	فلک ولا

درد دل

یا بقیة الله:

از فراق تو گلستان عشق، رنگ پاییز به خود گرفته و
عشق‌ها یکی پر پر می‌شوند و معشوق را - که تسویی -
نمی‌بینند مبادا من هم به جمع آن عاشق‌ها بپیوندم و جمال تو
را ببینم! از تو درس مهربانی و از خودگذشتگی آموختیم. ای
معلم ایشار و مهربانی!

بگذار جمال زیباییت را که سال‌هاست پشت نقاب مخفی
داشته‌ای، امروز بی‌واسطه نقاب زیارت کنیم!

مولایم!

زندگی بدون تو آهنگ فراق است و مرگ؛ و با تو، آوای
دل انگیز یک رهگذرا زندگی نعمه وصال است؛ زندگی تریاق
دردهاست؛ پس بیا و زندگی در کنار خود را برایمان به ارمغان
آرا آرزوی ما ظهور تو و سرانجام مرگ است؛ چون مرگ
غنیمتی برای قلب‌های شکسته است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سیدی!

تمام چشم‌ها متظر تو هستند. همه اهل دنیا می‌خواهند
فرش زیر پای مرکبت باشند. نمی‌دانیم چرا نمی‌آیی؟

عزیزم!

به خدا سوگند! دنیا را آذین می‌بندیم، اگر لحظه آمدنت را
بدانیم.

مهدی زهرا، امام زمان!

آه یتیمان را می‌شنویم و مظلومیت کسانی را می‌بینیم که در
مقابل ظلم و کفر ظالمان سر خم کرده‌اند.

امروز کودکان بی‌گناه از ظلم ظالمان زیر خروارها خاک
پنهان می‌شوند و هزاران نوجوان روی دست‌های مردم راهی
گورستان می‌شوند و هزاران جوان آرزو به دل می‌مانند و فقط
سوختنشان را مادرانشان به نظاره می‌نشینند.

یوسف زهر !!

امروز زنان را به اسارت می‌گیرند و با شکنجه و دریدن
حیا و عفتشان آنقدر به آنها فشار روحی و روانی وارد می‌کنند
که هزاران بار آرزوی مرگ از خدا می‌نمایند.

امروز دنیا بر انسان‌ها حکومت می‌کند و سوار بر قدرت بر
مستضعفان و مخصوصاً شیعیان و مسلمانان می‌تازد پس ای

عزیز زهرا بیا و دنیا را از حکومتش برکنار نما و بر مسند
حکمرانی بنشین!

مولای من!

امروز زمین از شدت ظلم و فساد و آزار و اذیت انسان‌های
بی‌گناه به زیان آمده و لب به شکایت می‌گشاید، ظلم‌ها از
حدشان تجاوز کرده‌اند طوری که نمی‌شود برایش حد و مرزی
تعیین نمود. دنیا عرصه را بر انسان‌ها تنگ کرده و همه را در
منجلاب انداخته؛ چه از نظر فقر و چه از نظر ثورت. هر کسی
به دردی گرفتار شده و زیادی گرفتاری مردم باعث شده که
کمتر به یاد و فکر شما باشند یا نه! شاید هم عده‌ای بر اثر
زیادی فشار و درد خودشان را به شما نزدیک‌تر کرده‌اند به هر
حال ای چاره ساز دردها و ای شفای درد مریضان و ای مرهم
دل‌های غم‌دیده بیا و چاره‌ای بیندیش و انسان‌ها را از این همه
درد و مشقت و گرفتاری رهایی بده!

مهدی! ای نوبهار زندگی!

تو را به حق مادرت! آن کسی که در غربت تو شیون
می‌کند و انتظارت را می‌کشد تا تو – میوه دلش – از سفر بازآیی
و در آغوشت کشد تا زخم سال‌های دوری را التیام بخشد و
گریه‌ها و دلتگی‌ها را از یاد برد و سختی کنایه‌های دشمنان و
همه رنج‌ها را بیرون بریزد و بگوید: این است پسر من؟ نور

دیده من؛ عشق سال‌های انتظارم؛ حال آمده، تا انتقام بگیرد،
انتقام خون جوانانی که در راه خدا شهید شدند، انتقام شهداي
کربلا، انتقام حسین و فرزندانش، انتقام حسین و یارانش و
انتقام همه مظلومان جهان را.

مهدی جان!

ای دشت شقایق‌ها! ای قلبت آبی آسمان پر نور و ای
نگاهت عبور از کهکشان‌های دورا چه می‌شود آن نگاهت برای
ثانیه‌ایی مهمان قلب کوچک ما گردد و با آمدنت، خانه قلبمان
را جلا دهی و روحمان را مصفا کنی؟ چه می‌شود دستان
نوازشگرت نوازشگر ما شود و ما هم طعم نوازش را از دستانت
بچشیم؟ چه می‌شود که با لبخندت دنیای تاریک ما را روشنایی
بخشی؟^(۱)

عَلَى الْمُعْتَدِلِ
وَلَا يُحْمِلُ الْمُتَّقِلِ

۱۶

بیانیه هایی به عنوان امام زمان

۱. در فراق بیقه الله، سمیه کاظمیان.

موقعيت هنرمندان حضرت مهدی ﷺ قبل از ظهور

امام صادق علیه السلام از رسول خداوند ﷺ درباره مقام متظران ظهور دو علاقه‌مندان به ساحت مقدس حضرت ولی عصر علیه السلام و آبای گرامی اش چنین نقل فرموده‌اند:

«طوبی لِمَنْ أَدْرَكَ قَائِمَ أَهْلِ بَيْتِيْ وَ هُوَ مُعْتَدِّ بِهِ قَبْلَ قِيَامِهِ
يَتَوَلَّهُ وَ لَيَتَبَرَّأُهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَ يَتَوَلَّهُ الْأَئِمَّةُ مِنْ قَبْلِهِ أَوْلُئِكَ
رُفَقَائِي وَ ذُووَا وُدُّي وَ مَوَدَّتِي وَ أَكْرَمُ أُمَّتِي عَلَيَّ وَ أَكْرَمُ خَلْقِ اللهِ
عَلَيَّ»^(۱)

خوشابه حال کسانی که قائم از اهل بیت مرا درک کشند و اقتدای به آن حضرت می‌کنند (فرمانبرداری) پیش از قیامش، دوستان او را دوست می‌دارند و باب دشمنانش دشمناند و از آنها تبراً می‌جویند و ائمه معصومین قبل از آن حضرت را دوست می‌دارند. اینان رفقای من و دوستان من و بهترین افراد امّت من در نزد من بلکه بهترین مخلوقات خداوند برای من هستند [گوارا باد بر صاحبان این نعمت (ولایت)].

حدیفه می‌گوید: «دیدم رسول موعظم اسلام پرده کعبه را گرفته و گریه می‌کند. عرض کردم یا رسول الله! چه چیزی شما

بیان
علیه
ایام
زمین

را به گریه آورده است؟ خداوند چشم‌های تو را نگریاند.
فرمودند:

ای حذیفه! دنیا از بین رفته یا مثل این که تو در این دنیا
نیودی. عرض کردم پدر و مادرم به قربانت بادا آیا علایمی
هست که دال بر وقوع چنین وضعی در دنیا باشد؟ فرمود: آری،
ای حذیفه! مطالبی که می‌گوییم به قلبت بسپار و با چشمت ببین
و باب انگشتان شماره کن:

- ۱- وقتی که امت من نماز را ضایع کنند.
- ۲- از شهوت پیروی کنند.
- ۳- خیانت در میان مردم زیاد شود.
- ۴- امانت و امانتداری کم شود.
- ۵- مشروبات الکلی بنوشند.
- ۶- فضا تاریک شود (ممکن است به خاطر آلودگی فضا به
معصیت یا دود ناشی از بنزین و غیره باشد).
- ۷- به واسطه خشکسالی، آب قنات‌ها و چاه‌ها کم شود-
کما این که الان شده است.
- ۸- آسمان و این فضای لاپتاھی غبارآلود شود (ممکن
است کنایه از ظلم‌های جهانی باشد مانند جنگ‌های جهانی از
قبيل دو جنگ اول و دوم و جنگ‌های پراکنده).
- ۹- امنیت از راه‌های زمینی و هوایی برداشته شود (نظیر

هوایپما ریایی، آدم ریایی).

- ۱۰- مردم هم دیگر را سب و لعن کنند.
- ۱۱- خانواده‌ها در دامن فساد سقوط کنند (مانند بی‌حجابی، رقاصی، قمار و غیره).
- ۱۲- مردم در زندگی گرفتار تجملات و مدپرستی شوند و سرانجام قناعت و میانه‌روی متروک گردد.
- ۱۳- افراد جامعه نسبت به یکدیگر بدین شوند و سوءظن و عدم اعتماد بر جامعه سایه افکند.
- ۱۴- سال‌های دنیا پست و خوار شود.
- ۱۵- دختکاری زیاد شود و محصول‌ها اندک شود.
- ۱۶- قیمت‌ها بالا رود (نرخ اجنس مورد لزوم به طور سراسم آوری بالا برود تا جایی که زندگی را تبدیل به جهنم سوزان کند).
- ۱۷- بادها زیاد شود (طوفان‌ها و تندبادها مرتبأ در دنیا زیان‌های سنگین جانی و مالی به بار آورد).
- ۱۸- پرده از روی باطن مردم برداشته شود (و جنایتکاران و دنیاپرسان و جاه طلبان شناخته شوند، یا بدان آشکار شوند یا علایم ظاهر شوند).
- ۱۹- عمل شنیع لواط علنی شود (کما این‌که در انگلستان با گذراندن قانونی از تصویب مجلس لواط بلا مانع شده است).

- ۲۰- خلاف، پسندیده شود.
- ۲۱- تجارت و کاسبی دچار سختی و تنگی شود و اشیا مورد درخواست کم شود.
- ۲۲- تمام برنامه‌ها را با کمال گشتاخی و خودسری بر مبنای هوای نفس پیاده کنند.
- ۲۳- ناسرا و فحش دادن به پدر و مادران را وسیله سرگرمی و مزاح قرار دهند.
- ۲۴- آشکارا ربا بخورند و کوچک‌ترین ترسی از خداوند نداشته باشند.
- ۲۵- بی‌عصمتی و زنا در میان مردم رواج پیدا کند.
- ۲۶- خشنودی و راضی بودن از زندگی و برنامه آن بسیار کن شود.
- ۲۷- افراد سفیه و نادان زمام امور را به دست گیرند.
- ۲۸- خیانت به انواع و اقسام مختلف در میان همه طبقات زیاد شود.
- ۲۹- امانت را بی‌اهمیت بدانند و به آن بسی اعتنا باشند و افراد امین کم شوند.
- ۳۰- افراد از اخلاق و کار خویش تعریف کنند.
- ۳۱- نادان‌ها به دلیل نادانی خویش مشهور شوند.
- ۳۲- مردم خانه‌های خود را بیارایند و دیوارهای آن را

زینت دهنده.

۳۳- قصرها و خانه‌ها بلند ساخته شود.

۳۴- باطل را به لباس حق جلوه دهنده.

۳۵- زشتی دروغ از بین برود به حدی که لباس راستی بر آن بپوشانند.

۳۶- اگر کسی در ارش صحت عمل داشته باشد او را ضعیف بدانند.

۳۷- پستی و لثامت و سرزنش یکدیگر را به حساب عقل بگذارند.

۳۸- گمراه بودن و راه نکج رفتن را هدایت بشمارند.

۳۹- بیان را کوری بدانند (اگر به وسیله بیان، حقایقی گفته شود که به نظر آنها خوش نیاید بگویند این شخص کور است و واقعیت دنیا را نمی‌بیند).

۴۰- خموشی را بی‌خردی بدانند.

۴۱- دانشمند اگر بخواهد از علم خویش به نفع خود و جامعه حرف بزند او را جاہل و عملش را نادانی بدانند.

۴۲- نشانه‌ها بسیار شود و علامت‌ها یکی پس از دیگری ظاهر گردد.

۴۳- تحقیق نکرده سخنان دور از حقیقت بگویند.

۴۴- آسیای مرگ بر سر جامعه بچرخد (جنگ‌های

بِالْعَدْلِ حَمِيدٌ
بِالْجُنُونِ حَمِيمٌ

زَمَانٌ

نَيَّنَتِنْدَ.

خانمانسوز به راه بیندازند و افراد بی‌گناه را قتل عام کنند. مانند
بمباران مناطق مسکونی و غیر نظامی و...).

۴۵- مردم از نظر بینش و دید قلبی کور شوند و حقایق را

نَيَّنَتِنْدَ.

۴۶- کارهای ناپسند بر اعمال خوب غلبه پیدا کند.

۴۷- محبت نسبت به یکدیگر و صلة رحم از دل‌های مردم

برداشته شود.

۴۸- تجارت و بازرگانی زیاد شود و مردم کارهای باطل و

ناچیز را نیکو بدانند.

۴۹- جان خود را به یکدیگر به خاطر شهوت‌های زیادی

که دارند، بذل کنند.

۵۰- کارهای بزرگ را آسان بشمارند (نظیر جنگ با

دولت‌های بزرگ).

۵۱- از پوشیدن پوست‌های حیوانات حرام گوشت باکی

نداشته باشند.

۵۲- جامه‌های نرم و زیبا و نازک بپوشند (و بدن آنها از

روی لباس پیدا باشد).

۵۳- رغبت به دنیا پیداکنند و آن را بر آخرت مقدم بدارند.

۵۴- رحم از دل‌های همه مردم برود (اعم از زمامدار،

تاجر، کاسب، زن، شوهر و غیرآنها).

۵۵- فساد جنبه عمومی پیدا کند.

۵۶- قرآن را به بازی بگیرند.

۵۷- اموال بیت المال را مال شخصی خود بدانند یا حقوق شرعیه مال خود را ندهند و بگویند مال خودمان است.

۵۸- مسراکات را با تغییر نام حلال بدانند.

۵۹- در وقت دادن زکات مال خود خیانت کنند.

۶۰- ریا را به نام خرید و فروش و اجاره دادن محلی از مفروض بگیرند.

۶۱- در فسق و فجور مردها با مردها و زنها با زنها برابری کنند.

۶۲- به نافرمانی از خداوند مباهات کنند.

۶۳- دل‌های مردم پر از تکبر و نخوت شود و ظلم و جور در پادشاهان و نادانی در مردم ظاهر شود.

۶۴- در چنین وضعی دیندار باید دین خود را بردارد و از این طرف به آن طرف و از قله به آن قله و از این دره به دره دیگر بود تا سلامت دین داشته باشد.

۶۵- از اسلام باقی نماند جز اسمی و از قرآن باقی نماند جز رسمی (قرآن در دل‌ها کهنه شود و فقط اسم و رسمی از آن باقی بماند).

۶۶- قرآن بخوانند در حالی که از گلوگاه و استخوان ترقوه

زمان

امام

ظهور

پیامبر

و گردن نگذرد و از وعده‌های خداوندی و وعیدهای آن عملاً در میان آن مردم خبری نباشد و از خداوند نترسند و به یاد او نباشند واز ناسخ و منسوخ قرآن بی خبر باشند.

۶۷- در این حالات مساجدشان آباد باشد اما دلهاشان از تقاو و ایمان تهی.

۶۸- علماء و دانشمندان آن زمان بدترین مردم روی زمین باشند و تمام فسادها و فتنه‌ها از ناحیه آنها برخیزد و بازگشت همه آنها (فتنه‌ها) به سوی خود ایشان است.

۶۹- مردم خیر و نیکوکار و مراکز خیر از بین برود اما اهل شر و فساد بمانند.

۷۰- مردم به خداوند عالم در کارهایشان بی اعتماد باشند و اعمالشان از روی تحقیق نباشد.

۷۱- تنها محبوب مردم دینار و درهم باشد (ثروت دنیا از هر راهی که بیاید، حلال یا حرام، مانعی نداشته باشد).

۷۲- هر قدر ثروتشان زیاد شود باز بگویند فقیریم.^(۱)

جابر و رسول خدا^{علیه السلام}

جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید^(۲):

در حجت الوداع (آخرین حج) در خدمت رسول اکرم

۱. نوائب الدهور، ص ۲۹۱.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۶۲-۲۶۴؛ نشانه‌های ظهور او، ص ۵۹

بودم. وقتی که پیامبر بزرگ اعمال واجب حج را تمام فرمودند به عنوان وداع به خانه کعبه نزدیک شدند، حلقة در خانه را گرفتندو باب صدای بلند که همه اهل مسجدالحرام و بازاریان صدای مبارکشان را شنیدند و اجتماع کردند، فرمودند:

ای مردم! بشنوید و به آنها بی که در اینجا نیستند برسانید. آنگاه وجود مقدس رسول خدا گریه کردند و از گریه آن بزرگوار همه به گریه افتادند و چون از گریه فارغ شدند فرمودند: ای مردم! خداوند شما را رحمت کند. مثل شما از امروز تا یک صد و چهل سال دیگر مانند درخت بی خار خواهید بود (ممکن است کنایه از زندگی آرام باشد) و دویست سال دیگر بر شما خواهد آمد که مانند درختی باشید که هم برگ دارد و هم خار دارد دیگر بعد از این مثل شما مانند درختی است که خارهای جانگداز دارد در این فصل از زندگی نمی بینید مگر پتادشاه ستمگر یا ثروتمند بخیل یا عالم دنیاپرست یا فقیر در غگو یا پیرمرد زناکار یا بچه گستاخ یا زن نادان و احمق. آنگاه رسول خدا گریه کردند سلمان فارسی از جا برخاست و عرض کرد: یا رسول الله! به ما خبر بده کی خواهد شد. حضرت فرمودند: هر گاه علماء و دانشمندان شما کم شوند و قاریان قرآن شما از بین بروند و زکات دادن متروک شود و منکرات در اجتماع شما رواج پیدا کند و در مساجد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الْحٰمِدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الْحٰمِدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الْحٰمِدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صدای شما بلند شود و کارهای مربوط به دنیا را مقدم بر امور اخروی بلکه روی سر آخرت بگذارید و علم را زیر پای خود قرار دهید و سخن معمولی و همگانی شما دور غم، میوه و نقل مجالس شما غیبت و آنچه به دست می‌آورید حرام باشد.

[ای سلمان!] در آن زمان بزرگان بر کوچکان رحم نمی‌کنند و کوچکان نیز احترام بزرگان را نگه نمی‌دارند [ای سلمان!] در این حالت، لعنت خداوند بر شما نازل می‌شود و سختی‌ها دامن شما را خواهد گرفت و از دین در میان شما جز لفظی باقی نمی‌ماند و آنگاه که شما دارای این صفات ناپسند شدید، منتظر وزیدن باد سرخ یا سنگباران شدن یا مسخ شدن باشید، به درستی که در کتاب خداوند عز و جل آمده است: «خداست که می‌تواند به وسیله عذاب‌های مختلف از بالا و پایین (سنگباران یا بادهای سخت) شما را مجازات کند یا شما را گروه گروه کند و بچشاند برخی از شما را آسیب برخی دیگر، بنگر چگونه آیه‌ها را گون می‌کنیم، شاید آنها فهم کنند».

در این لحظه عده‌ای از یاران از جای برخاسته و عرض کردند:

یا رسول الله! به ما خبر ده این جریانات کی خواهد بود:
فرمودند:

«آنگاه که نماز را در وقت خودش نخوانند، متابعت از

شهوات کنند، شرب خمر کنند (زیرا قهوه خوردن گناه نیست) به پدران و مادران ناسزا بگویند، به دست آوردن مال حرام را غنیمت بدانند و زکات دادن را زیان و ضرر تلقی کنند، مرد از همسر خود اطاعت کند، درباره همسایه جفا کنند، با ارحام قطع ارتباط کنند، رحم از بزرگان برداشته شود و حیای کوچکان کم گردد، ساختمان‌ها را محکم بنا کنند، درباره نوکران و کلفت‌ها ظلم کنند. شهادتشان از روی هوا و هوس باشد، حکم آنها بر اساس ظلم باشد، مرد پدرش را لعنت کند، برادر نسبت به برادر حسد ورزد، شرکا در معاملاتشان به یکدیگر خیانت کنند، وفا کم شود، زنا شیوع پیدا کند، مردان خود را به لباس زنان بیارایند، پرده حیا از زن‌ها برداشته شود، تکبر دل‌های مردم را پر کند مانند سم‌های کشنده‌ای که در بدن‌ها جای می‌گیرد، کارهای خوب کم شود و جرایم و بدی‌ها ظاهر شود، واجبات الهی سبک پنداشته شود، با گرفتن پول صاحبان مال را بستایند، ثروت را در راه غنا و خوانندگی به مصرف برسانند از آخرت غفلت کنند و تمام توجه خود را به دنیا معطوف دارند، ورع و پرهیزکاری کم و طمع زیاد شود، هرج و مرج بالا گیرد، بندگان خدا در جامعه ذلیل و منافقان در میان مردم محترم باشند، مساجد از نظر ظاهر به وسیله اذان آباد اما دل‌های ساکنان آن تهی از ایمان باشد، قرآن را سبک بشمارند، انواع ختواری‌ها

شانه های ظهور او، امام زمان

در باره اهل ایمان اعمال کنند. در این هنگام می بینی که صورت این مردم چهره آدمی است اما قلب های آنان دل های شیاطین است (پر است از مکر و حیله و تکبر و امثال این صفات بد) سخنان آنان از عسل شیرین تر اما دل هایشان پر است از زهر های کشنده. اینان گرگ های درنده ای هستند که به لباس آدمیان درآمده اند. در این حالات، روزی نیست که خداوند به آنها نفرماید آیا از رحمت من مغرور شده و به من جرأت پیدا کرده اید؟ تصور می کنید که من شما را بسی فایده خلق کردم و بازگشت شما به سوی من نیست؟ به عزت و جلالم سوگند، اگر به خاطر بندگان صالح و با اخلاصم نبود یک آن به معصیت کاران مهلت نمی دادم و اگر ورع و پرهیز کاری بندگان با تقوا نبود یک قطره باران از آسمان فرو نمی فرستادم و یک برگ سبز از زمین نمی رویاندم. عجبا از مردمی که مال و ثروت را خدای خویش قرار داده اند و ارزوهای آنها طولانی است (با توجه به عمر کوتاه دنیا) و چشم طمع دارند که در جوار رحمت الهی باشند، و حال آن که به مقام قرب نمی رسدند مگر به وسیله عمل صالح و عمل هم قبول نخواهد شد مگر با راهنمایی عقل.^(۱)

۱. نشانه های ظهور او، محمد خادمی شیرازی.

علامات ظهور اهام زهان

رسول خدا فرمود: وقتی در شب معراج ملائکه مرا به آسمان بردند خداوند به من وحی فرمود: یا محمد (یک سری از مطالبی را بیان فرمود تا این که رسید به اینجا) من از صلب علی بن ابیطالب یازده نفر مهدی که همه آنها از ذریثه تو از دخترت بتول می‌باشند و آخرين آنها کسی است که عیسی بن مریم پشت سر او نماز می‌خواند و او کسی است که زمین را پر از عدل و داد می‌کند درحالی که زمین از ظلم و جور پر شده است و من به وسیله او مردم را از هلاکت نجات می‌دهم و به وسیله او مردم را از ضلالت هدایت می‌کنم و به وسیله او کوران و مریض‌ها را شفا می‌دهم.

بعد من گفتم: خدای من آن، در چه زمانی خواهد بود؟ خداوند عالم فرمود: زمانی که علم برطرف گردد و جهل ظاهر شود و قرا (و گویندگان) زیاد شوند و لکن عمل کردن کم باشد و کشتار مردمان بسیار شود و فقها و دانشمندان هدایت کننده کم شوند و دانشمندان گمراه کننده و خائن بسیار می‌شوند و شاعر بسیار شود و امت تو قبرهای خود را مسجد بگیرند و قرآن را زینت کنند و مسجدها را به طلا زینت دهند و جور و فساد بسیار شود و منکر (یعنی کارهای بد) آشکار شود و امت

فاسق باشند.

تو را به آن کارهای بد، امر کنند و مدرم را از کارهای خوب نهی کنند و مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنندو فرمانروایان کافر باشند و دوستان ایشان فاجر و (معصیت کار) باشند و کمک کاران آنها ظالم باشند و اصحاب رأی از آنها باشند.

در آن زمان سه موضع از زمین فرو می‌رود یکی در مشرق و یکی در غرب و یکی در جزیره العرب و خوابی در شهر بصره پیدا شود به دست یکی از ذریه تو که تابعین او مردمان زنجمعی هستند و مردی از فرزندان حسین بن علی خروج کند و دجال از مشرق زمین از سیستان ظاهر شود و سفیانی ظاهر گردد.

من گفتم: خدایا بعد از من چه فتنه‌ها واقع می‌شود خدا هم فتنه و بلا بني اميده لعنهم الله را به من خبر داد و فتنه‌های فرزندان عمومی من (بني العباس) و آنچه تا روز قیامت واقع می‌شود به من وحی فرمود و چون از معراج برگشتم همه آنها را به پسر عمومیم علی بن ابیطالب خبر دادم و ادای رسالت کردم و خدا را حمد می‌کنم چنان که پیغمبران حمد کرده‌اند و سایر مخلوقات قبل و بعد از من تا قیامت حمد کرده و می‌کنند.^(۱)

۱. کمال الدین، شیخ صدق، خلاصه‌ای از مطالب دین اسلام در احوالات امام زمان.

نشانه‌های ظهور

روایاتی که در مورد نشانه‌های ظهور حضرت مهدی ع رسیده و در کتاب‌های حدیث موجود است به سه بخش قابل تقسیم است.

۱- علایم و نشانه‌های عمومی است که از انحرافت گسترده فکری عقیدتی، علمی و ... که در سراسر جهان و کشورها و مراکز اسلامی پدید می‌آید و جامعه‌ها و تمدن‌های بشری را آلوده می‌کند، سخن می‌گوید. این بخش از نشانه‌ها و علایم به ظهور آن حضرت پیوند نخورده و مقارن با آن نیست، بلکه ممکن است ده‌ها سال پیش از ظهور آن گرامی، پدیدار گشته و جهانی شود.

۲- علایم و نشانه‌هایی است که نزدیک به ظهور امام زمان ع پدیدار می‌گردد اما نشانه این نیست که ظهور در همان سال خواهد بود، بلکه اینها انواع رخدادها و فتنه‌هایی هستند که پس از صدور این گونه روایات، به تدریج در طی قرون و اعصار تا هنگامه ظهور، پدید خواهند شد.

۳- علایم و نشانه‌هایی است که در همان سال ظهور آن اصلاحگر بزرگ یا یک سال پیش از ظهور آن بزرگوار، رخ خواهد داد که این بخش خود به دو بخش، تقسیم می‌گردد؛
الف) علایم و نشانه‌های غیر قطعی است و مفهوم آنها این

است که رخ دادن آنها حتمی نیست، بلکه ممکن است رخ دهد
یا ندهد.

ب) علایم قطعی است که تردید ناپذیرند و به طور حتم روی خواهند داد.

۱- نشانه‌های عمومی

از نزآل بن سیره آورده‌اند که می‌گوید: علی عَلَيْهِ السَّلَامُ برای ما سخن می‌گفت که: نخست سپاس خدا را به جا آورد و او را ستود و بر پیامبر و خاندانش درود فرستاد، آنگاه سه بار فرمود:

«سلونی - ایها النّاس! - قبل از تقدونی...»

یعنی مردم! تا مرا از دست نداده‌اید، هر آنچه می‌خواهد بپرسید. صعصه بن صوحان به پا خواست و گفت:

«یا امیرالمؤمنین! دجال کی خواهد آمد؟»

علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: «بنشین! خدا سخن تو را شنید و منظورت را دانست برای خروج دجال نشانه‌ها و علایمی است که دسته دسته هر کدام پس از دیگری روی خواهد داد اگر می‌خواهی تو را از آنها آگاه سازم؟»

صعصه پاسخ داد: «آری! ای امیرمؤمنان!»

فرمود: «پس به خاطر بسپار و حفظ کن که اینها علایم و نشانه‌های آن است: هنگامی که مردم راه و رسم و فرهنگ و

معنویت نماز را نابود ساختند و به پوسته آن قناعت کردند و
ویژگی امانت و امانتداری را ضایع ساختند و دروغپردازی را
روا شمردند و ریاخوارگی و ربا را مباح دانستند و رشوه دادند
و گرفتند و دین به دنیا فروختند و سفیهان و کم خوران را به
اداره امور جامعه گماشتند و قطع رحم کردند و هواهای دل را
پیروی کردند و ریختن خونها را آسان ساختند.

هنگامی که بردباری، ناتوانی شمرده شد. و بیدادگری،
باعث افتخار گردید و زمامداران فاجر و بدکارا و وزیران،
ستمکار شدند و مأموران و مجریان عدالت، خیانت پیشه
ساختند و گویندگان و قاریان قرآن به فسق و گناه روی آوردند
و شهادت‌های دروغین در جامعه پدیدار شد و کارهای زشت
ناپسند و تهمت تراشی‌ها و گناهکاری و تجاوزگری علنی
گردید، آنگاه که قرآن به صورت زیبایی چاپ و جلد و تزیین
گردید و مسجدها آراسته شد و مناره‌ها سر به آسمان سایید و
اسرار مورد تجلیل قرار گرفتند و صفات‌های جماعت فشرده و
دل‌ها از هم دور شد و عهدها و پیمان‌ها گسته و آن وعده
بزرگ نزدیک گردید و زنان به خاطر حرص به دنیا، در کسب
و کار همسران خود شرکت کردند و به بازارها و مغازه‌ها و
کارخانه‌ها سرازیر گشتند، صدای آواز فاسقان، همه جا پخش و
به گوش‌ها رسید و هر چه گفتند و خوانند از آنان پذیرفته

شد، رهبری جامعه‌ها به دست اراذل واکذاشته شد و با فاجر به خاطر ترس از شرارتش، مدارا گردید و دروغساز و دروغپرداز، تصدیق شد و خیانتکار، امین شمرده شد. هنگامی که کنیزان و آوازه خوان و رقصه‌ها و آلات لهو و موسیقی به کار گرفته شد و نسل‌های آخرین به نسل‌های پیشین نفرین کردند و زنان بر زمین‌ها سوار شدند و تلاش کردن خود را شبیه مردان سازند و مخدان نیز خود را در ظاهر و اخلاق به سان زنان ساختند و شاهد بی آن که از او شهادت بخواهند به دادگاه رفت و شهادت داد و دیگری بر خلاف حق و عدالت و بدون آگاهی، به خاطر رفاقت با کسی به نفع او به دروغ گواهی کرد.

آنگاه که تفکه در دین و آموزش علوم دنی، نه برای خدمت به دین بلکه برای دنیا و قدرت و ریاست به کار گرفته شد و کار دنیا را بر کار آخرت برگزیدند و باریا و تظاهر و عوام فریبی به گرگ‌های خونخوار لباس گوسفند آرام پوشاندند، ظاهره‌ای مردم، آراسته، اما دل‌ها، عفوونت بارتر از مردار متعفن و تلغخ از گیاه تلغخ و بد طعم گردید. آری! در این شرایط منحط و وحامت بار گناه آلود جامعه‌ها و تمدن‌های اسلامی و جهانی است که دجال ظاهر می‌گردد و در آمدن شتاب می‌کند.»^(۱)

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۵۲۵-۵۲۶؛ امام المهدی.

۲- نشانه‌های نزدیک ظهر

بخش دوم، نشانه‌هایی است که نزدیک به ظهر حضرت مهدی علیه السلام پدیدار می‌گردد و اینها نیز بسیارند، مرحوم شیخ مفید، در کتاب خویش ارشاد، انبوهی از این نشانه‌ها و علایم را از روایات صحیح و معتبر از دیدگاه خویش، به سور فشرده ترسیم نموده است و دو دسته علایم ظهر را که یک دسته پیش از ظهر و دسته دیگر مقارن و همزمان با ظهر آن حضرت پدیدار می‌گردد، همه را به صورت اجمال و فشرده آورده است که ما برای بهره‌وری بیشتر شما خواننده عزیز سخنان ایشان را در این مورد می‌آوریم.

بیان شیخ مفید

مرحوم شیخ مفید می‌فرماید: «روایات رسیده از پیامبر و خاندان وحی و رسالت بیانگر علایم و نشانه‌ها و رخدادهایی است که پیش از قیام حضرت مهدی علیه السلام پدیدار می‌گردند که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

- جنبش ارتجاعی «سفیانی».

- قتل سید حسنی.

- جنگ قدرت - بنی عباس.

- گرفتن خورشید در نیم روز ماه رمضان.

- گرفتن ماه در آخر ماه رمضان، برخلاف عادت.
- طلوع خورشید از مغرب.
- شکافته شدن زمین و فرو بردن تجاوز کاران.
- فرو رفتن زمین در مغرب.
- قتل نفس زکیه، پشت دروازه کوفه در زمرة هفتاد نفر از شایستگان.
- بریده شدن سر مردی از بین هاشم میان رکن و مقام.
- آمدن پرچم‌های سیاه از طرف خراسان.
- قیام و جنبش یمنی.
- آشکار شدن مرد مغربی و تصرف شام به وسیله سپاه او.
- فرود آمدن ترک‌ها در جزیره.
- فرود آمدن رومیان در «رمله».
- طلوع ستاره‌ای درخشان و نورانی به سان ماه و آنگاه انعطاف خاص آن....
- پدیدار شدن سرخی در آسمان و گسترش آن در آفاق آسمان.
- پیدایش ستون آشی در مشرق به مدت سه تا هفت روز.
- قیام امت عرب و برکنار شدن زمامداران عرب به وسیله ملت‌های خویشش و به دست گرفتن زمام امور کشورها به وسیله مردم.

-
- خروج جهان عرب از سیطره عجم.
 - کشته شدن رهبر مصر به دست مردم.
 - انهدام شام و اختلاف سه جریان سیاسی در آن.
 - ورود پرچم‌های «قیس» و «عرب» به مصر و پرچم‌های «کنده» به خراسان.
 - ورود سپاهی از سوی مغرب و رسیدن آنها به دروازه شهر «حیره».
 - آمدن پرچم‌های سیاه از سوی مشرق.
 - شکستن دیوار فرات و جریان یافتن آب در کوچه‌های کوفه.
 - خروج پیامبر دروغین.
 - خروج دوازده امام دروغین.
 - به آتش کشیده شدن مرد گرانقدری از بنی عباس بین «جلولاء» و «خانقین» ایجاد پل ارتباط میان «کرخ» و بغداد.
 - وزش بادی سیاه در آغاز روز.
 - زلزله‌ای که انبوهی را به زمین فرو می‌برد.
 - ترس و نامنی فraigیر که همه عرق و بغداد را فرامی‌گیرد.
 - مرگ سریع و دردناک و نقص و زبان در اموال و جان و ثمرات.

- آفت ملغ نابهنهگام و به هنگام کشاورزی.
- برداشت کم محصولات زراعی.
- جنگ قدرت میان عجم و خونریزی بسیار در میان آنان.
- شورش بردهگان بر ضد بردهداران و کشتن آنان.
- مسخ شدن گروهی از بدعت گذاران و به صورت میمون و خوک درآمدن آنان و تسلط کشورهای عقب مانده به کشورهای زورمند و ثروتمند.
- طین افکن شدن ندایی از آسمان و رسیدن آن به گوش جهانیان به زبانهای گوناگون.
- پدیدار شدن چهره و سینه‌ای در کره خورشید.
- زنده شدن گروهی از مردگان و بازگشت آنان به دنیا به گونه‌ای که مردم آنان را شناخته و با آنان دیدار می‌کنند.
- آنگاه به پایان این سلسله رخدادهای شگرف و شگفت و اعجاب‌انگیز به وسیله ۲۴ روز رگبار باران پیاپی که زمین را پس از مردنیش زنده می‌سازد و برکاتش را پدیدار می‌کند و پس از آن همه آفت‌ها، رنج‌ها و دردها از حق طلبان و حق پذیران و شیعیان حضرت مهدی علیه السلام زایل می‌گردد و آنگاه است که از ظهور آن گرامی در مکه مکرمہ و بیت الله آگاه می‌گردند و با شور و شوق و درایت و اخلاص برای یاری او می‌شتابند.^(۱)

۱. ارشاد مفید، ص ۳۵۶؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۲۰ و امام المهدی، ص ۴۹۲-۴۹۳.

پنج علامت حتمی قیام امام زمان

در غیبت نعمانی، ابن بصیر می‌گوید: به امام صادق علیه السلام
عرض کردم: فدایت شوم، قیام امام زمان، در چه وقت خواهد
بود؟ حضرت فرمود: «ما اهل بیت وقت برای ظهرور تعیین
نمی‌کنیم، و پیامبر اکرم علیه السلام فرموده: کسانی که وقت تعیین
می‌کنند دروغگو هستند. ولی ای ابن بصیر! قبل از ظهرور پنج
علامت است؛ اول آنها ندا در ماه رمضان، دوم خروج سفیانی،
سوم خروج خراسانی، چهارم قتل زکیه و پنجم خسوف در بیدا
می‌باشد، بعد حضرت فرمودند:

حتماً! قبل از ظهرور دو طاعون می‌آید، طاعون سفید و
طاعون قرمز. از حضرت سؤال کردیم: معنی آن دو طاعون
چیست؟ حضرت فرمود: طاعون سفید، قحطی و گرسنگی است
و طاعون قرمز، جنگ و خونریزی می‌باشد.

و حضرت مهدی علیه السلام نمی‌فرمایند تا این‌که شب جمعه
۲۳ ماه رمضان از آسمان به اسم او فریاد زده شود. گفتم: آن
فریاد چگونه صدایی است؟ حضرت فرمود: او را به اسم و اسم
پدرش می‌خواند و می‌گوید: فلانی پسر فلانی قائم آل
محمد علیه السلام است، حرف او را گوش کنید و اطاعت کنید. هیچ
صاحب روحی نیست مگر این‌که آن صدای را می‌شنود از خواب
پیدار شده و به حیاط منزل می‌دوند و زنان سر برخene با نگرانی

از منزل بیرون می‌دوند و خود امام هم آن صداراً می‌شنود و قیام می‌کند و آن صدای جبرئیل است.^(۱)

سخنان امام باقر علیه السلام درباره ظهور ولی عصر علیه السلام

محمد بن مسلم می‌گوید: از امام باقر شنیدم که می‌فرمود: قائم ما یاری می‌شود و به کمک خدا پیروز می‌شود و زمین زیر ای او پیچیده می‌شود و زمین گنجها و نعمت‌های خود را برای او ظاهر می‌کند و سلطنت و قدرت او شرق و غرب عالم را می‌گیرد و خدا به واسطه او دینش را زنده می‌کند، اگر چه مشرکان او را دوست نداشته باشند.

هیچ جای زمین آباد نمی‌ماند تا این‌که امام مهدی آبادش کند و عیسی مسیح از آسمان نازل شده پشت سر او نماز می‌خواند. عرض کردم: یا بن رسول الله، چه وقت قائم شما خروج می‌کند؟

حضرت فرمود: «زمانی که مردان خود را شبیه زنان کنند و زن‌ها خود را شبیه مردان نمایند و مرد به مرد، و زن به زن اکتفا نماید هم جنس بازی رواج پیدا کند و زن‌ها بر زین و اسب سوار شوند و شهادت دروغ و ناحق پذیرفته شود و شهادت درست و حق پذیرفته نشود و خون ریختن نزد مردم آسان

عَلَيْهِ السَّلَامُ
قَرْحَمُ الْمُسِيقَةِ

گردد و مرتکب زنا شوند و ربا بخورند و اشرار را از ترس احترام کنند. سفیانی از شام خروج کند و یمانی از یمن خروج کند و در بیدا خسوف واقع شود و جوانی از آل محمد ﷺ را بین رکن و مقام بکشند که اسم او محمد بن حسن معروف به نفس زکیه باشد. صحیحه‌ای از آسمان بلند شود و بگوید که حق با مهدی و شیعیان علی است. در آن وقت است که قائم ما خروج می‌کند و پشت خود را به کعبه داده سیصد و سیزده نفر از یارانش در اطراف او جمع شده اولین کلامی که می‌گوید: این آیه را تلاوت می‌فرماید:

﴿بَقِيَّتُ اللَّهُ خَيْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾^(۱)

و بعد می‌فرماید: من بقیت الله در زمین هستم. وقتی لشکریان او به ده هزار نفر رسیدند قایم می‌فرماید و هیچ معبدی در روی زمین غیر از خدا نمی‌ماند که در آن آتش افتاده می‌سوزد و این امر بعد از غیبتی طولانی واقع می‌شود. برای این‌که خدا خلق را امتحان کند و ببیند چه کسی او را در غیبت اطاعت کرده و ایمان می‌آورد.^(۲)

سفیانی چه کسی است؟

سفیانی از اولاد ابوسفیان می‌باشد و ما در او هند جگر خوار سات به همین خاطر او را سفیانی می‌نامند؛ سفیانی در روایات او را به ابن آکله‌الاکباد نام برده می‌شود. نام او عثمان پدر او عبیسه از اولاد معاویه و از طرف مادر اردنه می‌باشد. او از وادی «یابس» یعنی اردن می‌آید و در شام قیام می‌کند و در آن وقت شام درگیر است و سه گروه با هم جنگ می‌کنند که یکی از آنها همین سفیانی می‌باشد. سفیانی بسر آنها غالب می‌آید، قدرت را به دست می‌گیرد و علت شلوغی و درگیری و جنگ در شام است که در عالم پیدا شده است. شرق و غرب با هم درگیرند. جنگ جهانی بر پا می‌شود و سفیانی در شام قدرت را به دست می‌گیرد و کارش بالا می‌گیرد. او دولت قدرتمند جهن اسلام می‌شود، از این رو تمام فرق اسلامی با او بیعت کرده هم پیمان می‌شوند و از اسلام و مسلمین دفاع می‌کند؛ ولی او باطنی کافر و غیر مسلمان دارد، هر چند ظاهرش مسلمان است و مسلمین را گول می‌زند؛ ولی شیعه که بینا و هوشیار است گول و فریب نمی‌خورد و زیر بار او نمی‌رود و با او بیعت نمی‌کند و در آن موقع تنها همت او تسليم کردن شیعه می‌باشد و عمدۀ شیعیان در آن زمان در عراق و ایران هستند و لذا لشگری تهیه دیده و به عراق می‌فرستد.

در آنجا کشtar می کند و اسیر می گیرد؛ ولی گروهی از شیعیان که در نظرها ناچیز می آیند با آنها درگیر شده اسیران را نجات می دهند.

ولی لشگری به مدینه ومکه می فرستد؛ زیرا می داند که امام زمان در آن ناحیه می باشد. در آن وقت امام ظهور فرموده و مأموریت به غیبت ندارد. هر کس نامش حسن و حسین .علی و از نام های شیعه باشد او را گرفته زندانی می کند و برای ایجاد ترس و وحشت سیدی را در دروازه مدینه به دار می آویزد تا این که امام را شناسایی می کند و می خواهد حضرت را بگیرد که امام ترسان از مدینه فرار می کند و به طرف مکه می رود و لشگر سفیانی حضرت را تعقیب می کند. لشگر به بیابانی بین مکه و مدینه که می رسد جبرئیل فریاد زده به زمین لگد می کوبد و زمین دهان باز کرده همه لشگر در زمین فرو می روند- این خسف در بیدا- در این میان دو نفر از لشگریان سفیانی نجات پیدا می کنند یکی به طرف شام فرار می کند و خبر فرو رفتن لشگر را به سفیانی می دهد و دیگری به مکه رفته خبر لشگر را به امام زمان می رساند. و در این موقع است که حضرت در مکه اعلام قیام می فرماید.^(۱)

مدت حکومت سفیانی

امام صادق علیه السلام فرمودند: سفیانی بعد از آن که قدرت را به دست گرفت، پنج شهر را تصرف می‌نماید و به اندازه حمل زن؛ یعنی نه ماه حکومت می‌کند. فرمودند: «استغفرالله به اندازه حمل شتر حکومت می‌کند وامر سفیانی از اموری است که باید واقع شود.»^(۱)

سفیانی به دست امام زمان کشته می‌شود

معلی بن خنیس می‌گوید: «نامه‌های عبدالسلام بن نعین و سدیر و کسان دیگر را در زمان قیام ابومسلم خراسانی قبل از این که بنی عباس حکومت را به دست بگیرند خدمت امام صادق علیه السلام بردم و به حضرت عرض کردم: امیدوارم که در این حرکت‌ها امر به دست شما بیفتند، شما وضع را چگونه می‌بینید؟ حضرت نامه‌ها را به زمین زد و فرمود: اف اف، یعنی اظهار تأسف کرده فرمود: من امام اینها نیستم! آیا نمی‌دانید امام قائم سفیانی را خواهد کشت.»^(۲) [سفیانی بعد از قدرت پیدا کردن بنی عباس و از بین رفتن آنها پیدا خواهد شد و هنوز سفیانی نیامده تا امام زمان قیام کند].

عمل الْهَمَاءِ
قرْخَمَةُ لِتَرْيِيفِ

۴۴

بِكَلْ

أَمَّ

بِتَهْوِيدِ

بِلَامَ

بِلَامَ

بِلَامَ

۱. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۱۵، ح ۷۱.

۲. اصول کافی، ج ۸، ص ۲۲۱.

ابن آکله الاعداد

معاوية بن سعید می گوید: «امام باقر علیه السلام از امیر المؤمنین نقل می کند که فرمودند: وقتی سر نیزه ها در شام به هم رسیدند، آن آیه ای از نشانه های حق است. سؤال شد بعد از آن چه؟ فرمود: زلزله ای در شام واقع می شود که صد هزار نفر کشته می شوند و خدا آن را رحمت برای مؤمنین و عذاب برای کافران قرار داده وقتی آن واقعه اتفاق افتاد نگاه کنید به کسانی که با سواری های شهاب گونه^(۱) - که پر چم آنها زرد رنگ است از طرف مغرب... [آمریکا و اروپا]- سر می رستند تا در شام اردو می زنند در آن هنگام متظر باشد که یکی از روستاهای شام به نام حرشا فرو می رود، بعد از آن متظر ظهور و قیام ابن آکله الاعداد سفیانی [از وادی یابس - اردن] باشید.»^(۲)

نفس زکیه چه کسی است و چگونه کشته می شود؟

نفس زکیه شخصیتی است بزرگوار، از نزدیکان حضرت که با حضرت رفت و آمد دارد، مردم مکه او را می شناسند و چون او با حضرت ملاقات دارد و حضرت در آن زمان ظهور فرموده، حضرت قبل از قیامشان حضور دارند که همه می توانند

۱. شاید هوایما باشد یا تانک یا وسائل جنگی است به رنگ خاصی.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۱۶.

حضرت را بیینند، اما نمی‌شناستند و حضرت در آن وقت مأمور به غیب نیست، لذا در مجالس مختلف حضرت با اطرافیان نزدیک خو نشست و برخاست دارد. در یکی ازین نشست‌ها گفتگویی بین حضرت و حاضرین در مجلس می‌شود. سید حسنی معروف به نفس زکیه به حضرت عرض می‌کند: اگر قیام بفرمایند مردم مکه تسليم خواهند بود و برای امتحان مردم در میان مردم رفته خبر از ظهور و قیام حضرت می‌دهد و مردم را به آن حضرت دعوت می‌کند؛ اما مردم می‌ریزند و او را کشته و سر او را برای سفیانی می‌فرستند.

یا مردم را به خود دعوت می‌کند و می‌گوید: من نایب امام زمان هستم و لذا او را می‌کشند.^(۱)

نفس زکیه و امام زمان

ابی بصیر می‌گوید: امام باقر علیه السلام در روایت طولانی حضرت مهدی به یارانش می‌فرماید:

اهل مکه من را نمی‌خواهند؛ ولی باید برای تمام کردن حجت و روشن شدن حقیقت کاری انجام دهم و لذا کسی را نزد آنها خواهم فرستاد سپس حضرت یکی از یاران خود را طلبیده به او می‌فرماید:

«برو به طرف اهل مکه و به آنها بگو من فرستاده فلانی -

يعنى امام زمان - هستم و حضرت مى فرماید:

ما اهل بيت رحمت، معدن رسالت، و ذريه محمد پیامبر
شما و از دودمان انبیا هستیم. به ما ظلم شده حق ما را غصب
کرده‌اند و از وقتی که پیامبر از دنیا رفت تا به امروز حق ما را
ربودند. ما از شما برای به دست آوردن حق خود کمک
می‌خواهیم ما را یاری کنید.»

آن جوان وقتی این کلمات را به آنها می‌گوید به سر او
ریخته و بین رکن و مقام او را می‌کشند. و همان نفس زکیه
است، وقتی این خبر به امام می‌رسد، به اصحاب خود
می‌فرماید: «نگفتم که اهل مکه ما را نمی‌خواهند.» و دیگر
چیزی نمی‌فرماید تا این‌که خروج می‌کند و می‌رود و در عقبه
طوبا با سیصد و سیزده نفر مرد به عدد اصحاب بدر، و می‌آید
به مسجدالحرام در مقام چهار رکعت نماز می‌خواند و پشت
خود را به حجرالاسود داده، خدا را حمد و ثنای می‌کند و بر
پیامبر اکرم ﷺ صلوات می‌فرستد و کلامی می‌فرماید هیچ کس
نگفته است و اولین کسانی که دست به او داده و با او بیعت
می‌کنند جبرئیل و میکائیل هستند و در کنار آنها رسول اکرم و
امیرالمؤمنین حاضرند و آنها بلند شده، کتاب جدید را به دست
او می‌دهند با مهری که هنوز خشک نشده است و به او

می فرمایند: به آنچه در این کتاب است عمل کن و آن روز بزر
عرب بسیار سخت خواهد بود و سیصد نفر و قدری از اهل
مکه با حضرت بیعت می کنند و عدد که به حلقه رسید از مکه
قیام می فرماید.

سؤال شد: حلقه چیست؟ حضرت فرمود: «ده هزار نفر و
جبرئیل از طرف راست و میکائیل از طرف چپ حضرت پرچم
جلید^(۱) را باز می کند و آن پرچم رسول اکرم است که نامش
صحابه است و زره پیامبر که سابقه است به تن می کند و
شمشیر رسول اکرم که ذوقفار است را به دست می گیرد و قیام
می کند.»^(۲)

قم در زمان ظهور

قم جزء بلاد مشرق است و مقصود از مشرق، قم می باشد.
امام صادق علیه السلام فرمودند: «خدا شهر کوفه را حاجت بر شهرهای
منطقه و مؤمنین آنها را حاجت بر مردم دیگر شهرهای منطقه
قرار داده است و شهر قم را حاجت بر تمام شهرها و اهل قم را

۱. جلید، اسم پرچم رسول خدا بود که در روز بذر جبرئیل برای حضرت آورده
است و در هیچ جنگی آن را بلند نمی کردند مگر پیروز می شدند و نام دیگر آن
صحابه می باشد.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۰۷.

حجت بر تمام مشرق و مغرب از جن و انس روی زمین قرار می‌دهد و خدا نمی‌گذارد اهل قم مستضعف در دین بمانند، بلکه آنها را موفق می‌دارد و دین و اهل دین در قم از نظر مادی ضعیف و ذلیل هستند که اگر اینگونه نباشد، مردم به آنجا ریخته خرابش می‌کنند و دیگر حجتی باقی نمی‌ماند و اگر حجت روی زمین نباشد، آسمان و زمین آرام نمی‌گیرند و خدا دیگر احتیاجی به انسان‌ها نخواهد داشت و بلا از قم و اهل آن دور است و زمانی می‌رسد که قم و اهل آن حجت بر تمام خلائق روی زمین می‌شود و این حجت در زمان غیب واقع می‌شود و تا ظهور امام زمان ادامه پیدا می‌کند و اگر این حجت نباشد لسانحه الارض باهلهای [یعنی زمین اهل خود را در خود فرو می‌برد] و ملائکه بلا را از قم و اهل قم دور می‌کنند و هیچ جباری قصد آن نمی‌کند، مگر این که قاصم الجبارین [یعنی: شکننده ظالمین و جبارین] او را به گرفتاری و بدبنختی گرفتار می‌کند و با دشمنی درگیرش می‌کند و مشغولش می‌سازد.

و جبارین در حکومت و قدرتشان قم را فراموش می‌کنند، همان گونه که خدا را فراموش کرده‌اند.^(۱)

در مقابل امام صادق علیه السلام صحبت از کوفه به میان آمد و گفته شد که امروز مجمع شیعیان است.

۱. بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۲؛ سال ظهور، ص ۱۵۲-۱۵۱.

حضرت فرمود: بله، همین گونه است که شما می‌گویید، اما به زودی کوفه از مؤمنین خالی می‌شود و علم از آنجا جمع می‌شود و در شهری به نام قم گستردہ می‌گردد و آنجا معدن علم و فضل می‌شود، و در منطقه قم ایران، کسی که دین و حق را نداند پیدا نمی‌شود حتی دختران در پرده حق و دین را می‌شناسند.

و این در نزدیکی قیام حضرت حجت است و خدا قم واهل قم را قایم مقام حجت قرار داده است و اگر نبود حقانیت قم، زمین اهل خودش را در خود فرو می‌برد؛ زیرا حجت اگر نباشد زمین نخواهد ماند.

بعد، علم از قم به تمام روی زمین شرق و غرب آن خواهد رسید و خدا به واسطه آن حجت را بر روی زمین تمام می‌کند و روی زمین که علم و دین را نداند، نباشد. بعد امام زمان ظاهر می‌شود و دوسیله انتقام و غضب حضرت حق می‌گردد، زیرا خدا حجت را بر خلق تمام می‌کند و وقتی خلق زیر بار نرفت در آن وقت است که خدا انتقام می‌گیرد.^(۱)

علی و خطبۃ ذی قار و علامیم ظہور
 فَبَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَ حَلَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِذِلِّكَ ثُمَّ أَنَّهُ

سيأتيكم من بعدي زمان ليس في ذلك الزمان شيء أخفى
من الحق ولا يظهر من الباطل ولا أكثر من الكذب على الله تعالى
ورسوله صلى الله عليه وآله وليس عند أهل ذلك الزمان سلعة
أبور من الكتاب إذا تلى حق تلاوته ولا سلعة أنفق يبعا ولا أعلى
ثمنا من الكتاب إذا حرف عن مواضعه وليس في العباد ولا في
البلاد شيء هو أنكر من المعروف ولا أعرف من المنكر وليس
فيها فاحشة أنكر ولا عقوبة أنكى من الهدى عند الضلال في ذلك
الزمان فقد نبذ الكتاب حملته وتناساه حفظته حتى تماالت بهم
الأهواء وتوارثوا ذلك من الآباء وعملوا بتعريف الكتاب كذبا وأ
تكذيباً فباعوه بالبخس وكانوا فيه من الزاهدين فالكتاب وأهل
الكتاب في ذلك الزمان طرידان منيقان وصاحبان مصطحبان في
طريق واحد لا يأويها مئو فجعذدا ذانك الصاحبان واهما لهم ولما
يعملان له فالكتاب وأهل الكتاب في ذلك الزمان في الناس ول
ليسوا فيهم ومعهم وكيسوا معهم وذلك لأن الضلاله لا توافق
الهدى وإن اجتمعوا وقد اجتمع القوم على الفرقه وافترقوا عن
الجماعه قد ولوا أمرهم وأمر دينهم من يعمل فيهم بالمعكر و
المنكر والرشا والقتل كانهم أئمه الكتاب وليس الكتاب أمامهم
أم يبق عندهم من الحق إلا اسمه ولم يعرفوا من الكتاب إلا حظه و

زِيرَةٌ يَدْخُلُ الدَّاخِلَ لِمَا يَسْمَعُ مِنْ حُكْمِ الْقُرْآنِ فَلَا يَطْمَئِنُ جَالِسًا
حَتَّى يَخْرُجَ مِنَ الدِّينِ يَنْتَقِلُ مِنْ دِينِ مَلَكٍ إِلَى دِينِ مَلَكِ رِيَالٍ إِلَى
طَاعَةِ مَلَكٍ وَمَنْ عَهُودَ مَلَكٍ إِلَى عَهُودِ مَلَكٍ فَاسْتَدِرَ جَهَنَّمُ اللَّهُ
تَعَالَى مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَإِنَّ كَيْدَهُ مَتَّسِينٌ بِالْأَمْلَوِ الرَّجَاءِ حَتَّى
تَوَالَّدُوا فِي الْمَعْصِيَةِ وَدَانُوا بِالْجَوْرِ وَالْكِتَابُ لَمْ يُضْرِبْ عَنْ شَيْءٍ
مِنْهُ صَفْحًا ضَلَالًا تَائِهِينَ قَدْ دَانُوا بِغَيْرِ دِينِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَدْنُوا
بِغَيْرِ دِينِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الضَّلَالَةِ خَوْبَةً مِنَ الْهُدَى (قَدْ بُدَّلَ فِيهَا
مِنَ الْهُدَى) فَقَرُؤُهَا وَعُتَارُهَا أَخَابِرُ خَلْقِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ مِنْ عِنْدِهِمْ
جَرَّتِ الضَّلَالَةُ وَإِلَيْهِمْ تَعُودُ فَخُضُورُ مَساجِدِهِمْ وَالْمَشْيُ إِلَيْهَا كُفُرُ
بِاللَّهِ الْعَظِيمِ إِلَّا مَنْ مَشَى إِلَيْهَا وَهُوَ عَارِفٌ بِمَضَالِّهِمْ فَصَارَتِ
مَساجِدُهُمْ مِنْ فِعَالِهِمْ عَلَى ذَلِكَ النَّحْوِ خَرَبَةً مِنَ الْهُدَى عَامِرَةً مِنَ
الضَّلَالَةِ قَدْ بُدَّلَتْ سُنَّةُ اللَّهِ وَتُعَدِّيَتْ حُدُودُهُ وَلَا يَدْعُونَ إِلَى الْهُدَى
وَلَا يَقْسِمُونَ الْفَقَاءِ وَلَا يُؤْفُونَ بِذِمَّةِ يَدْعُونَ القَتْلَ مِنْهُمْ عَلَى ذَلِكَ
شَهِيدًا قَدْ أَتَوَا اللَّهَ بِالْافْتِرَاءِ وَالْجُحُودِ وَالسَّتْغَنَى بِالْجَهَلِ عَنِ الْلَّمِ وَ
مِنْ قَبْلِ مَا مَثَّلُوا بِالصَّالِحِينَ كُلَّ مُثَلَّةٍ وَسَمَّوْا صِدْقَهُمْ عَلَى اللَّهِ فَرِيَةً
وَجَعَلُوا فِي الْحَسَنَةِ الْعَقُوبَةَ السَّيِّئَةَ وَقَدْ بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْكُمْ
رَسُولًا مِنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا عَزِيزًا لَا يَأْتِيهِ

الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ قُرآنًا
عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
فَلَا يُلْهِنَّكُمُ الْأَمَلُ وَلَا يَطُولَنَّ عَلَيْكُمُ الْأَجَلُ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ
قَبْلَكُمْ أَمَدُ أَمْلِهِمْ وَتَغْطِيَةُ الْآجَالِ عَنْهُمْ حَتَّى نَزَّلَ بِهِمُ الْمَوْعِدُ. ^(۱)

خداوند برای هدایت و ارشاد شما پیامبرش را مبعوث به رسالت فرمود و بدانید که بعد از من دورانی خواهید داشت که در آن چیزی پنهان‌تر از حق نیست و نیز در آن زمان روشن‌تر از باطل چیز دیگری نخواهد بود. در این زمان متاعی کم ارزش‌تر از قرآن خدا در نزد این مردم نیست در صورتی که قرآن را به حق بخوانند و به آن عمل کنند، هیچ متاعی از نظر ارزش به پای کتاب خدا نمی‌رسد، اگر تحریف شود و برخلاف حق تفسیر گردد، به تحقیق، سودجویان از آن استفاده می‌کنند.

در این زمان و در میان مردم شهرها هیچ چیزی از معروف (کارهای خوب و خداپسند) زشت‌تر و منکرتر، و هیچ کاری و عملی از منکر (گناه) زیباتر نیست. در نظر مردم گمراه این زمان هیچ راهی بدتر از رفتن به راه حق نیست (پیمودن راه بندگی به معنی واقعی). در این عصر است که دانایان به قرآن آن را پس پشت می‌اندازند و نگهبانان قرآن آن را به دست فراموشی

می‌سپرند (البته در عمل نه به زبان) و هوای نفس آنها را به این سو و آن سو می‌کشد و این انحرافی است که آن را از پدران خود به ارث برده‌اند. آنان به دروغ قرآن را تحریف و تفسیر می‌کنند و حقایق آن را خلاف واقع دانسته، آن را به بهای کسی می‌فروشنند و نسبت به آن بی‌رغبتند. پس قرآن و اهل قرآن در این عصر رانده شده از اجتماع هستند و در عین این که [بسیار کم‌اند و] در میان مردم از لحاظ ظاهري حضور دارند در معنا بیرون و بیگانه از این جامعه‌اند، و در حقیقت، به تبعیدشدن‌گان شباخت دارند و کسی به آنها (قرآن و اهل آن) مکان نمی‌دهد (آنان را تحويل نمی‌گیرد). آفرین بر این دو یار موافق (یعنی قرآن و پیروان واقعی آن). در این زمان قرآن و اقلیت عامل به آن ظاهراً در میان جامعه هستند، اما در واقع بیرون از این مردم زندگی می‌کنند؛ زیرا راه سعادت و راه شقاوت و گمراهی یکسان نیستند اگرچه با هم در یک جا جمع شوند. مردم این زمان گرفتار جدایی و نفاق و از هماهنگی با حق بر حذرند و امور دینی و دنیوی خود را با افرادی برگزار می‌کنند که کارشان نیرنگ و زشتکاری و رشوه خواری و کشتار انسان‌هاست گویی خود را پیشوای قرآن می‌دانند و عملاً از رهبری قرآن محرومند از حق در میان آنها جز نامی و از قرآن جز جلد و کاغذ و نوشته‌های آن نمانده است. در این جامعه صدای قرآن و احکام

آن برمی‌خیزد و بعضی به آن علاقه‌مند می‌شوند و در مجلس می‌نشینند، ولی آرام نگرفته از مجلس بیرون می‌شوند در حالی که از دین اسلام بیرون رفته‌اند (دیدن خلاف‌ها و شنیدن آن) از دین پادشاهی به مذهب حکمران دیگر می‌روند، همین طور از سوی این حاکم به سوی آن فرمانروا و از سوی آن حکومت به سوی حکومت دیگر و از فرمانبری حکمرانی به فرمانبری حکمران دیگر در رفت و آمدند (آری، چون پناهگاه اصلی «دین» را از دست داده‌اند). خداوند آنها را گرفتار استدرج خود می‌کند، یعنی به بدبختی و عقوبت خود می‌کشاند، اگرچه به ظاهر سرگرم دنیای خود هستند و به اصطلاح با خوشی زندگی می‌کنند و به راستی که آرزوها و امیدهای بیجا زندگی آنها را فرا می‌گیرد تا آنجا که فرزندانی در معصیت به وجود می‌آورند (نسل آینده را پدید می‌آورند). در مقابل ناحق سر تسلیم خم می‌کنند و در عین حال خود را دیندار می‌دانند (آری، درین دلخواه اهل دنیا، نه آن دینی که خداوند فرستاده است). مساجد این مردم در این زمان از نظر ساختمان (کاشی کاری، فرش‌های قیمتی، بخاری، کولر و امثال اینها) آباد، اما از هدایت مردم به دین واقعی ویران است (تبليغات درست برخلاف آنچه در واقع است پیاده می‌شود).

خوانندگان قرآن و آبادکنندگان مساجد زیانکارترین و

ناکام‌ترین خلق خدایند. اینان سرچشمه گمراهی‌ها هستند و بازگشت ضلالت و گمراهی نیز به سوی خود آنها خواهد بود. شرکت در مساجد اینها کفر به خداوند بزرگ است مگر برای آن افرادی که نسبت به گمراهی آنها شناخت داشته باشند.

بر اساس اعمال نادرست متصدیان امور دینی، مساجد، این پایگاه دینی، از نظر تقوا خراب و انباشته از گمراهی می‌شود و سنت‌های خداوندی را مبدل می‌سازند و حدود الهی را تغییر می‌دهند و مردم را به راه راست نمی‌خوانند و درآمد کشور اسلامی و اموال بیت‌المال را به صاحبان واقعی اش، یعنی مستحقان نمی‌دهند بلکه آن را در راه نامشروع و جنگ و خونریزی به مصرف می‌رسانند و در ارتباط با پناهندگان اسلام پیمان شکنی می‌کنند و کسانی را که در این مسیر ناحق از آنها کشته می‌شوند شهید می‌نامند و به خداوند افtra می‌پندند و او را انکار می‌کنند و از دانش به خاطر نادانی خود روی برمی‌گردانند در گذشته هم کسانی همچون اینان بودند که بندگان خوب خداوند را شکنجه می‌دادند و آنها را مثله می‌کردند (یعنی گوش و بینی آنها را می‌بریدند) و گفتار آسمانی و بر اساس مصلحت آن افراد را که از طرف خداوند می‌گفتند دروغ و ناحق می‌انگاشتند و در برابر کار خوب و شایسته کیفرهای ناصواب مقرر می‌کردند و حال آنکه خداوند پیامبری را از میان شما

بگزین
بهم
بهم
بهم
بهم
بهم

مبعوث کرد که نمی‌تواند رنج شما را ببیند (یعنی خوشی و رفاه شما را طالب است و همه مسلمانان را دوست می‌دارد) و بر این پیامبر کتابی نازل شده است که نظیر ندارد [چون که جوابگوی تمام خواسته‌ها و نیازمندی‌های علمی، اقتصادی، صنعتی، کشاوریز، تجاری، دامپروری، نظامی، سیاسی، اخلاقی، اجتماعی و سایر نیازهای دیگر شماست]. خداوند و عده فرموده است که باطل به هیچ نحو نمی‌تواند به قرآن حمله‌ور شود و تحریف در آن راه نمی‌باید (از پیش رو و پشت سر، خداوند نگهبان قرآن است) و با این‌که از تمام گذشته‌ها خبر داده کوچک‌ترین خلافی در آن دیده نشده است و تاریخ دنیا نیز بر آن گواهی می‌دهد.

ابی حمزه ثمالی و امام باقر علیهم السلام

فضل بن شاذان از ابی حمزه ثمالی چنین نقل می‌کند: «به امام باقر علیهم السلام عرض کردم: خروج سفیانی حتمی است؟ فرمودند: آری، صیحة آسمانی نیز از علایم حتمی است، طلوع خورشید از مغرب حتمی است، اختلاف بین بنی عباس در رابطه، حکومت حتمی است، کشته شدن نفس زکیه حتمی است، قیام قائم آل محمد حتمی است. عرض کردم: ندای آسمانی چگونه است؟

فرمود: اول به منادی از آسمان ندا می‌کند که حق با علی علیل و شیعیان اوست. در آخر وقت روز هم نادی ندا می‌کند که حق با عثمان و پیروان اوست. از شنیدن صدای دوم اهل باطل در شک می‌افتد (آری، آزمایش است)».^(۱)

ابوالجارود، یکی از اصحاب حضرت باقر علیل می‌گوید آن حضرت با آگاهی کامل از آینده قیام امام زمان فرمودند: «ازمانی که حضرت قائم قیام کند، به کوفه تشریف فرما می‌شوند و بیش از ده هزار نفر از آنجا بیرون می‌آیند که آنها را «بتریه» می‌گویند پس، به آن حضرت عرض می‌کنند: برگرد به همان مکانی که بوده‌ای، ما نیازی به فرزندان فاطمه نداریم. پس، شمشیر را می‌کشد و همه آنها را می‌کشد. سپس وارد کوفه می‌شود و تمام افراد منافق و جنگجو را می‌کشد تا خداوند متعال راضی گردد».^(۲)

مخفي ماندن نام خدا

علی بن ابیطالب فرمودند: «البته زمین از ظلم و جو پر خواهد شد تا اندازه‌ای که کسی نتواند اسم خدا را بگوید مگر آهسته و پنهانی و پس از آن خدا مردمان صالحی را می‌آورد که

۱. ارشاد مفید، ج ۳، ص ۳۴۷.

۲. ارشاد مفید، ج ۳، ص ۳۴۷؛ نشانه‌های ظهور او، ص ۱۱۲.

پر کنند زمین را از قسط و عدل چنان که از ظلم و جور پر شده باشد».^(۱)

ریاست زنان و ریاست جوانان

از کتاب کافی کلینی است عبدالله بن سلیمان می گوید حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود امیر المؤمنین فرمود: «البته زمانی خواهد آمد که مردمان فاسق و فاجر را تازه و خوب می دانند، و اشخاص پرروی شوخ را مقرب می سازند و اشخاص با انصاف را ضعیف می شمارند، یکی از حاضرین گفت در چه زمانی خواهد بود آن حضرت فرمود: زمانی که زنان و کنیزان سلط پیدا کنند و امارات و فرمانروایی با بچه سالان باشد».

آتش در آسمان

از کتاب غیب نعمانی است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: موقعی که مردمان در صحراء عرفات هستند ناگهان مردی که بر شتر چابک و چالاکی سوار است می رسد و خبر مرگ خلیفه را به ایشان می دهد و در هنگام مرگ او فرج آل محمد و فرج جمیع مردم واقع خواهد شد، و آن حضرت فرمود: وقتی که علامتی در آسمان دیدیشد و آن علامت آتش

۱. امالی شیخ طوسی؛ دین اسلام در احوالات امام زمان.

بزرگی است که چند شب از طرف مشرق ظاهر می‌شود در آن هنگام فرج مردم می‌رسد و این آتش زمان کمی قبل از قیام قائم ظاهر خواهد شد.^(۱)

غربت اسلام

از کتاب کمال الدین صدق از علی^(۲) از پدران خود از رسول خدا روایت کرده که رسول خدا فرمود: «الاسلام بداء غريباً و سيعود غريباً كما بدأ فطوبى للغرباً» يعني اسلام از اول به حالت غریب شروع شد و به زودی به حالت غربت بر می‌گردد و خوش به حال غربا (یعنی کسانی که غریب می‌شوند و در حال غربت اسلام دست از آن برندارند و ثابت قدم بمانند).

مردم گریان می‌شوند

از کتاب غیبت شیخ طوسی است محمد بن حنیفه (پسر حضرت علی^(۳)) گفت: «از او پرسیدم (گویا مقصودش پدربرگوارشان باشد) که این مطلب کی واقع خواهد شد (یعنی ظهور امام دوازدهم) پس سر خود را حرکت داد و گفت چگونه این مطلب (به این زودی) واقع شود و حال آن که زمانه

۱. غیب نعمانی.

هنوز فشار و سختی خود را وارد نساخته و برادران جفا
نکرده‌اند چگونه واقع شود و حال آنکه هنوز سلطان ظلم و
ستم نکرده چگونه این مطلب واقع شود حال آنکه هنوز آن
زندیق (بی‌دین) از قزوین قیام نکرده که پرده (ناموس مردم)
آنجا را بدرد (و یکفر صدورها) و حصار آن را تغییر دهد و به
حجت آن را از میان ببرد».

هر کس از آن زندیق فرار کند او را چنگ می‌آورد و
هر کس با او جنگ کند او را به قتل می‌رساند و هر کس از او
کناره‌گیری کند فقیر شود و هر کس از او پیروی کند کافر گردد
(چنان کار بر مردم سخت می‌شود) تا آنکه مردم دو دسته
می‌شوند یک دسته برای (از بین رفتن) دین خود گریه می‌کنند
و دسته دیگر برای (از دست رفتن) دنیای خود گریه می‌کنند.

معرفی علماء بد در آخر الزمان

از کتاب مجموعه ورام است که روایت شده: رسول خدا
فرمودند در آخر الزمان علمایی می‌آیند که مردم را تشویق به
زهد و بی‌رغبتی به دنیا کنند ولی خودشان زاهد و بسی رغبت
نمی‌شوند و مردم را ترغیب به آخرت می‌کنند ولی خودشان
راغب نمی‌شوند و مردم را از معاشرت (رفت و آمد) با اولیا (و
زماداران) نهی می‌کنند و خودشان کناره‌گیری از آنها نمی‌کنند

و از فقرا دوری می‌کنند و ثروتمندان به خود نزدیک می‌نمایند
اینگونه علماء جبار (متکبر) دشمن خدا می‌باشند.^(۱)

حال مردم آخرالزمان در کلام امام حسن عسگری

امام حسن عسگری علیه السلام فرمودند: «زمانی به مردم می‌رسد
که صورت‌های ایشان شاد و خندان می‌باشد و قلب‌های آنها
تاریک و غصه‌دار است سنت (یعنی راه و رسم دین) در میان
ایشان بدعت است (یعنی کاملاً با آن مواظبت می‌کنند) مؤمن در
میان ایشان حقیر است و فاسق (یعنی گنهکار) در میان ایشان
محترم است. امیران (و زمامداران) ایشان جاہل و ستمکاران و
علماء ایشان به درب خانه ظالمین رفت و آمد می‌کنند اغنية آنها
زاد (قوت) فقرا را می‌دزدند (یعنی زکات که حق فقرا و قوت
فقرا است نمی‌دهند و مانند آن است که مال آنها را بذدی بوده
باشند) و کوچک‌تران بر بزرگتران تقدم می‌جوینند (یعنی خود را
بهتر و مقدم بر آنها می‌دانند) هر جاہلی نزد ایشان خبیر و با
اطلاع به شمار می‌رود و هر حیله‌گری نزد ایشان فقیر است».^(۲)

حریض شدن مردم به اموال دنیا

امیر المؤمنین فرمودند: «زمان سختی به مردم می‌رسد که

۱. خلاصه‌ای از مطالب دین اسلام در احوالات امام زمان.

۲. مستدرک الوسائل.

ثروتمندان مال دنیا را محاکم برای خود نگهداری می‌کنند در صورتی که به این کار مأمور نیستند خداوند عالمیان فرموده: «

وَلَا تَسْوُا الْفَضْلَ بِيَنْكُمْ»^(۱) یعنی فراموش نکنید که زیادی مال را در ما بین خودتان به یکدیگر بدهید (یعنی آن را از جهت حرص بر مال زکات و خمس و حقوق واجب و مستحب مال خود را نمی‌دهند و یا دست و دندان محکم آن را گرفته‌اند) مردمان بد را در آن زمان بلند مرتبه می‌کنند و مردمان خوب و نیکوکار را خوار و بسی مقدار می‌شمارند و با درماندگان و بیچارگان (که می‌خواهند اثاث خود را از روی بیچارگی بفروشنند) معامله می‌کنند در صورتی که رسول خدا از معامله مضطربین نهی فرموده است (یعنی باید به آنها کمک احسان کرد نه این که اثاث آنها را به قیمت یا کمتر از قیمت خریداری کرد).^(۲)

حال زنان در آخر الزمان

امیر المؤمنین علیه السلام فرمود:

«در آخر زمان و موقع نزدیک شدن ساعت (یعنی ساعت ظهور امام) و آن زمان بدترین زمان‌هاست ظاهر می‌شوند زنانی

۱. سوره بقره، آیه ۲۳۷.

۲. نهج البلاغه.

که سر و صورت‌شان باز است و تنشان برهنه است و باز نیست و آرایش خود را جلوه می‌دهند. و از دین خدا بیرون رفته‌اند و در فتنه‌ها (یعنی در امور جامعه) داخل می‌شوند و به شهوات راغب می‌باشند و به سوی لذت‌ها شتاب و سرعت می‌کنند و حرام‌های دین خدا را حلال می‌شمارند (اینگونه زنان) همیشه در جهنم مخلد خواهند بود (خلاصی نخواهند داشت)».^(۱)

وای بر شهر ری از دو طرفش

در کتاب چهاردهم بحار الانوار علامه مجلسی است که عبدالله بن سنان از امام صادق علیه السلام پرسید بلاد جبل کجاست که روایت به ما رسیده که وقتی امر امامت به شما بازگشت کند بعضی از آن به زمین فرومی‌رود آن حضرت فرمود در آن بلاد جبل موضعی هست که آن را دریا می‌گویند و قم نامیده می‌شود و آنجا معدن شیعیان ما می‌باشد.

اما (شهر) ری پس وای بر آن (از صدمه‌ای که) از دو طرفش (به آن) می‌رسد و این (و امانی) که در ری هست از جهت قم و اهل قم می‌باشد. از آن حضرت پرسیدند دو طرف ری کجاست فرمود: یکی بغداد و دیگری خراسان است شمشیر (و جنگ) اهل بغداد و خراسان در آنجا به یکدیگر خواهد

۱. من لا يحصره الفقيه.

رسید و خداوند تعجیل در عقوبت (و عذاب) اهل ری می‌کند و آنها را هلاک خواهد کرد پس اهل ری پناه به قم می‌برند و اهل قم آنها را جای می‌دهند و بعد از آن متقل به موضعی می‌شوند که در دستان نامیده می‌شود.^(۱)

امام حسین و ظهور امام زمان

محمدبن صامت می‌گوید:

«از امام حسین ﷺ پرسیدم: آیا برای ظهور حضرت مهدی ﷺ نشانه‌هایی هست؟ فرمود: آری. عرض کردم: چیست؟ فرمودند: هلاکت بنی عباس، قیام سفیانی (از شام) و فرو رفتن در سرزمین بیدا (نزدیکی مکه معظمه لشکریان سفیانی به زمین فرو می‌روند). عرض کردم: فدایت شوم، می‌ترسم این امر به طول انجامد. فرمودند: این سه نشانه منظم یکی بعد از دیگری خواهد آمد».^(۲)

عمیره بنت نفیل از امام حسن یا از امام حسین ﷺ نقل کراده است که فرمودند:

«امری که [به آن] چشم دوختید (ظهور مهدی ما) محقق نخواهد شد مگر بعد از به وجود آمدن نشانه‌های زیر:

۱. کتاب تاریخ قم.

۲. عقد الدرر، ص ۴۹.

۱. بیزاری جستن مؤمن و مسلمان از برادر خویش.
۲. آب دهان به صورت یکدیگر می‌اندازند.
۳. بعضی شهادت بر کفر بعضی دیگر می‌دهند.
۴. بعضی از مسلمانان دیگری را العن می‌کنند.

می‌گوید: عرض کردم: پس خیری در این زمان نخواهد بود؟

فرمودند: این طور نیست، تمام خیرات و خوبی‌ها در این زمان است. چون قائم ما قیام می‌کند و تمام صفات مذمومه ذکر شده را از بین می‌برد».^(۱)

پیشرفت‌ه شدن و سایل

انتقال صدا و تصویر و همگانی شدن آن

از امام صادق علیه السلام نقل می‌کنند که ایشان فرمود: هنگامی که قائم ما قیام کند خداوند آنچنان گوش و چشم شیعیان ما را تقویت می‌کند که میان آنها و قائم (رهبر و پیشوای ایشان) نامه‌رسان نخواهد بود.

با آنها سخن می‌گوید و سخن‌ش را می‌شنوند و او را می‌بینند در حالی که او در مکان خویش است (و آنها در نقاط

دیگر جهان).^(۱)

یعنی وسائل انتقال «صدا» و «تصویر» به طور همگانی و ساده و آسان در اختیار همه پیروان او قرار می‌گیرد آنچنان که چیزی به نام اداره پست در عصر حکومت او شیئی زائد محسوب می‌گردد. و مسائل جاری این حکومت، بدون نیاز به کاغذبازی، آنچنان که راه و رسم دنیای امروز است و شاید نیمی از وقت و نیروی انسانی را تلف کرده و گردش همه کارها را کند می‌سازد و رسیدن حق را به حق داران به تأخیر می‌اندازد حل و فصل می‌شود. امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«مؤمن در زمان قائم در حالی که در مشرق است برادر خود را در مغرب می‌بیند. همچنین کسی که در غرب است برادرش را در شرق می‌بیند».^(۲)

ظاهر شدن برکات زمین و گنج‌های آن

در زمان ظهور امام زمان هم مسئله زراعت و کشاورزی به اوج ترقی خود می‌رسد و هم تمام منابع زیرزمینی کشف و مورد استفاده قرار می‌گیرد و درآمد سرانه افراد آنقدر بالا می‌رود که در هیچ جامعه‌ای فقیری پیدا نمی‌شود و همه به سر

۱. روضه کافی.

۲. منتخب الاثر، ص ۴۸۳.

حدّ بی نیازی و خودکفایی می رستند.

بی شک اجرای اصول عدل و داد و جذب نیروهای انسانی به مسیرهای سازنده، چنین اثری را خواهد داشت زیرا گرسنگی و فقر و نیازمندی بر اثر کمبودها نیست بلکه نتیجه مستقیم و غیر مستقیم مظالم و تبعیض‌ها و بیدادگری‌ها و تلف شدن نیروها و هدر دادن سرمایه‌هاست. در حدیث که در منابع اهل تسنن آمده است از ابوسعید خدری چنین نقل شده که: رسول خدا فرمود: «شما را به ظهور مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ بشارت می دهم. زمین را پر از عدالت می کند همان گونه که از جور و ستم پرشده است. ساکنان آسمان‌ها و ساکنان زمین از او راضی می شوند و اموال و ثروت‌ها را صحیح تقسیم می کند».

کسی پرسید: معنی تقسیم صحیح ثروت چیست؟

فرمود: «به طور مساوی در میان مردم».

سپس فرمود: «و دل‌های پیروان محمد را پر از بی نیازی می کند و عدالت‌ش همه را فرامی‌گیرد تا آنجا که دستور می دهد کسی با صدای بلند صدا زند: هر کس نیاز مالی دارد برجیزد. هیچ کس جز یک نفر برنمی‌خیزد». سپس در ذیل حدیث می خوانیم که امام دستور می دهد، مال قابل ملاحظه‌ای به او بدهند، امام او به زودی بازمی‌گردد و پشیمان می شود که چرا

آزمند و حریص بوده است.^(۱)

آباد شدن شهرها و وسیع شدن جاده‌ها و مساجد

در روایات و اخبار آنچه مورد بهره قرار می‌گیرد این است که در زمان حکومت امام زمان شهرهای بسیار وسیع و آباد جاده‌های وسیع و مساجد بزرگ (اما ساده و بدون زرق و برق) ساخته خواهد شد و نظارت کاملی بر طرز ساختمان خانه‌ها، به گونه‌ای که کمترین مزاحمتی برای مردم دیگر نداشته باشد می‌کند. در حدیثی از امام صادق علیه السلام می‌خوانیم در پشت کوفه مسجدی بنا می‌کند که یک هزار در دارد، و خانه‌های کوفه به نهر کربلا و حیره می‌رسد.^(۲)

می‌دانیم فاصله میان این دو شهر هم اکنون بیش از ۷۰ کیلومتر است از امام باقر علیه السلام می‌خوانیم: «هنگامی که قائم قیام می‌کند مساجد در عصر او همگی دارای دیوارهای کوتاه و بدون کنگره خواهد شد همان گونه که در عصر رسول خدا بود. جاده‌های بزرگ و اصلی را توسعه می‌دهد و به ۶۰ ذراع می‌رسد. و تمام مساجدی را که در مسیر قرار دارند (و مزاحم مردم هستند به فرمان او) خراب می‌شود. و تمام دریچه‌ها و

۱. انورالابصار فی مناقب آل بیت النبی المختار، ص ۱۵۶-۱۵۷.

۲. بحار الانوار، ج قدیم، ج ۱۳.

روزنه‌هایی که به راه‌ها گشوده می‌شود (و مزاحم عبور و مرور مردم است) ویران می‌سازد و بالکن‌های (مزاحم) و فاضل آب‌ها و ناودانی‌هایی که در راه (عبور مردم) باز می‌شود می‌بندد^(۱). و نیز در حدیثی طولانی از امام صادق نقل شده که فرمود: «او کوفه را ۵۴ میل توسعه می‌دهد تا آنجا که عمارات آن به کربلا می‌رسد، و کربلا مرکز و کانون بسیاری از فعالیت‌ها می‌گردد»^(۲).

فراگیر شدن دانش و حکمت و پیشرفت علمی

در زمان حکومت مهدی موعود آن حضرت به همه مردم دانش و حکمت می‌آموزند تا آنجا که زنان در خانه‌ها، با کتاب خدا و سنت رسول خدا قضاوت می‌کنند و قدرت عقلی توده‌ها تمرکز می‌یابد و مهدی به تأیید الهی، خردگان مردمان را به کمال می‌رساند و فرزانگی را در همگان پدید می‌آورد^(۳). از نظر علمی بشر به قدری ترقیمی کند که مسافرت به آسمان‌ها معمول خواهد شد. چون در حدیث دارد که علم و دانش ۲۷ فرمول است که ۲۵ حرف را امام زمان رایج خواهد کرد و بشر با تمام

۱. بحار الانوار، ج ۱۲، ص ۱۸۶.

۲. همان، ص ۲۰۳.

۳. خورشید مغرب، ص ۳۸.

توقیات شگفت انگیزش دو حرف را کشف کرده است.

پرنده‌ها هم به امامت مهدی گواهی می‌دهند

امام علی علیه السلام می‌فرماید:^(۱)

«مردی از فرزندان حسن با ۱۲ هزار سوار مجهز به دانش و ایمان و سلاح به حضرت مهدی می‌پیوندد و می‌گوید: عموزاده گرانقدر! شاید من از تو برای برآنداختن ستم و بیداد و برقراری حق و عدالت برازنده‌تر باشم چرا که من از فرزندان حسن هستم و شما از فرزندان حسین و حسن بزرگ‌ترید.

امام مهدی علیه السلام پاسخ می‌دهد: من همان مهدی موعود هستم مرا نمی‌شناسی؟ او پاسخ می‌دهد: آیا بر صداقت گفتارت و اطمینان قلبی ما، نشانه یا معجزه و یا علامتی داری؟

حضرت مهدی علیه السلام به پرنده‌ای که در هوا در حال پرواز است می‌نگرد و پرنده با اشاره حضرت بر روی کف دست آن زرگوار فرود می‌آید و به قدرت آفریدگارش به امامت حضرت لی عصر گواهی می‌دهد.

آنگاه چوب خشکی را در گوشه‌ای از زمین خشک غرس کند و در دم سبز و پر طروات می‌گردد و به برگ و بار نشیند.

پس تخته سنگی را از صخره‌ای بر می‌دارد و آن را به دست
توانای خویش می‌فشارد و پودر می‌کند و پس از آن خمیر
می‌سازد و به سان شمع نرم می‌کند و جوانمرد «هاشمی و
حسنی» حق طلبانه به پا می‌خیزد و می‌گوید: راستی که پیشوایی
و کاروانسالاری امت و نجات تمدن و جامعه بشری در توان تو
و زیبینده توست.

و آنگاه همه امکانات را تسليم امام زمان می‌کند و سپاه
خویش را تحت پرچم امام مهدی علیه السلام و فرماندهی او قرار
می‌دهد». ^(۱)

روایات در مورد خورشیدگرفتگی و ماه گرفتگی

۱. امام باقر علیه السلام فرمود:

«دو نشانه جوی اندکی پیش از ظهر امام زمان در آسمان
رخ می‌دهد؛ یکی گرفتن ماه در ۲۵ ماه و دیگری گرفتن
خورشید در ۱۵ ماه فرآیند و حادثه جوی از فرود آدم به زمین
تا کنون و تا هنگام رخداد، بی سابقه است و در آن هنگام که
حساب ستاره شناسان و کیهان شناسان به هم می‌خورد». ^(۲)

۱. الزام الناصب، ج ۲، ص ۲۰۵؛ معجم احادیث المهدی، ج ۳ و امام مهدی، ص ۵۰۴-۵۰۳.

۲. اكمال الدين، ج ۲، ص ۶۵۵؛ امام مهدی، ص ۵۰۵.

۲. از بدر بن خلیل اسدی آورده‌اند که گفت:
«نزد امام باقر بودم که از دو نشانه و علامت که پیش از
قیام قائم پدیدار می‌گردد یاد کرد و فرمود:
دو نشانه است که از زمان آدم تا کنون بی‌سابقه است و
تنها پیش از ظهر قائم پدید می‌آید و آن دو عبارتند از: گرفتن
خورشید در نیمة ماه رمضان و گرفتن ماه، در آخر آن ماه،
مردی که در آنجا بود، گفت: سروم! ... نه! خورشید در
آخر ماه می‌گیرد و ماه در وسط آن.

حضرت فرمود: آنچه تو می‌گویی درست است جریان
طبیعی این گونه است اما این دو نشانه جوی ظهر مهدی همان
است که گفتم و از زمان آدم تا هنگامه ظهر بی‌سابقه است».^(۱)

نشانه‌های مختلف

روزی امیرالمؤمنین علی بر فراز منبر رفت و خطاب به
مردم فرمود:
«هان ای مردم! من پدر مهدی، همان قائم نجات بخشی
هستم که واپسین حرکت تاریخ، به فرمان خدا برای اصلاح
زمین و زمان به پا می‌خیزد. مالک اشتر به پا خاست و گفت:
سalar ما! چه زمانی آن قائم شما قیام می‌کند؟

۱. غیت شیخ طوسی؛ غیت نعمانی و معجم احادیث المهدی.

حضرت شروع کرد به شمردن نشانه‌های هنگام قیام و
ظهور امام زمان و از آن جمله فرمود:

.... وای بر شهر ری و کشتار سهمگین و به اسارت رفتن
زنان و سربریده شدن کودکان و اعدام مردان و فجایعی که در
آن روی می‌دهد.

وای بر جزیره «قیس» از شرارت عنصر هولناکی که با سپاه
خود در آنجا پیاده می‌شود، همه ساکنان آنجا را می‌کشد و یا
ترور می‌نماید.

به هوش باشید وای بر اهل بحرین از رخدادهایی که از هر
سو و هر مکانی یکی پس از دیگری در آن پدید می‌آید و در
نتیجه، بزرگان و مردان آن کشته می‌شوند و کودکانش اسیر
می‌گردند».

- در اینجا هفت حادثه، یکی پس از دیگری رخ می‌دهد.
۱. حادثه اول، در جزیره‌ای از آن که در شاخ شمالی آن
قرار دارد و «سماهیچ»^(۱) نام دارد.
 ۲. حادثه دوم در نزدیکی شاخ شمال غربی آن.
 ۳. حادثه سوم میان «أبله»^(۲) و مسجد.
 ۴. حادثه چهارم میان کوه بلند و دو بلندی معروف به کوه

۱. نام یکی از بlad بحرین است.

۲. نام محله‌ای است در چهار فرسخی بصره که اکنون جز شهر گردیده.

۵. سپس به کرخ روی می‌آورد.

۶. حادثه ششم میان جنگل‌ها و درختان سدر طرف شطّ

«ماحی».

۷. بزرگ‌ترین این رخدادها در نقطه‌ای به نام «حورتین».

و علامت این رخدادها این است که یکی از سران عرب در خانه‌اش در ساحل جزیره کشته می‌شود و سرش به دستور حاکم آن جزیره، بریده می‌شود و آنگاه عرب به سوی او یورش می‌برند و در نتیجه، مردان کشته می‌شوند و ثروت‌ها به غارت می‌رود و از پی این هرج و مرج و آشفتگی‌هاست که عجم بر عرب می‌شورد.

به هوش باشید! وای بر اهل «خطه» از رخدادهای گوناگون و پیاپی که در آن رخ می‌دهد.

اولین آنها در بطحا^(۱) رخ می‌دهد، حادثه دوم در دبیره^(۲)

حادثه سوم در صفصف^(۳) حادثه چهارم در ساحل آن و پنجمین

۱. نام یکی از بخش‌های بطیحه است که میان واسطه و بصره قرار گرفته.

۲. نام روستایی در بحرین است.

۳. نام یکی از دره‌های شهر افغان است که منسوب به یعلی بن محمد است مراصد اطلاع.

در بازار قصاب‌ها، ششم در شاهراه آن، هفتم در میان زرآخه^(۱)
هشتم در جرآزه^(۲) و حادثه دیگر در مدارس و دیگری در
تاروت.^(۳)

به هوش باشید! وای بر حال بغداد از مرگ و کشتار و
هراسی که از ری به سوی آن متوجه می‌گردد و همه اهل آن را
فرامی‌گیرد، آنگاه که شمشیر در میان آن فرود می‌آید و آنچه
خدابخواهد کشته می‌شود.

و از نشانه‌های آن، از جمله این است: آنگاه که حکومت
روم ضعیف گردد و عرب بر آنجا سیطره یابد و فتنه‌ها به سان
راه یافتن مورچه در میان مردم راه یابند، عجم در آن شرایط بر
ضد عرب شورش می‌کند و بصره را می‌گیرد.

به هوش باشید! وای بر فلسطین و آنچه از فتنه‌های طاقت
فرسا و سهمگین که در آن واقع می‌گردد.

به هوش باشید! وای بر جهانیان و فتنه‌ها و رنج‌هایی که در
آن زمان همه کشورها از غرب گرفته تا مشرق و شمال تا
جنوب، همه جا را می‌گیرد، برخی بر برخی مسلط می‌گردند و
جنگ‌های پایان ناپذیر بر جهانیان سایه می‌افکند، همه اینها به

۱. نام محله‌ای است در هر لید، مراصد اطلاع، ج ۲، ص ۶۶۱

۲. نام یکی از بخش‌های بطیحه است که میان واسطه و بصره قرار گرفته.

۳. ظاهرًا صحیح آن تاران است که اسم یکی از جزایر دریای سرخ است.

خاطر عملکرد ظالمانه خود مردم است و پروردگارت به
بندگانش ستم روانمی دارد.^(۱)

جنبیش اصلاح طلبانه شخصیت یمنی

یکی دیگر از نشانه‌های قطعی ظهور امام زمان جنبیش اصلاح طلبانه شخصیت «یمنی» است. نام و داستان شخصیت یمنی در روایات بسیاری و در شمار نشانه‌های قطعی ظهور، آمده است اما چیزی که باعث تأسف بسیار است، این است که، روایات مورد نظر به دلیل اختصار از معرفی کامل او ناتوان است و مانیز در این مورد تنها به ترسیم یک روایت بسته می‌کنیم.

از امام باقر علیه السلام آورده‌اند که ضمن روایتی طولانی در این مورد از جمله فرمود: «خروج سفیانی و شخصیت یمنی و سید خراسانی در یک سال، یک ماه و یک روز خواهد بود و درست به سان دانه‌های تسبیح، یکی پس از دیگری خواهد آمد. در آستانه ظهور حجت هیچ پرچمی هدایت یافته‌تر از پرچم شخصیت یمنی نخواهد بود.

پرچم او، پرچم هدایت و درستی است چرا که او مردم را به امام زمان دعوت می‌کند، هنگامی که این شخصیت اصلاح گر

خروج می‌کند فروختن سلاح را تحریم می‌نماید.
هنگامی که او به پا خاست با او به پا خیزید چرا که اگر
پرچم هدایت و عدالتی را دیدید روی گردانی از آن برای
مسلمان، شایسته و مشروع نیست از این رو، هر کس از پیوستن
به جنبش مرد یمنی سرباز زند، اهل آتش خواهد بود چرا که او
به حق فرامی خواند و به راه مستقیم و بی‌انحراف دعوت
می‌کند».^(۱)

ندای آسمانی

ندا، یا خروش آسمانی، از بارزترین نشانه‌ها و روشن‌ترین
علامت‌ها و نیرومندترین دلایل و براهین، بر ظهور دگرگون‌ساز
و نجات بخش حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ است.

این خروش و ندای آسمانی، به سان اعتراف آسمان و
آسمانیان به حقانیت قیام قائم و اثبات واقعیت عظیم و
پرشکوهی است که قرآن شریف و پیامبر گرانقدر اسلام و
خاندان پاک و پاکیزه‌اش از آن نوید داده‌اند.

یکی از آن خروش آسمانی، ندایی است که در زمان ظهور
مهدی موعود به گوش همه اهل عالم می‌رسد، و جالب این که
هر جامعه‌ای ندای آسمانی را به زبان و لغت خودش می‌شنود.

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ ص ۲۳۲؛ غیت نعمانی، ص ۲۵۵ و امام المهدی، ص ۵۵۸

ولی آنچه که حائز اهمیت است این است که ندای آسمانی طبق روایات و احادیث به دست آمده متعددند و از نظر قالب و روح با هم تفاوت دارند و هم این که زمان طنین افکند نشان هم با هم فاصله دارند.

اولین ندایی که از آسمان به گوش‌ها خواهد رسید در ماه رجب طنین افکن می‌شود.
دومین و سومین ندا به ترتیب در ماه رمضان و ماه محرم شنیده می‌شود.^(۱)

روایات

۱. امام صادق عليه السلام درباره ندای آسمانی می‌فرماید: «الصِّحَّةُ
الَّتِي فِي شَهْرِ رَمَضَانِ تَكُونُ لِلَّيْلَةِ الْجُمُعَةِ، لِثَلَاثَ وَعِشْرِينَ مَحْسِنًا
مِنْ شَهْرِ رَمَضَانِ».^(۲)

يعنى: آن خروش آسمانی که در ماه رمضان پیش از ظهر طنین می‌افکند در شب جمعه، شب ۲۳ رمضان خواهد بود.

۲. ابو حمزه ثمالی از امام صادق عليه السلام پرسید که: «فَكَيْفَ
يَكُونُ النُّداءُ؟»

آن ندای آسمانی چگونه خواهد بود؟

۱. امام المهدی، ص ۵۲۱

۲. اکمال الدین، ج ۲، ص ۶۵۰؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۴۰۴.

حضرت فرمود:

«نداکننده‌ای، در آغاز روز از آسمان ندایی سر می‌دهد که هر جامعه و ملتی به زبان و فرهنگ خویش آن را می‌شنود. ندا این است: جهانیان به هوش باشید که حق با علی و در راه و رسم علی و شیعیان حقيقی آن گرامی است.

آنگاه ابلیس در عصر همان روز ندا می‌دهد که: مردم! به هوش باشید که حق در راه و رسم سفیانی و پیروان اوست. و اینجاست که باطل گرایان به آفت شک و تردید گرفتار می‌گردند». ^(۱)

۳. امام باقر علیه السلام درباره ندای آسمانی می‌فرماید: «نداکننده‌ای از آسمان به نام قائم آل محمد ندا می‌دهد و همه کسانی که در شرق و غرب عالم هستند می‌شنوند، خفته‌ای نمی‌ماند جز این که بیدار می‌گردد و ایستاده‌ای جز این که می‌نشیند و نشسته‌ای جز این که وحشت‌زده به پا می‌خیزد. پس درود خدا بر کسانی که از آن ندای آسمانی پند و اندرز گیرند چرا که نداگر اول جبرئیل است و ندا، ندای اوست».

آنگاه فرمود: «این ندا، در ماه مبارک رمضان، شب جمعه و در شب ۲۳ ماه خواهد بود از این رو در آن تردید نکنید، آن را

۱. غیبت شیخ طوسی، ص ۲۶۶؛ اکمال الدین، ج ۲ و بحار الانوار، ج ۵۲

بشنوید و اطاعت کنید و در پایان روز ندای ابلیس طین
می‌افکند که می‌گوید:

به هوش باشید که فلانی مظلوم کشته شده.

تا بدین وسیله بذر تردید بیفشدند و مردم را به فتنه افکند و آن روز تردیدکنندگان حیرت زده‌ای که به آتش دوزخ سقوط کنند، بسیارند بنابراین، هنگامی که ندای آسمانی را در ماه رمضان شنیدند در آن تردید نکنید چراکه ندای فرشته امین است و علامت آن این است که به نام قائم و پدر گرانقدرش ندا می‌دهد، ندایی که دوشیزگان در سرآپرده خویش آن را می‌شنوند و پدران و برادران خویش را برای حرکت از خانه و پیوستن به امام تشویق می‌نمایند آنگاه فرمود این دو ندا به ناگزیر پیش از ظهور قائم خواهد بود».^(۱)

۴. امام رضا علیه السلام فرمود:

«در ماه رجب سه ندا از آسمان طین می‌افکند.
یکی می‌گوید: به هوش باشید که لعنت خدا بر ستمکاران است.

دومی می‌گوید: هان ای مؤمنان! آن حادثه نزدیک شونده نزدیک شد.

و سومی می‌گوید: خداوند آن گرامی را فرمان ظهور داده

۱. غیت نعمانی، ص ۲۵۴؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۳۰ و امام المهدي، ص ۵۲۳

است، پس سخنان او را بشنوید و فرمان او را گردن نهید».^(۱)

۵. امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

«جبرئیل در ندای خویش می‌گوید: هان ای بندگان خدا! آنچه می‌گوییم بشنوید، این مهدی آل محمد است که از مکه ظهر کرده است، او را پاسخ گویید و فرمانش را اطاعت کنید».^(۲)

علی و خطبه مشهور بیان

امیرالمؤمنین در خطبه مشهورش به نام «بیان» که برخی از رخدادها و فتنه‌های آینده را ترسیم می‌کند، که فرازهایی از آن را می‌آوریم:

به هوش باشیدا وای بر کوفه این شهر و دیار شما و آنچه در واپسین حرکت تاریخ و آخر الزمان در آستانه ظهور مهدی، از سفیانی بر آن وارد می‌گردد.

او از ناحیه «هجر» (شهری در یمن) با سپاهی گران که سرکرده‌ای قوی هیکل و درشت خو و سیاه پوست که حرف نخست نامش «شین» است و آن سپاه سفاک در فرماندهی می‌کند، وارد شهر شما می‌گردد.

۱. غیت شیخ طوسی؛ بحار الانوار، ج ۵۲.

۲. الزام الناصب.

وای بر کوفه! و از فرود او به خانه‌های شما! او حریم شما را غاصبانه مالک می‌شود و کودکانشان را بی‌رحمانه سر می‌برد و به زنانتان بی‌شرمانه اهانت روامی دارد. عمر او طولانی و شرارت او بسیار و جنگجویان او به سان شیر درنده و بی‌باکند.

آگاه باشید که سفیانی سه بار به بصره یورش می‌برد و وارد آنجا می‌گردد. عزیزان آن سرزمین را به ذلت می‌کشد و زنانش را به اسارت.

نشانه خروج سفیانی، اختلاف سه پرچم و برخورد آنهاست.

پرچمی از مغرب که وارد مصر می‌گردد و در آنجا جنایات بسیاری مرتکب می‌شود. و پرچمی از بحرین از جزیره اوال از سرزمین فارس به اهتزاز و پرچمی از شام.

این فتنه، یک سال ادامه خواهد یافت و پس از آن مردی از فرزندان عباس خروج می‌کند و اهل عراق می‌گویند: گروه پابرهنگان یا بیدادگران و اصحاب آرا مختلفه آمدند.

اهل شام و فلسطین دچار دلهزه می‌گردند و به سوی سردمداران شام و مصر روی می‌آورند و به آنان گفته می‌شود. شما بروید و پسر فرمانروا یعنی سفیانی، را بخواهید و او را باری بطلبید.

آنان سفیانی را دعوت می‌کنند و او با خواست آنان موافقت

می نماید و در نقطه‌ای از دمشق به نام حرستا (روستایی در مشرق غوطه) فرود می‌آید و همه دایی‌ها و بستگان فکری خویش را در آنجا گردمی‌آورد و در بیابان خشک که منطقه‌ای از دمشق است، گروه‌های متعددی طرفدار دارد که به او می‌پیوندند.

سفیانی دعوت آنان را اجابت می‌کند و روز جمعه به همراه همه آنان در دمشق به مسجد می‌رود و برای نخستین بار بر فراز منبر قرار می‌گیرد.

و در نخستین منبر خویش آنان را دعوت به جهاد می‌کند و آنان نیز با شنیدن سخنانش با او دست بیعت می‌دهند که دستورات او را، خواه مطابق میل باشد یا نباشد، نافرمانی نکنند. سپس به نقطه‌ای به نام غوطه (باغ‌هایی که دمشق را احاطه کرده‌اند) می‌رود و همه مردم برگرد او اجتماع می‌کند و اینجاست که سفیانی در رأس گروه‌هایی از مردم شام، خروج می‌کند و سه پرچم به اختلاف می‌پردازند.

۱. پرچمی از ترک و عجم که سیاه رنگ است.
۲. پرچمی زرد رنگ که پرچم فرزند عباس است.
۳. پرچمی از سفیانی و سپاه او.

در نقطه‌ای به نام «بطن ازرق» پیکار سختی در میان آنان رخ می‌دهد و شصت هزار کشته بر زمین می‌ماند و سفیانی

پیروز می‌گردد و مردم بسیاری را قتل عام می‌کند و سرزمین و مراکز قبایل را به تصوف درمی‌آورد و در میان آنان نخست عادلانه رفتار می‌کند به گونه‌ای که می‌گویند: هر آنچه از بیدادگری سفیانی به ما گزارش شده بی‌اساس است.

اما به خدای سوگند! آنان دروغ می‌گویند و نمی‌دانند که امت محمد از شرارت و شقاوت سفیانی، به چه فاجعه و بیدادی گرفتار می‌گردد. چرا که اگر می‌دانستند چنین پندار ساده لوحانه‌ای در مورد او نداشتند و او را عدالت خواه نمی‌گفتند. به هر حال او کوتاه مدتی با آنان خوشرفتاری می‌کند و عدالت را پیشه می‌سازد، آنگاه نخستین حرکت او آغاز می‌گردد که به سوی حمص (شهری که میان دمشق و حلب، واقع شده است) که مردم آن در سخت‌ترین شرایط روزگار می‌گذرانند، می‌رود از فرات عبور می‌کند و به دروازه مصر می‌رسد و به نقطه‌ای که قریه سبا قرار دارد.

در آنجا رخداد عظیم و پیکار سهمگینی خواهد داشت که خبر آن همه جا منتشر می‌گردد و دلها از خشونت و شقاوت او لبریز از ترس و دلهره می‌گردد و شهرها یکی پس از دیگری، در برابر او سقوط می‌کند. سپس مستانه و مغوروانه به دمشق بازمی‌گردد و مردم به او نزدیک می‌شوند و او سپاهی گران به سوی مدینه گسیل می‌دارد و سپاهی دیگر به سوی مشرق، در

بُنْجَان
بُنْجَان
بُنْجَان
بُنْجَان
بُنْجَان

بغداد ۷۰ هزار نفر را قتل عام می‌کند و شکم ۳۰۰ زن باردار را می‌شکافد. و آنگاه سپاه او به کوفه می‌رسد، چه اشک‌ها از چشمان مرد و زن، جاری می‌شود.

اما سپاهی را که به سوی مدینه گسیل داشته است، هنگامی که به بیابان خشک و سوزانی می‌رسد، با خروش سهمگین جبرئیل روی رو می‌گردد و همه آنان جز دو تن را، زمین به فرمان خدا فرو می‌برد.

گروهی از شریف‌ترین فرزندان پیامبر از شرارت او به روم می‌روند و سفیانی از رهبر روم می‌خواهد که برده‌گان او را، به کشورش بازگشت دهد و او نیز آنان را دستگیر و بازگشت می‌دهد و سفیانی دستور می‌دهد گردن آنان را در گذرگاه شرقی مسجد جامع دمشق بزنند. و کسی هم بر این دستور بیدادگرانه چون و چرانمی‌کند. آگاه باشید که از نشانه آن، تجدید حلقه‌ها و دیوارهای حفاظتی بر دور شهرهاست.

پرسیدند: چگونه؟

فرمود: «دیوار دفاعی شام تجدید ساختمان می‌گردد، بر دور شهر «عجور» و حران^(۱) و بر شهر واسط^(۲) و بیضا دیوار دفاعی ساخته می‌شود بر اطراف کوفه زنجیرهای از دو دیوار دفاعی

۱. شهری است بزرگ از نواحی سودان.

۲. شهری است بین بصره و کوفه.

بنیاد می گردد. همین گونه بر شوستر، ارومیه، موصل و همدان.
رقه^(۱) سرزمین تونس حمص و... هر کدام دیوار دفاعی یا
پایگاه‌های نظامی و امنیتی ایجاد می گردد».

هان ای مردم! به هوش باشید، آنگاه که سفیانی ظاهر نگردد
رخدادهای سهمگینی روی خواهد داد. نخستین رخداد در
حمص خواهد بود به دنبال آن در حلب سپس در رقه، آنگاه به
ترتیب در سبا، رأس العین^(۲) نصیین^(۳) و موصل، رویدادهای
عظیمی روی می دهد. سفیانی ۶۰ هزار نفر از مردم را به خاک و
خون می کشد. او همواره به کشتار خویش ادامه می دهد، به ویژه
هر آن کس که نامش محمد، علی، حسن، حسین، فاطمه، جعفر،
موسى، زینب، خدیجه و رقیه باشد و نشانی از دوستی خاندان
وحى و رسالت در او دیده شود، بی رحمانه و به خاطر کینه و
عداوتی که این عنصر تجاوزکار از خاندان پیامبر در دل پر
کینه اش دارد، کشته می شود، سپس به شام برمی گردد. در
 نقطه‌ای برای نوشیدن شراب و ارتکاب گناه و معصیت
می نشیند و یاران و پیروانش را نیز به انجام گناه و جنایت فرمان
می دهد. از مجلس گناه برمی خیزد و در حالی که در دست

۱. شهری است در کنار رود فرات.

۲. شهری در سوریه.

۳. شهری بر سر جاده موصل به شام.

سلامی دارد دستور زنا می‌دهد و به یارانش می‌گوید با زنان
مرتکب فحشا گردند، آنگاه شکم زنان را پاره کنند و کودکان را
از رحم‌ها بیرون می‌کشند و آنها مرتکب چنین شقاوت‌ها
می‌گردند و هیچ کس توان بازداشت آنان از این پلیدی‌ها و
شقاوت‌ها را در خود نمی‌بیند.

اینجاست که فرشتگان، پریشان حال می‌شوند و خدا فرمان
ظهور قائم آل محمد و صاحب الزمان را که از نسل من
می‌باشد، صادر می‌کند. بی‌درنگ خبر ظهور او در سراسر گیتسی
پخش می‌گردد و جرئیل در آن هنگام بر فراز صخره‌ای در بیت
المقدس فرود می‌آید و خطاب به جهانیان ندا می‌دهد که:

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَطِلُ إِنَّ الْبَطِلَ كَانَ رَهُوقًا ^(۱)

یعنی: حق آمد و باطل و بیداد نابود گردید، راستی که
باطل، نابود شدنی بود و می‌گوید: بندگان خدا! آنچه می‌گوییم
به گوش جان بسپارید.

مردم! این اصلاح‌گر بزرگ جهانی که ظهور کرده است،
مهدی آل محمد است و اینک از مکه حرکت کرده است و
ندای جهانی و آسمانی او را بشنوید و دعوتش را پاسخ
گوید.^(۲)

۱. سوره اسراء، آیه ۸۱

۲. امام المهدی؛ آیت الله فقید سید محمد کاظم قزوینی.

۶. امام باقر علیه السلام از علی علیه السلام آورده است که:
«هنگامی که نیزه‌ها در شام درگیر شدند، از نشانه‌ای از
نشانه‌های ظهور، پرده برمی‌دارند».

پرسیدند: چگونه؟

فرمود: «زمین لرزه‌ای در شام رخ خواهد داد که صد هزار
تلفات به جای می‌گذارد، خداوند آن را رحمتی برای مؤمنان و
کیفری برای کافران قرار می‌دهد، هنگامی که چنین رخدادی به
وقوع پیوست، چشم به راه مرکب‌های سیاه و سفید و سوارانی
باش که با پرچم‌های زرد در مغرب وارد شام می‌گردند، آنگاه
است که هنگامه آن حادثه بزرگ و مرگ سرخ است.

آنگاه که چنین رخدادی به وقوع پیوست در انتظار
فرورفتن روستایی در منطقه دمشق به نام حرستا^(۱) باش و
هنگامی که چنین رویدادی به وقوع پیوست، فرزند آن زن
جگرخوار، سفیانی، از وادی یابس، آن بیابان خشک و سوزان،
خروج می‌کند و وارد دمشق می‌گردد بر منبر مسجد جامع قرار
می‌گیرد. و آنگاه که چنین شد دیگر در انتظار ظهور حضرت
مهدی باشید».^(۲)

۷. محمدبن مسلم از امام باقر علیه السلام آورده که:

۱. نام منطقه بزرگ و آبادی در اطراف دمشق است که بر سر راه حمص می‌باشد.
۲. بحار الانوار، ج ۵۲؛ غیت نعمانی، ص ۳۰۵ و امام المهدي.

«سفیانی، عنصری، سرخ روی، چشم زاغ و دارای موہابی بور است هرگز لحظه‌ای خدا را نپرستیده و مکه و مدینه را نمی‌بیند. و می‌گوید پروردگار! انتقام من به آتش است».

يعنى، من انتقام خويش را خواهم گرفت اگرچه با ورود به آتش باشد.

و مراد از آتش همان جنگ فraigیری است که سید هاشمی عليه دودمان بنی امية آغاز می‌کند، همان گونه که نعیم بن حماد استاد بخاری نقل می‌کند که:

مردی از تبار بنی هاشم حکومت را به دست می‌گیرد و شعله‌های آتش همین جنگ فraigیری است که سید هاشمی عليه دودمان بنی امية آغاز می‌کند، همان گونه که نعیم بن حماد، استاد بخاری نقل می‌کند.

مردی از تبار بنی هاشم حکومت را به دست می‌گیرد و شعله‌های آتش جنگ او، سراسر دودمان بنی امية را فرا می‌گیرد و جز اندکی از آنان، همه را از دم شمشیر می‌گذراند و غیر بنی امية را متعرض نمی‌شود. و آنگاه مردی از بنی امية قیام می‌کند و در برابر هر یک کشته از بنی امية، دو نفر را به قتل می‌رساند و جز زنان کسی را باقی نمی‌گذارد و آنگاه مهدی ظهور می‌کند.^(۱)

۱. فتن بن حماد، ص ۷۵؛ معجم احادیث امام المهدي، ج ۱ و عقد الدرر، ص ۵۴.

مشترکه ظهور

پیشگویی فردوسی

حکیم ابوالقاسم فردوسی توosi (۴۱۰-۳۲۰ هـ) شاعر
شیعی و حماسه سرای بزرگ ایران، اشعاری ارزشمند در بیان
اوپایه و احوال ایران در آخر الزمان فرموده است.

زمانه زمانی است چون بنگری
ندارد کسی آلت داوری
که این خانه از پادشاهی تهی
نه هنگام پیروزی و فرهی است
چو با تخت منبر برابر کنند
همه نام بسویکرو غمّر کنند
تبه این رنج‌های دراز
نشیبی دراز است پیش فراز
پوشد از ایشان گروهی سیاه
ز دیبا نهند از بر سر کلاه
برنجد یکی، دیگری بر خورد
به داد و به بخشش همی نگرد
ز پیمان بگردند، روز راستی
گرامی شود کڑی و کاستی
پیاده شود مردم جنگجوی
سوار آن که لاف آرد و گفت و

کشاورز جنگی شود بسی هنر
 نژاد و هنر کمتر آید به بر
 رباید همی این از آن، آن از این
 ز نفرین ندانند باز آفرین
 نهان بدتر از آشکارا شود
 دل شاهشان سنگ خارا شود
 بداندیش گردد پدر بر پسر
 شود بنده بسی هنر شهریار
 به گیتی کسی را نماید و فا
 از ایران، وز ترک، وز تازیان
 نه دهقان، نه ترک و نه تازی بود
 همه گنجها زیر دامن نهند
 بود دانشومند و زاهد به نام
 چنان فاش گردد غم و درنج و
 زیان کسان از پی سود خویش
 که شادی به هنگام بهرام گور
 بجویند و دین اندر آرند پیش

چو بسیار از این داستان بگذرد

کسی سوی آزادگی ننگرد

بریزند خون از پی خواسته

شود روزگار مهان کاسته

چنین بی وفا گشت گردان سپهر

دزم گشت وزما بیرید مهر

ز راز سپهری کس آگاه نیست

ندانند کاین رنج کوتاه نیست

پیشگویی خواجه حافظ شیرازی

این چه شور است که در دور قمر

همه آفاق پر از فتنه و شر می بیشم

هر کسی روز بهی می طلبد از ایام

علت آن است که هر روز بتر می بیشم

ابلهان را همه شربت ز گلاب و قند

قوت دانا همه از خون جگر می بیشم

اسب تازی شده مجرروح به زیر پالان

طوق زرین همه در گردن خر می بیشم

دختران را همه جنگ است و جدل

پسران را همه جنگ بدخواه پدر

هیچ رحمی نه برادر به برادر دارد

هیچ شفقت نه پدر را به پسر می بیشم

پند حافظ بشنو، خواجه برو نیکی کن

که من این پند به از در و گوهر

شاعرانه های طهور اسلام زبان

پیشگویی شاه نعمت الله ولی

قدرت کردگار می بینم
حالت روزگار می بینم

حکم امسال صورتی اگر است
نه چو پیرار^۱ و پار^۲ می بینم

فا و را ذال^۳ چون گذشت از
بوالعجب کار و بار می بینم

در خراسان و مصر و شام و
فتنه و کارزار می بینم

گرد آتینه ضمیر جهان
گرد و زنگ و غبار می بینم

همه را حال می شود دیگر
گر یکی ور هزار می بینم

ظلمت ظلم ظالمان دیار
بی حد و بی شمار می بینم

قصه ای بس غریب می شنوم
غصه ای در دیار می بینم

۱. پیرار مخفف سال پیش از سال گذشته است.

۲. مخفف پار سال است.

۳. در متن دیوان چاپی بر اساس برخی نسخه ها عین و را ذال ثبت شده و ماده تاریخ
فا و را ذال که به سال ۱۳۸۱ اشاره دارد.

جنگ و آشوب و فتنه و بیداد

از یمین و یسار می‌بینم

غارت و قتل و لشکر بسیار

در میان و کنار می‌بینم

بنده را خواجه وش^۱ همی یابم

خواجه را بنده وار می‌بینم

بس فرومایگان بسی حاصل

عامل^۲ و خواندگار^۳ می‌بینم

هر که او یار یار بود، امسال

خاطرش زیر بار می‌بینم

مذهب و دین ضعیف می‌یابم

مبتدع افتخار می‌بینم

سکه نور زند برق رخ زد

در همش کم عباری می‌بینم

دوستان عزیز هر قدمی

گشته غمخوار و خوار می‌بینم

هریک از حاکمان هفت اقلیم

دیگری را دچار می‌بینم

نصب و عزل بتکچی^۴ و عمل

۱. مانند آقا و سرور.

۲. کارگزار دولتی.

۳. مخفف خداوندگار به معنای والی، رئیس، سرور.

۴. بتکچی یا یستکچی، ترکی مغول است، به معنی مأمور مالیات.

هر یکی را دو بار می بینم
ماه را روسیاه می یابم
مهر را دل فگار می بینم
ترک و تاجیک را به همدیگر
خصمی و گیر و دار می بینم
تاجر از دست دزد بی همزاد
مانده در رهگذر می بینم
مکر و تزویر و حیله در هرجا
از صغار و کبار می بینم
حال هندو خراب می یابم
جور ترک و تمار می بینم
بقعة خیر سخت گشته خراب
جائی جمع شرار می بینم
بعض اشجار بستان جهان
بی بهار و ثمار می بینم
اندگی امن اگر بود آن روز
در حد کوهسار می بینم
همدمی و قناعت و کنجی
حالا اختیار می بینم
گرچه می بینم این همه غمها
شادی ای غمگسار می بینم
غم مخور زآن که من در این
خرمی وصل یار می بینم

بعد امسال و چند سال دیگر

عالی چون نگار^۱ می بینم

چون زستان پنجمین بگذشت

ششم خوش بهار می بینم

نایب مهدی آشکار شود

بلکه من آشکار می بینم

پادشاهی تمام دانایی

سروری با وقار می بینم

بندهان جناب حضرت او

سر به سرتا جدار می بینم

تا چهل سال ای برادر من

دور ان شهریار می بینم

پادشاه و امام هفت اقلیم

شاه عالی تبار می بینم

بعد از آن خود امام خواهد بود

که جهان را مدارا می بینم

میم و حاو میم و دال می خوانم

نام آن نامدار می بینم

صورت و سیرتش چون پیمبر

علم و حلمش شعار می بینم

دین و دنیا از او شور معمور

خلق از او بختیار می بینم

یَدِ بِيَضَا كَهْ بَادِ پَایِنَدَه
 باز با ذوالفقار می بینم
 مهْدَی وقت و عیسی دوران
 هر دو را شهسوار می بینم
 گلشن شرع را همی برویم
 گل دین را به بار می بینم
 این جهان را چو مصر می نگرم
 عدل او را حصار می بینم
 هفت باشد وزیر سلطان
 همه را کامکار می بینم
 عاصیان از امام معصوم
 خجل و شرمدار می بینم
 بر کف دست ساقی وحدت
 باده خوشگوار می بینم
 غازی^۱ دوستدار دشمن کش
 همدم و یار غار می بینم
 نیغ آهن دلان زنگ زده
 گند و بی اعتبار می بینم
 زینت شرع و رونق اسلام
 محکم و استوار می بینم
 گرگ با میش و شیر با آهو
 در چرا برقرار می بینم

^۱. رزم‌نده، جنگجو.

گنج کسرا و نقد اسکندر

همه بر روی کار می بینم

نعمت الله نشسته در گنجی

از همه بر کنار می بینم^۱

نسخه دوم شعر

قدرت کردگار می بینم

حالت روزگار می بینم

از نجوم این سخن نمی گویم

بلکه از سریار می بینم

از سلاطین گردش دوران

یک به یک را سوار می بینم

هر یکی را به مثل ذره نور

پرتوی آشکار می بینم

سال تاریخ را چنین گویم

قدرت هشت و چار می بینم

بعد از آن ائمه اطهار

دیگری را سوار می بینم

از پس شاهی همه اینها

چند سلطان به کار می بینم

از بزرگی و رفعت ایشان

صفوی برقرار می بینم

شاه کا پیغمبر اسلام نہیں

چند سلطان ز نسل او پیدا

همه را برقرار می بینم

آخر پادشاهی صفوی

یکی حسینی به کار می بینم

از بخارا، هرات و بلخ و سرخس

لشکری بسی شمار می بینم

باز بعد از خرابی ایشان

ساربانی به کار می بینم

نادری در جهان شود پیدا

قامتش استوار می بینم

بیست و شش سال پادشاهی او

تابه گردون غبار می بینم

آخر عهد نوجوانی او

قتل او آشکار می بینم

بعد از آن، دیگری فنا گردد

شاه دیگر به کار می بینم

پادشاهی زنشود پیدا

تیغ او آبدار می بینم

بیست و پنج است پادشاهی او

سکه اش پر عیار می بینم

چون نسلش بسی ولد ماند

سر به سر روزگار می بینم

پادشاهی چوکوه وقار

کے محمد بے نام می بینم

ده و هفت است پادشاهی او

اولش با وقار می بینم

لیک آن شاه را زبانی هست

محرم هر نگار می بینم

لشکرش سی و سه صف برای

جنگ او آشکار می بینم

عهد آن شاه کشور دوران

دو بلا آشکار می بینم

یک تزلزل، یکی بود طاعون

حال مردم فکار می بینم

غارت و قتل شیعیان علی

دست ایشان به کار می بینم

غین و شین چون که بگذرد از

این اساس آشکار می بینم

شهر تبریز را چو کوفه کند

شهر تهران خراب می بینم

جنگ او در میان افغان است

فتح او آشکار می بینم

در سفاهان چو او پیاده شود

در ابرقو سوار می بینم

چون به هم می رستد شاه و

قتل او آشکار می بینم

قتل آن شاه کشور دوران

در صف کارزار می بینم

بعد از آن، آن دگر فنا گردد
 شاه دیگر به کار می بینم
 پادشاهی ز سمت ترکستان
 دفع اثرار زار می بینم
 اربعین است پادشاهی او
 دولتش کامکار می بینم
 دانم او را ز کثرت لیل
 لیل او بی نهار می بینم
 یک آن شاه را زبانی هست
 محروم او نگار می بینم
 چون فریدون به تخت بشیند
 دولتش برقرار می بینم
 ملک تبریز و ملک تبرستان
 پسرانش به کار می بینم
 صرصر^۱ دیگرش شود پیدا
 پای او در رکاب می بینم
 مسکن فوت او در اصفهان
 بر سر مرغزار می بینم
 حاکم قندهار مثل شتر
 بر دماغش مهار می بینم
 حکم درباره اش صدور دهنند
 سر او را بـه دار می بینم

بعد از آن، دیگری فنا گردد

شاه دیگر به کار می بینم

که محمد به نام او باشد

تیغ او آبدار می بینم

چارده سال پادشاهی او

دولتش کامکار می بینم

سال کز مرغ می شود پیدا

فوت او آشکار می بینم

بعد از او، آن دگر فنا گردد

شاه دیگر به کار می بینم

ناصرالدین به نصرت دوران

چارده هشت سال می بینم

کوکب روشنی شود پیدا

بلکه دنباله دار می بینم

از خراسان و ری، هم اسفahan

چه علم ها به کار می بینم

روز جمعه ز شهر ذی قعده

تن او در مزار می بینم

شاه دیگر به کار آید

شاهی اش ناگوار می بینم

یازده سال پادشاهی او

حالتش را فگار می بینم

چارشنبه ز شهر ذی قعده

مرگ او آشکار می بینم

بعد از آن، دیگری فنا کردد

پسرش یادگار می‌بینم

غین و ده دال چون گذشت از

بوالعجب روزگار می‌بینم

گرد آینه هست سیر چهار

گرچه زنگ و غبار می‌بینم

جنگ و آشوب و فتنه بسیار

از میان و کنار می‌بینم

غارت و قتل و لشکر بسیار

از یمن و یسار می‌بینم

مرگ جهال را به یکدیگر

خصم درگیر و دار می‌بینم

اندکی امن اگر بود آن روز

در حد کوهسار می‌بینم

دولتش می‌رود به باد فنا

حال مردم فگار می‌بینم

بعد از آن، چند سال دگر

عالی چون نگار می‌بینم

چون زمستان پنجمین بگذشت

ششمین خوش بهار می‌بینم

نایب مهدی آشکار شود

نوع عالی تبار می‌بینم

پادشاهی تمام دارنده

سروری با وقار می‌بینم

بندگان جناب حضرت او

سر به سر تا جدار می بینم

تا چهل سال ای برادر جان

دور آن شهریار می بینم

دور ایشان تمام خواهد شد

لشکری را سوار می بینم

سیدی را ز نسل آل حسن

سروری را سوار می بینم

قائم شرع آل پیغمبر

به جهان آشکار می بینم

میم حامیم دال می خوانند

نام او نامدار می بینم

صورت و سیرتش چو پیغمبر

جلم و علمش شعار می بینم

از کمر بند آن سپهر و قار

تیغ چون ذو الفقار می بینم

سمت مشرق زمین طلوع کند

کور دخال زار می بینم

رنگ یک چشم او به رنگ کبد

خری بر خر سوار می بینم

شکر او برد ز اصفهان

هم یهود چمار^۱ می بینم

نشانه های ظهور المام زمان

۱۰۵

هر قدم از خوش بود فرنگ

دور کردن غبار می بینم

صورتی پیش چشمۀ خورشید

به نظر آشکار می بینم

آل سفیان همه طلوع کند

همه کس را فگار می بینم

سروری را که هست پاینده

باز با ذوالفقار می بینم

هم مسیح از سما فرود آید

پس کوفه غبار می بینم

آل سفیان تمام کشته شوند

با هزاران سوار می بینم

از دم تیغ عیسی میریم

قتل دجال زار می بینم

مسکنش شهر کوفه خواهد بود

دولتش پایدار می بینم

زینت شرع و دین از اسلام

محکم و استوار می بینم

کارداران نقد اسکندر

همه در راه کار می بینم

ترک اغیار صید خواهد بود

خصم او در مهار می بینم

نه درودی به خود همی گویم

بلکه از سریار می بینم

عَلَى الْمُكَافَلِ
قَرْحَمَ الشَّيْطَنِ

۱۰۶

بنده های پیغمبر امام زمان

همه را در کنار می بینم

نسخه سوم

بقعة خیر و خیر را ویران

گلستان پر ز خار می بینم

ناگهان شخصی از توابع لر

حاکم و کامکار می بینم

هست شاه و وکیل خوانندش

کمترین خوشیار می بینم

پادشاهی کند چو بیست و دو

کارش آخر به زار می بینم

بعد از آن لر، لر دگر آید

ظالم و نابکار می بینم

سکه از نو زند چو بر رخ زد

در همش کم عیار می بینم

هشت سال است پادشاهی او

دولتش بی مدار می بینم

چون زمستان پنجمین گذرد

ششمیش خوش بهار می بینم

حال امسال صورت دگر است

نه چو پیرار و پار می بینم

پادشاهی به تخت نشسته

دولتش پایدار می‌بینم

آن حسن خلق و آن حسن نیت

باب عالی تبار می‌بینم

فرد مردانه او او العزمی

محرم هر نگار می‌بینم

میم از اول و دال از آخر

نام آن نامدار می‌بینم

پادشاه تمیام دانایی

در همه کار و بار می‌بینم

گرگ با میش و شیر با آهو

در چرا برقرار می‌بینم

ناگهان کشته می‌شود در خواب

قاتل آن چهار می‌بینم

این جهان را چو او کند بدرود

بن آخشن یادگار می‌بینم

نو جوانی مثال سرو بلند

رستمش بنده وار می‌بینم

در امور شهی است بسی تدبیر

مکنش بخت یار می‌بینم

احتساب و حساب در عهدش

ست و بسی اعتبار می‌بینم

ظلم پنهان، خیانت و خوبی

بر اعاظم شعار می‌بینم

دولتش بسی حساب می‌بینم

عَلَيْكُمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَرَحْمَةُ رَبِّكُمْ أَكْبَرُ

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

۱۱۳

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

خفتنش بسی شمار می بینم

در حقیقت شهی بود مظلوم

عاری از گیر و دار می بینم

علمای زمان او ز غرور

همه چون شهریار می بینم

دایم اسبش به زیر زین تلا

کمتران را سوار می بینم

چون فریدون به تخت بنشیند

پسرانش قطار می بینم

نیست فصل الخطاب در عهدش

فصل رامات وار می بینم

کار و بار زمنه وارونه

قطط، هم نشگ و عار می بینم

قسط و انصاف در زمانه او

همچو هیمه به نار می بینم

در زمانش وفا و عهد درست

همچو یخ در بهار می بینم

بس فرو مایگان بی حاصل

حاصل کار و بار می بینم

کنه رندی به کار برهمنی^۱

اندر این روزگار می بینم

بخردی خوار و دانش و پیش

سرناموس وار می بینم

متصرف بر صفات سلطان است

لیک درویش وار می بینم

بلکه ویرانه پر از گنج است

کش سعادت شعار می بینم

یار غاربه است در اول

شاه خوش روزگار می بینم

دویمش شیخ و زاهد ثانی

هم چنید اعتبار می بینم

همچو مولا جلال دین مولا

شمس تبریز وار می بینم

گوهر شب چراغ بهر کمال

آن ذر شاهوار می بینم

با کرامات و جامع آداب

آصف روزگار می بینم

از قماش و متاع چین و فرنگ

عالی چون نگار می بینم

بر فلک رفته معنی قرآن

صورتش زر نگار می بینم

نسخه چهارم

قدرت کردگار می بینم

حالت روزگار می بینم

عَلَى الْحَقَّالْعَالِيِّ
فِي حَجَّالْشَرِيفِ

۱۱۰

بیانه ملی تبلور اسلام نیشن

از نجوم این سخن نمی‌گوییم

بلکه از کردگار می‌بیشم

غین و شین دال چون گذشت از

بوالعجب کار و بار می‌بیشم

از شاهنشاه ناصرالدین را

شیونی بی‌مدار می‌بیشم

در شب شنبه ماه ذی قعده

تن او بر کنار می‌بیشم

بعد آن شه مظفر دین را

تو بدان برقرار می‌بیشم

از الف تابه دال می‌گوییم

شهیاش را مدار می‌بیشم

چون گذشت از سریر دولت او

تو بین من دو بار می‌بیشم

در خراسان و شام و مصر و

فتنه و کارزار می‌بیشم

گرد آینه ضمیر جهان

گرد و زنگ و غبار می‌بیشم

جنگ و آشوب و فتنه و بیداد

در یمین و یسار می‌بیشم

غارت و قتل ولشکر بسیار

در میان و کنار می‌بیشم

بعد از این شه چو رفت، از پی

سیدی تاجدار می‌بیشم

شانه
وار
خود
آدم
زبان

عَلَى اللّٰهِ تَعَالٰى
بِحُجَّةِ الْبَرَقِ

نایب مهدی آشکار شود

بلکه من آشکار می‌بینم

جنگ او در میان افغان است

لشکرش بسی شمار بینم

بنده گان جناب حضرت او

سر به سر تاجدار می‌بینم

قلعه قندھار می‌گیرد

در گرفتن دو بار می‌بینم

حاکم قندھار را چو شتر

بر دماغش مهار می‌بینم

شور و غوغای زن شود پیدا

بوالعجب کار و بار می‌بینم

اندکی دین اگر بود آن روز

در حد کوهسار می‌بینم

چون زمستان پنجمین بگذشت

ششمیش را بهار می‌بینم

گرگ با میش و شیر با آهو

به چرا سیزه وار می‌بینم

دور آن چون شود تمام به کام

پرسش یادگادر می‌بینم

بعد از این خود امام خواهد بود

صاحب ذوقفار می‌بینم

پادشاه تمام دانایی

سروری با وقار می‌بینم

سید بیضا چو باد پاینده

پار با ذوالفار می بینم

ئُرک عیار مست می نگرم

ختم روز خمار می بینم

زینت شرع و رونق اسلام

محکم و استوار می بینم

گنج کسرا و نقد اسکندر

همه بر روی کار می بینم

صورت و سیرتش چو پیغمبر

علم و حلمش شعار می بینم

نعمت الله نشسته در کنجی

همه را بر کنار می بینم^۱

نظرات و آینده‌نگری سید احمد علی خسروی

طیب و عالم فرزانه، حاج سید احمد علی خسروی که از دانشمندان روحانی و طبیبان مشهور دیار همدان، و علاوه بر علوم ظاهری به کمالات اخلاقی و معارف باطنی نیز آراسته بود، درباره آخر الزمان به کمک علم جفر مطالی را به صورت شعر بیان نمودند که به آنها اشاره می‌کنیم.

نشانه
علی
ظہور
علوم
آخر

۱۱۳
عَلِيُّ الظَّهُورُ
فِي حَمَلَةِ الْعِلَمِ

قطعة اول

عَلَى الْكَلَمِ
فَرَجَمَتْ

۱۱۴

بِكَنْ

أَمَّامَ
بَلْهُوَلَهُ
بَلْهُونَ

هم ز اخبار و هم ز صفحه جفر
وضع ایران نزار^۱ می بینم
در هزار و چهار سد قمری
شورشی آشکار می بینم
از علامات حضرت مهدی
پهلوی بر کنار می بینم
دولتش چون که رفت، از پی آن
دعوتی آشکار می بینم
جامه فخر بر تن علماء
جمله در افتخار می بینم
سختی و قحطی و گرفتاری
خلق ایران دچار می بینم
این همه رنج و محنت بسیار
در همین روزگار می بینم
مرد جبار حمله بر ایران
روی در این دیار می بینم
جنگ افتاد چه در عرب، چه
کشته ها بی شمار می بینم
مردمان عراق را جمله
بعد از این جنگ، خوار می بینم

^۱. زار، ناتوان.

اثری از ظهور محبت حق

آن شه تاجدار می بینم

تا ظهور امام محبت حق

جنگ هایی به کار می بینم

تا هزار و چهار سد باسی

شیعه در انتظار می بینم

چون که سی رفت و سی و یک

نور حق آشکار می بینم

قطعة دوم

مؤمن بنگر چقدر خوارست و

ایران تو نظر نما چه زیر و زیر

کشتند علما و خلق آغشته به

عاقل نرود رهی که از دین به در

مأمور به صیر و کمک از حق

از ظلم ستمگری که از دین به در

این جور و جفا که می شود با

آثار ظهور حجت بن الحسن است

از خارجیان نماند ایران سالم

زیرا که چو لقمه‌ای است

لکن نتوانند فرو بردن آن

تا پیرهن جنبش خلقش به تن است

نا سال غلتا^۱ جهان در آشوب

چندی که گذشت رو به وجه

زود است لباس فخر بر تن

این ملت بیچاره که در این وطن

آینده‌نگری سید مهدی خسروی

او یکی از دانشمندان فرزنان، فرزند حاج سید احمد علی خسروی است که در سال ۱۳۱۷ در همدان متولد شد و اکنون در این شهر به طبابت مشغول است. او اشعاری را از طریق محاسبات جفری والد و استاد بزرگوار خود و پیش بینی وقایع قبل از ظهرور امام زمان سروده است.

چون نگه می‌کنم به صفحه جفر

سیدی گلعاذری می‌بینم

سیدی چون چراغ عالمتاب

دست او ذوالفقار می‌بینم

وارث مکتب جمیع رئسل

وعده کردگار می‌بینم

پیش از آن که بیاید این مرشد

صفحه را تار و مار می‌بینم

هر طرف دیده افکنم در برگ

۱. این رمز، طبق حساب ابجده به سال ۱۴۲۰ هـ ق اشاره دارد.

۲. مژده ظهور، ص ۶۰

همه بسی اعتبار می‌بینم
 نود و نه ز مردم عالم
 غافل از کردگار می‌بینم
 جسم‌ها در تلاش و در جنبش
 روح‌ها مرده وار می‌بینم
 در عمل غیر راه کج نروند
 گفته‌ها را شعار می‌بینم
 چاپلوسان و شیطنت کاران
 همه چابک سوار می‌بینم
 هر کسی اسب خویش می‌تازد
 بی‌کسان زیر بار می‌بینم
 عده‌ای رابه خورد و خواب
 عده‌ای را کنار می‌بینم
 دزدی و رشه و دغل بازی
 اکرآ خواستار می‌بینم
 ظلم و دزدی و قتل و غارت
 همه احتکار می‌بینم
 جسور و اجرور گشته افیون‌ها
 بی‌شماران دچار می‌بینم
 مرد و زن را فتداده در افیون
 نوجوانان خمار می‌بینم
 شرب خمر و زنا و بد مستی
 همه را آشکار می‌بینم
 رقص و آواز و تُبک و تَبور

شانه
 ملی
 خود
 هم
 زمزمه

۱۱۷

در مجالس به کار می بینم
 حاجیان در طواف کعبه و من
اکثراً در شرار می بینم
در مدینه چو مکه و کوفه
هم طرب هم قمار می بینم
خانقاہ و بنای درویشان
شبہ بیست ضرار می بینم
پادشاهی دهند نسوان را
علماغمگسار می بینم
بانوان بالباس مردانه
در قضاویت به کار می بینم
زن و دختر سوار مرکبها
همه دنیال کار می بینم
مردها با زنان نامحرم
روی دریا کنار می بینم
گشته بسیار طفل نامشروع
این عمل افتخار می بینم
مرگها بسی مقدمه بسیار
مرد و زن را دچار می بینم
نقص اموال و انفس و ثمرات
در تمام دیار می بینم
خشکسالی و قحطی و سختی
من در این روزگار می بینم
رحم فرزند بر پدر نکند

پیرها را چه زار می‌بینم

پسران را چو گرگ خون آشام

دختران را چو مار می‌بینم

قصرها مرتفع چو قصر بهشت

آهنش پودرو تار می‌بینم

گرم و داغ است کوزه شیطان

کوره را پرس زناز می‌بینم

شهرها را به هم کند نزدیک

روی آهن قطار می‌بینم

بوالعجایب صنایعی مرمزوز

در ید صنعتکار می‌بینم

صورت غریبی شنو ز خطۀ شرق

عکس او در کنار می‌بینم

کهکشان‌های قرب عالم را

دم دوربین لار^۱ می‌بینم

من سفاین به گرد جو زمین

هر زمان چارچار می‌بینم

هر دفینه که در دل خاک است

خارج از خاک تار می‌بینم

کفر چون ابر تیره پوشیده است

شهر و ده را چه تار می‌بینم

ظلم گستردۀ در تمام جهان

۱. لار: مخفف لارج انگلیسی به معنی بزرگ و بلند است.

عدل در انتظار می بیشم	از فشار و تظلیم که کار
مؤمنین بسی قرار می بیشم	خون دل مؤمنین خورند و ظلم
بر لب جویبار می بیشم	آتش سرخ در کف شیعه
چشم او اشکبار می بیشم	خون چشمان مؤمن مخلص
مثل آب انار می بیشم	شیعه مخلص علی غمگین
حال او را نزار می بیشم	گر کسی دین خود نگه دارد
منزلش توی غار می بیشم	علم را از نجف به قم راند
علمایی ز پار ^۱ می بیشم	در میان جماعت علماء
رجُلی نامدار می بیشم	ملک ری را به دست می گیرد
دشمنش گرم کار می بیشم	حملهور دشمنان برا او بسیار
لشکرش آبکار می بیشم	چند سالی ز بعد رفتن او

۱. پار: مخفف پارس و مراد از آن ایران است.

کعبه را نوبار می‌بینم

فاصله بین او و حجت حق

من دو هاشم تبار می‌بینم

همه صفحه جهان ظلم است

فتنه را استوار می‌بینم

نبض عالم به دست مردم غرب

غرب را بد شعار می‌بینم

پادشاهان کشور عربی

جملگی چون حمار می‌بینم

فتنه‌ها می‌کنند قوم یهود

قوم را لشه خوار می‌بینم

من جوانان بیت مقدس را

سالهاتکه پار می‌بینم

بهر آشوب در اریکه شام

لشکری جان شکار می‌بینم

اسب‌های خزندۀ از فولاد

هر طرف سد هزار می‌بینم

مرغ‌های جسم فولادین

در هوا راه‌وار می‌بینم

تخم مرغان چواز هوا افتاد

ریشه کن سد چنار می‌بینم

ز آتش شب آتش دوزخ

خلق عالم دچار می‌بینم

جنگ افتاد چو در بلاد جهان

کشته ها بی شمار می بینم
در بیابان و کوه و دشت و دمن
خلق را در فرار می بینم
کشت و کشتار مفت و بی حاصل
در دل قندھار می بینم
فتح دیوار چین که قصه بود
من شکست حصار می بینم
اندر پی باد و بود و فصل خزان
پیک فصل بهار می بینم
بهر باری منجی عالم
مردمی با وقار می بینم
لشکر خطه خراسان را
لشکری ماندگار می بینم
خشم مؤمن به جوش می آید
جنبیش از سبزوار می بینم
اندرین گیر و دار و جنگ و
من شهی زرنگار می بینم
پشت این ابر تیره و تاریک
من مهی تاجدار می بینم
اولین روز از شروع بهار
ظلم را روی دار می بینم
روز قتل حسین و آدینه مست
در شروع بهار می بینم
هر یکی حکمتی است از نهضت

هر سه در یک مدار می بینم
من در آن نور خانه کعبه
قامت شهسوار می بینم
کهکشان را ز نور این محفل
آن زمان شرمسار می بینم
با ظهور امام حجت حق
عدل را برقرار می بینم
مردمان زمان آن حضرت
همه را کامکار می بینم

احادیث واردہ مربوطاً جہے ظہور امام زہان حجت روی ذہین

حدیث اول

جابر بن عبد الله: از رسول گرامی نقل می کند که:
رسول خدا فرمود: «مهدی از فرزندان من است، اسمش
اسم من و کنیه اش کنیه من است، او اول غیبت می کند و پس از
غیبت ظہور می نماید». ^(۱)

حدیث دوم

امام باقر علیہ السلام از رسول خدا نقل می کند که ^(۲)
رسول خدا فرمود: «خوشابه حال کسی که درک نماید
قائم موعود را در حالتی که او را امام بداند در زمان غیبت آن
حضرت پیش از قیام و ظہور او دوستی نماید با دوستان و
معتقدین به امامت آن حضرت در زمان غیبت، و دشمنی نماید
با دشمنان و منکرین آن حضرت و آن شخصی که معتقد به
امامت آن حضرت است در زمان غیبت از رفقای من هستند در
بهاشت و کسانی هستند بر من در روز قیامت».

۱. کمال الدین، ص ۱۶۷.

۲. همان.

حَدِيثُ سُومٍ

ابن عباس از رسول خدا نقل می‌کند که:

«عَلَىٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ خَلِيقَتِي مِنْ بَعْدِي وَمِنْ وُلْدِهِ الْقَائِمُ
الْمُنْتَظَرُ الَّذِي يَعْلَمُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلْكَتْ ظَلْمًا وَ
جَوْرًا وَالَّذِي بَعْثَنِي بِالْعَقْبَةِ بَشِيرًا إِنَّ الْفَاثِتِينَ عَلَىٰ الْقَوْلِ بِهِ فِي
زَمَانٍ غَيْبَتِهِ لَا يَعْزَزُ مِنَ الْكِبِيرِيَّاتِ الْأَحَمَرَ؛ فَقَامَ إِلَيْهِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
فَقَالَ: وَلِلْقَائِمِ مِنْ وُلْدِكَ غِيَبَةٌ؟ قَالَ: إِنَّ رَبِّي وَلَيُمَحْصِّنَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيُعَدِّلَ الْكَافِرِينَ». ^(۱)

و تصریح می فرماید: پیغمبر اکرم به غیبت قائم موعد و قم
یاد می کند که ثابتین بر عقیده خود که به وساوس شیاطین
متزلزل نمی شوند بسیار کم است و خداوند متعال خالص
می فرماید مؤمنین را و نابود می فرماید کافرین و منکرین را.

حَدِيثُ چَهَارَمْ

امام صادق علیه السلام از رسول خدا نقل می کند که فرمود:

«بِزَرْگَتِرِينِ مُؤْمِنِينَ ازْ حِيثِ اطمِينَانٍ وَيَقِينٍ، جَمَاعَتِي
هَسْتَنَدَ در زمان امام آخرين که پیغمبر را درک نکرده‌اند و امام و
حجت هم از آنها محجوب به حجاب غیبت باشد و فقط ایمان

حدیث پنجم

و اعتقادات آنها به نقل آیاتی و اخباری بوده است که روی کاغذ نوشته شده است که ایمان این اشخاص اعظم است از ایمان کسانی که درک می‌کردند محضر پیغمبر و امام را».

امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا نقل می‌کند که: رسول خدا به علی علیه السلام فرمود: «لازم است بر خدا که گمشدگان را داخل بهشت فرماید حضرت امیر می‌فرماید: مقصود پیغمبر از گمشدگان، کسانی هستند که در زمان فتنه ثابت مانده‌اند بر امامت آن شخص غایب از انتظار مردمان در تحت حجاب مستور است».

پس آن جماعت اقرار دارند به امامت امام مخفی المکان و المستور عن الاعیان از انتظار، و متمسک هستند به عروة الوئیقی آن امام غایب، و متظر هستند خروج آن حضرت و ظهور سلطنت الهیه را و روح ایمان و یقین در قلوب آنان راسخ و ثابت است. و به وساوس شیاطین غیر متزلزل هستند و صابر هستند بر اذیت کردن مرتدین ایشان را و مطیع و منقاد هستند فرمایشات معصومین را در موضوع قائم موعد و از مکان امام خود گم شده‌اند و از شناسایی شخص خود امام خود محروم هستند.

حدیث ششم

امام صادق علیه السلام از آبای گرامی اش نقل می‌کند که رسول خدا فرمود: «قائم موعود اسم او اسم من است و کنیه او کنیه من است و شمائیش شمائی من است و سنت او سنت من است و اقامه می‌دارد مردم را بر ملت و شریعت من و مسی خوند مردم را به قرآن و کتاب پروردگار من. و هر کس منکر شود آن حضرت را در زمان غیبت آن حضرت، پس منکر شده است مرا. به خدا شکایت می‌کنم کسانی را که تکذیب می‌کنند مرا در امر قائم موعود، منکر می‌شوند قول مرا در شان قائم موعود و گمراه می‌کنند امت مرا از طریقه قائم موعود که طریقه و رفتار آن حضرت، امامت و وصایت و غیبت است با این که خصوص پسر حضرت عسگری و نهمین از اولاد حسین و امام دوازدهم است که جمیع این صفات را پیغمبر فرموده و مضلین منکر می‌شوند قول پیغمبر را و تکذیب می‌نمایند آن حضرت را، و به وساوس شیطانی امت را گمراه می‌کند و جمیع این امور ظلم است در حق پیغمبر اکرم».

«وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّ مُنْقَلِبَ يَنْقَلِبُونَ»^(۱)

حدیث هفتم

امام زاده حضرت عبدالعظیم از امام محمد تقی از آبای

گرامی اش و از علی علیہ السلام نقل می‌کند که فرمود:^(۱)

برای قائم موعد غیبتی است که زمان او طولانی است و
من می‌بینم شیعه را که متحیرانه در طلب آن حضرت هستند و
نمی‌یابند آن حضرت را مثل انعامی که در بیان در صدد
تحصیل چراگاه متحیرانه گردش می‌کنند و هر کس ثابت بماند
معتقد دینی خود و قلب او قاسی نشود به سبب طول غیبت امام
خود (یعنی به وسوسه شیاطین از معتقد قلبی تجاوز نکنند) پس
او در روز قیامت با من در یک درجه خواهد بود.

پس حضرت امیر بین فلسفه خفا ولادت و غیبت آن
حضرت را می‌فرماید: که برای این است که در موقع ظهور بر
گردن آن حضرت بیعتی برای احدی نباشد (یعنی در زمان تقيه
و هدنه) که خداوند متعال برای مصالح بندگان مقرر فرموده
است اگر حضرت حجت ظاهر گردد، ناچار باید طاغیان بیعت
نماید و مثل پدرانش ظاهر غیر مطا باشد با انقضا زمان هدنه و
تقيه که خدا مقرر فرموده است برای امتحان بندگان و امهال آنها
در نزول عذاب و غیر ذلک از مصالح که خود می‌داند، لذا آن

حضرت غیبت می فرماید تا انقضای زمان هدن و تقيه که در موقع ظهور آن حضرت با احدی بیعت نکرده باشد.

حدیث هشتم

علی ﷺ فرمود:^(۱)

«به خدا قسم من و دو پسرم کشته خواهیم شد و خداوند تبعوث می فرماید مردی را از اولاد من که می باشد در آخر الزمان و مطالبه خون ما را خواهد فرمود و آن امام آخرین هر آینه غیبت خواهد فرمود به جهت تمیز اهل ضلالت که به واسطه طول غیبت از شاهراه خارج می شوند، و جاهلین می گویند خدا را احتیاجی در آل پیغمبر نیست که قائل می شوند به انقطاع حجت و فترت در ائمه علیهم السلام».

حدیث نهم

سعید بن جبیر می گوید:^(۲)

امام سجاد علیه السلام فرمود: «قائم موعود مخفی می شود ولادت او بر مردم تا این که می گویند او متولد نشده است، برای این که در موقع ظهور تا بیعت طاغیان بر گردن آن حضرت نباشد».

۱. بحار الانوار، ص ۳۱.

۲. کمال الدین، ص ۱۸۶.

حدیث دهم

محمد بن مسلم از امام باقر علیه السلام نقل می‌کند که آن حضرت فرمود: در قائم موعود خصلت از پنج پیامبر وجود دارد.

اول: ظهور آن حضرت است بعد از غیبت به حالت و هیئت جوانی با کبر سن که مرور سالین و کبر سن تأثیر نمی‌کند در آن حضرت و خدا او را حفظ می‌فرماید از تغییر جسم و بدن برخلاف عادت جاریه در غالب افراد بشر، چنانچه خداوند متعال حفظ فرمود حضرت یونس را در شکم ماهی که پس از بلعیدن ماهی ظاهر شد به حالت جوانی. با آن که مقتضای عادت خورد شدن استخوان‌های آن حضرت، تحلیل رفتن او بوده در شکم ماهی ولی به قدرت کامله باری تعالیٰ حضرت یونس به هیئت جوانی رجوع فرمود به قوم خود. همان طور که در سوره والصافات می‌فرماید. و به درستی که یونس از پیغمبران بود وقتی که فرار کرد به کشته که پر بود از مردم. پس کشته به سبب مواج دریا مشرف به غرق شد، و اهل کشته گفتند. باید یک نفر را به شط بیندازیم تا کشته از غرق شدن نجات یابد. پس به حکم قرعه یونس را انتخاب کردند و اسم یونس در قرعه درآمد و بعد او را در شط انداختند، پس ماهی او را در حالتی بلعید که یونس ملامت می‌کرد خود را که چرا درشتی نشسته و به قوم خود رجوع نکرد. «**فَلَوْلَا أَنَّهُ دُكَانَ مِنْ**

الْمُسَيِّحُونَ • الْكِتَابُ فِي بَعْدِهِمْ إِلَى يَوْمِ يُبَعَثُونَ)^(۱)

یعنی اگر نبود یونس از مؤمنین، مسبّحين، هر آینه به حکم عادت، شکم ماهی بود تا روز بعثت در حشر مردگان ولی چون از پیغمبران مسبّحين بود او را حفظ فرمودیم که خطاب شد به ماهی «إِنِّي أَمَّا جَعَلْتُ عَبْدِي رِزْقًا لَّكَ وَ لَكِنِّي جَعَلْتُ بَطَنَكَ مَسْجِدًا لَّهُ فَلَا تَكُسِرْنَ وَ لَا تَخْدِشْنَ لَهُ جِلْدًا». پس به قدرت کامله در شکم ماهی محفوظ ماند. در مدت توقف در شکم ماهی اختلاف است. بعضی چهل روز گفته‌اند و بعضی کمتر «فَبَذَنَاهُ بِالْعَرَا وَ هُوَ سَقِيمٌ وَ أَنْبَتَنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ وَ أَرْسَلَنَا إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ وَ يَزِيدُونَ» یعنی: پس از درنگ در شکم، یونس را در زمین بی‌آب و علف انداختیم در حالت مرض که پوست بدن او نازک شده بود و چون طاقت تابش آفتاب را نداشت رویانیدیم بر یونس درخت کدو را که او را حفظ نماید از تابش آفتاب و فرستادیم او را به صد هزار امت و بیشتر.

مقصود از ترجمة آیات شریفه و تنظیم قائم موعد است به یونس در منع از تأثیرات طبیعت در جسم و بدن آن حضرت. شباہت داشتن حضرت حجت به حضرت یوسف در غیبت وجه دوم و خصلت دوم آن حضرت است. همان طور که

یوسف غایب شد از نظر مردمان دیارش یعنی: برادران و عموم مردم کنعان، و بعد از مدتی که یوسف را برادرانش نشناختند ولی دو برادرانش را می‌شناخت، و دوری یوسف بر پدر بزرگوارش سنگینی عجیبی بر روی جسم و روان یعقوب وارد می‌ساخت در عین حال امید زنده بودن یوسف را داشت ولی مکانش را نمی‌دانست همین طور هم امام زمان غایب گردید و از منظر مردم پنهان شد. و دوری و فراقش بر مسلمانان سنگینی می‌نماید و همان طور هم ایشان مردم را می‌شناستند ولی مردم آن حضرت را نمی‌شناستند.

خلاصت سوم مهدی موعود تولد پنهانی و مدت و طول غیبت حضرت می‌باشد که ولادت و غیتش به حضرت موسی شبیه می‌باشد. همان طور که ولادت حضرت موسی به دور از چشم مردم و پنهانی بود و به خاطر سلامت ماندنش خداوند او را از جلوی چشم‌های فرعون و فرعونیان مخفی نگه داشت و وقتی هم که متوجه شدند قصد جانش را کردند لذا حضرت موسی فرار کرد و شیعیان حضرت در مدت غیتش در خواری و اذیت فرعونیان بودند تا زمانی که خداوند متعال اذن و او تا موسی ظهر نماید و او آشکار شد و فرعونیان را هلاک نمود. هم چنین هم ولادت حضرت حجت مخفی بود از بنی عباس و وقتی بنی عباس قصد جانش را کردند حضرت به امر خداوند

غائب از منظرها شد و شیعیان حضرت در مدت غیبت او، در خواری و اذیت هستند تا زمانی که خداوند متعال اذن ظهورش را دهد و او ظهور نماید و انتقام خون مظلومان را از همه ظالمان بستاند. چرا که در زمان ظهورش، ذلت شیعیان مبدل به

عزت خواهد شد. (وَثِيَّدُ أَنْ نَمُّ عَلَى الَّذِينَ آتَيْتُهُمْ عِفْوًا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْتُهُمْ أَبْيَةً وَجَعَلْتُهُمُ الْوَرِثَةَ) ^(۱۱)

که تنزیل آیه شریفه درباره حضرت موسی مسی باشد و تأویل آیه درباره حضرت حجت است و قضیه حضرت موسی از حیث ولادت و غیبت و اذیت شیعیان در مدت غیبت، تمام در قرآن مکرر ذکر گردیده است.

خصلت چهارم اختلاف میان مردم است شبیه اختلاف مردم درباره حضرت عیسی، اما اختلاف در مورد حضرت عیسی. پس می فرماید: «حَتَّىٰ قَالَ طَائِفَةٌ مَا وُلِدَ» یعنی مردم در حضرت عیسی سه فرقه شدند. عدهای گفتند: عیسی به دنیا آمده است عده دیگر گفتند، او به دنیا آمد و مرد و بعضی دیگر گفتند: عیسی مصلوب شد که این گفته یهود و یهودیان و کافران بوده است.

شبیه بودن اختلاف حجت با حضرت عیسی در همین

است که مردم بعضی‌ها می‌گویند او به دنیا نیامد عده دیگر
می‌گویند به دنیا آمد مرد و بعضی‌ها هم در غیبت و ظهورش
تردید دارند.

خصلت پنجم امام زمان شبیه رسول خدا می‌باشد همان
طور که رسول خدا از مکه غیبت فرمود و بعد از غیبت با
شمشیر ظاهر شد و کفار را به قتل رسانید و خداوند هم در این
امر یاریش فرمود همچنین هم حضرت مهدی علیه السلام بعد از غیبت
با شمشیر برهنه اش ظهور می‌نماید و دشمنان الهی را به قتل
می‌رساند و با شمشیر و رباع الهی یاری می‌شود.

واقع زمان ظهور مهدی موعود از زبان روایات

حديث اول

امام صادق علیه السلام فرمود:^(۱)

«اِذَا قَامَ الْقَائِمُ هَدَمَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ حَتَّى يَرْدَأَ إِلَى أَسَاسِهَا وَ
حَوْلَ الْمَقَامِ (إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي كَانَ فِيهِ).».

يعنى وقتی حضرت قائم قیام می کند بنایی را که در مسجد الحرام واقع گردید در زمان خلفا چون این بناها زیادی بوده است حضرت حجت خراب می نماید و آن را به شکل اولی اش بر می گرداند و مقام را سر جای اصلی اش قرار می دهد.

حديث دوم

ابوبصیر، از امام باقر علیه السلام نقل می کند که حضرت فرمود:^(۲)

حضرت حجت خراب می کند جمیع بناهایی که برخلاف مقرر است اسلام بوده است و باطل می کند تمامی موهمات و بدعت‌های معموله رایج بین مردم را و طریقه صحیح اسلام را به پا می دارد.

۱. اعلام الوری، ج ۲، ص ۲۸۹؛ الارشاد، ج ۲، ص ۳۸۲.

۲. اعلام الوری، ج ۲، ص ۲۹۱.

حدیث سوم

امام صادق علیه السلام فرمود:^(۱)

وقتی مهدی موعود علیه السلام قیام می‌کند زانی محصن را سنگسار می‌نماید و مانع الزکات را گردن می‌زند.

قانون جزایی رسول اکرم را که در کتب مفصله فقهیه ذکر شده است را تماماً اجرا می‌نماید. مثلاً شخصی که نماز را عمداً ترک کند دفعه اول او را به تازیانه تنبیه می‌نماید و تعزیر می‌کند. همچنین در دفعه دوم با ضربه‌های تازیانه او را ادب می‌نماید و همچنین در دفعه سوم، اگر بعد از سه مرتبه تعزیر و تأدیب باز ترک نماز نماید او را به قتل می‌رساند. همچنین است مجازات نسبت بهب ترک سایر واجبات فروع دین مثل نماز، زکات، خمس، حجّ، جهاد، برای بار اول شراب خوار را به ضرب هشتاد تازیانه تأدیب می‌نماید و در مرحله دوم حد الهمی را تکرار می‌کند و در دفعه سوم و چهارم حکم قتل او را صادر می‌نماید. حد زانی غیر محصن ابتدا صد تازیانه است و در دفعه چهارم قتل است. حد لاطی و متلوط هم قتل است.

عمل الاعمال
فِرَجْهُمْ شَيْفٌ

۱۳۶

بیان
کلام
بیان
کلام
بیان
کلام

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۵۷۱؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۷۱.

حدیث چهارم

امام صادق علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود:^(۱)
وقتی که قائم ما قیام کند، تقيه برداشته شود و شمشیر
کشیده گردد و با مردم (متمرد) در داد و ستد جز شمشیر
(حکومت) در میان نباشد.

حدیث پنجم

امام صادق علیه السلام فرمود:^(۲)
وقتی که قائم قیام کرد، هیچ نقطه‌ای از زمین نیست مگر
این که آوای توحید و پذیرش رسالت پیامبر در آن بلند است.

حدیث ششم

ابان بن تغلب می‌گوید:^(۳)
از امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود:
عمر دنیا تمام نمی‌شود تا این که فریادی از آسمان بلند
شود؛ ای اهل حق جمع شوید و همه در جایگاه صاف جمع
می‌شوند و فریادی دوباره بلند می‌شود که: ای اهل باطل جمع

۱. اثبات الهداء، ج ۷، ص ۱۲۸.

۲. اثبات الهداء، ج ۷، ص ۱۲۸.

۳. بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۳۴۰.

می فرماید:

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَنْهَا إِلَّا مُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْشَمْتُ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمْرِطَ

آخِرُهُ مِنَ الظَّيْبِ﴾^(۱)

حَدِيثُ هَفْتَمٍ

از ابوسعید خدری نقل شده که از پیامبر نقل می‌کند که فرموده: «مهدی از ما اهل بیت است. مردی از امت من با شامه‌ای قوی زمین را همان طور که از جور پر شده بود از عدل پر می‌کند».^(۲)

حَدِيثُ هَشْتَمٍ

از عبد الرحمن نقل شده است که گفت: رسول خدا فرمود: «به راستی که خداوند مردی را از عترت من مبعوث خواهد کرد که دندان‌های پیشین او باز و متفاوت، پیشانی اش فراخ و نورانی

۱. همان، ص ۲۲۲، ح ۸۶

۲. سوره آل عمران، آیه ۱۷۹.

۳. بحار الانوار، ج ۱۵، ص ۸۰-۷۴

می باشد، زمین را از عدل مملو خواهد کرد، ثروت در زمان او
به وفور خواهد بود».^(۱)

حدیث نهم

در ضمن حدیثی آمده است که جابر بن عبد الله انصاری از
رسول خدا پرسید:

«ای فرستاده خدا، آیا برای فرزندت امام مهدی قیام کننده
غیبی است؟ فرمود: آری، به پروردگار سوگند، و این غیبت
برای آن است که خداوند می خواهد در این باره از زندگی او
(برهه غیبت) کسانی را که ایمان آورده‌اند، خالص گردد و
کافران را به تدریج در محقق زوال و نابودی برد».^(۲)

حدیث دهم

عملکرد امام زمان بعد از ظهرور از زیان مولا علی علیه السلام^(۳)

۱. پس از دورانی که هدایت وحی تابع هوس‌های این و
آن بوده است، او هوس‌ها را تابع هدایت وحی در عرصه
جهانی می کند.

۱. بحار الانوار، ج ۱۵ ص ۷۴-۸۰.

۲. معجم احادیث المهدی، ص ۱۱۳.

۳. نهج البلاغه، خطبه ۱۳۸.

۲. در حالی که به نام تفسیر، نظریه‌های گوناگون بر قرآن
تحمیل شده اند پیشه‌هارا - در عرصه اسلامی - تابع قرآن
می‌کند.

رسیهای حضرت حجت در قرآن

آیه اول

(الَّرُّ • ذَلِكَ الْحِكْمَةُ لَا رَبَّ لَيْكُوْ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ)^(۱)

هیچ تردیدی نیست و راهنمای پروا پیشگان است.

یحیی بن ابو القاسم می گوید:

«از امام صادق علیهم السلام از تفسیر این آیه سؤال کردم: حضرت فرمود: مقصود از ایمان به غیب ایمان به حضرت بقیة الله است که غایب خواهد بود». ^(۲)

آیه دوم

(فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ زَيْنَبِهِ كَلِمَاتَ رَفَقَاتَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْتَّوَابُ

أَرْجُمُ)^(۳)

پس آدم کلماتی از پروردگارش دریافت داشت و خداوند توبه او را پذیرفت؛ چرا که او توبه پذیر و مهربان است. مفضل بن عمر می گوید: از امام صادق علیهم السلام درباره آیه شریفه مخصوصاً کلمات سؤال کردم که این چه کلماتی است؟ حضرت فرمود:

۱. سوره بقره، آیات ۱-۲.

۲. کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، باب ۲۳.

۳. سوره بقره، آیه ۵۷.

آیه سوم

﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْنٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^(۱)

و برای آنان [کافران و شرک گرایان] در دنیا رسوابی بزرگ و رآخرت عذابی سهمگین خواهد بود. اسbat از سدی نقل کرده که گفت: منظور از آیه **لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْنٌ** این است که به هنگام قیامت حضرت مهدی بیت المقدس به آغوش اسلام باز می گردد و تجاوز کاران به کیفر کردار زشت خویش می رساند و حضرت، آنان را از دم تیغ می گذراند.

«آنها کلماتی بودند که آدم آنها را از پروردگار خویش دریافت کرد و بر زبان جاری نمود و خداوند توبه‌اش را پذیرفت و آنها عبارت بودند از این که فرمود: خدایا! از تو می خواهم به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام توبه‌ام را پذیر. و خداوند توبه او را پذیرفت. به راستی که او توبه پذیر مهربان است. عرض کردم فرزند رسول خدا! معنای فرمایش خدای عزوجل از کلمه فائمهن چیست؟ فرمود: دوازده امام را با قائم کامل گردانید نه امام آنها از فرزندان حسین خواهند بود».

آیه چهارم

﴿وَإِلَهُ الْشَّرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَإِنَّمَا تُولُوا نَفْسَمْ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
وَاسِعٌ عَلَيْهِ﴾^(۱)

و مشرق و مغرب از آن خداست؛ پس به هر سو رو کنید
خدا آن جاست. به راستی که خداوند گشایشگر و داناست.
روایت فوق الذکر مرسلًا از علی نقل شده که می فرماید:
«آن کسی که فرشتگان در شبی ه همه امور مانند آفرینش، رزق
و روزی، اجل، عمل، عمر، زندگی، مرگ، علم غیب آسمانها و
زمین و معجزات که اختصاص به خداوند و پاکان و رسولان
او دارد مقدار می شوند، بر او نازل می گردند. آنها تجلی خداوند
می باشند که خداوند خود فرموده: و به هر سو رو کنید خدا
آن جاست، آنان ذخیره خداوند هستند یعنی مهدی در پایان این
مدت می آید و زمین را از عدل و داد پر می کند، آنچنان که از
ظلم و ستم پر شده است».^(۲)

آیه پنجم

﴿هَلْ يَنْظَرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي ظُلْلَرٍ مِّنَ الْغَمَامِ

۱. سوره بقره، آیه ۱۱۵.

۲. الاحتجاج، ج ۱، ص ۲۴۰؛ بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱۸.

وَالْمَلَئِكَةُ وَقُضَى الْأَمْرُ قَالَ اللَّهُ تُرْجَعُ الْأَمْوَالُ^(۱)

آیا انتظار دارند که خدوند و فرشتگان در سایه هایی از
ابرها به سوی آنان بیایند و همه چیز انجام شده و همه کارها به
سوی خدا بازمی گردد.

جابر از امام باقر علیه السلام نقل کرده که درباره این آیه می فرماید:
«حضرت قائم [هنگام ورود به عراق در میان هفت قبه نور
فرود می آید و معلوم نیست که او در کدام یک از آنها قرار
دارد».^(۲)

آیه ششم

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْهَاكُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبْطَهُ أَنْبَتَتْ
سَبَعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سَبْلَهُ مِائَهُ حَبْطَهُ وَاللَّهُ يُضَعِّفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعُ عَلَيْهِ﴾^(۳)

کسانی که اموال خود را در راه خدا اتفاق می کنند همانند
بذری هستند که خفت خوش برویاند که در هر خوش یک صد
دانه باشد و خداوند آن را برای هر کس بخواهد دو یا چند

۱. سوره بقره، آیه ۲۱۰.

۲. تفسیر العیاشی، ج ۱، ص ۱۰۳.

۳. سوره بقره، آیه ۲۶۱.

برابر می‌کند و خدا (از نظر قدرت و رحمت) وسیع و (به همه چیز) داناست.

فضل بن محمد جعفی گوید:

«از امام صادق علیه السلام درباره فرمایش خداوند متعال (مثل دانه‌ای که هفت خوش رواند) سؤال کردم. حضرت فرمود: منظور از حبّه، حضرت فاطمه است و هفت خوش، هفت نفر از فرزندان اوست که هفتمن آنها قائم است. [راوی گوید:] عرض کردم: آیا امام حسن علیه السلام نیز جزء این هفت نفر است؟»

حضرت فرمود: «امام حسن علیه السلام از ناحیه خداوند امام و پیشوایی است که اطاعت‌ش واجب است ولی از خوش‌های هفت‌گانه نیست بلکه اولین فرد آنان امام حسین علیه السلام و آخرین آنان قائم است. عرض کردم: این که خداوند فرمود: فی گلِ سُبْلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ منظور چیست؟ حضرت فرمود: از هر یک از از خوش‌ه مردان آنها در کوفه یک‌صد نفر به وجود می‌آید و آنها جز این هفت تن نیستند». ^(۱)

آیه هفتم

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوقِنَ

خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ)^(۱)

(خدا) دانش و حکمت را به هر کس بخواهد می‌دهد و به هر کس دانش داده شود، خیر فراوانی داده شده است و جز خردمندان (این حقایق را درک نمی‌کنند و) متذکر نمی‌گردند.
 ابو بصیر روایت می‌کند که از امام باقر علیه السلام سؤال کردم که مقصود از آیه: و به هر کس دانش داده شود خیر فراوانی داده شده است چیست؟ حضرت فرمود: «مقصود از حکمت و دانش، شناخت امام و اجتناب از گناهان کبیره است و کسی که از دنیا برود و بیعت امامی بر گردنش نباشد مانند دوران جاهلیت از دنیا رفته و مردم معذور نیستند تا این‌که امام خویش را بشناسند، کسی که بمیرد و به امامت (امام زمان خودش) آشنا باشد تقدیم و تأخیر ظهور، به او زیانی نمی‌رساند او همانند کسی است که در خیمه و چادر حضرت با اوست، سپس فرمود: خیر، بلکه همانند کسی است که در رکاب او مبارزه کند، و بعد فرمود: خیر، بلکه - به خدا سوگند - همانند کسی است که در رکاب رسول خدا شهید شده باشد».^(۲)

۱. سوره بقره، آیه ۲۶۹.

۲. بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۲۶.

﴿إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ بِإِيمَانِ إِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ أَتَبْغُوهُ وَهَذَا أَلَئِنْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَمْنَوْا وَاللَّهُ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱)

آنها هستند که از او پیروی کردند و (در زمان و عصر او، به مكتب او وفادار بودند، همچنین) این پیامبر و کسانی که به او ایمان آورده‌اند از همه سزاوارترند و خداوند ولی و سرپرست مؤمنان است.

عبدالاعلى جبلی گفت: «امام باقر علیه السلام فرمود: به خدا سوگند، گویی به او [قائم] می‌نگرم که با پشت به حجرالاسود تکیه زده و آنگاه خدا را به حق خودش سوگند می‌دهد و سپس می‌گوید: ای مردم! هر کس درباره خدا با من مجاجه و بحث کند من سزاوارترین فرد به خدا هستم و هر کس درباره نسبت حضرت آدم با من بحث نماید، من سزاوارترین شخص به آدم هستم، ای مردم هر کس درباره نسبت با نوح با من اجتماع کند من سزاوارترین مردم به نوع علیه السلام هستم، ای مردم هر کس درباره ابراهیم با من اجتماع نماید من سزاوارترین فرد به ابراهیم می‌باشم». ^(۲)

۱. سوره آل عمران، آیه ۶۸.

۲. تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۵۶.

﴿ وَلَذَّ أَخْدَنَ اللَّهُ مِيشَقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ
وَجِئْتُكُم بِهِ جَاهَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ ﴾ قَالَ أَقْرَرْتُهُ وَأَخْذَتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي
قَالَ فَآشْهُدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴾^(۱)

و (به خاطر آورید) هنگامی را که خداوند، از پیامبران (و پیروان آنها) پیمان مؤکد گرفت، که هرگاه کتاب و دانش به شما دادم، سپس پیامبری به سوی شما آمد که آنچه را با شماست تصدیق می کند به او ایمان بیاورید و او را یاری کنیدا سپس خداوند به آنها گفت: آیا به این موضوع اقرار دارید؟ و بر آن پیمان مؤکد بستید؟ گفتند: آری اقرار داریم! خداوند به آنها گفت: پس گواه باشیدا و من نیز با شما از گواهانم.

فیض بن ابی شبیه گوید: «از امام صادق علیه السلام شنیدم که این آیه شریفه را تلاوت می کرد و آنگاه خداوند عهد و پیمان پیامبران را گرفت که آنچه را از کتاب و حکمت برایتان آوردم. ... تا آخر آیه، فرمود، البته برای این که به رسول خدا ایمان بیاورید و علی علیه السلام را یاری کنید؟ فرمود: آری، از آدم گرفته تا کنون خداوند هیچ پیامبری و رسولی را مبعوث نکرد جز این که

به دنیا برگردانده می شود تا در رکاب علی علیه السلام نبرد کند».^(۱)

آیه دهم

﴿يَتَأْمِنُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِذْ أَمْسَأْنَا إِلَيْهَا نَزْلَنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ
مِنْ قَبْلٍ أَنْ نَكُونَ وُجُوهًا فَتَرْدَهَا عَلَى أَدْبَارِهَا﴾^(۲)

ای کسانی که کتاب (خدا) به شما داده شده ا به آنچه (بر پیامبر خود) نازل کردیم و همانگ با نشانه هایی است که با شماست ایمان بیاورید پیش از آن که صورت هایی را محو کنیم، سپس به پشت سرباز گردانیم.

جابر جعفی از امام باقر علیه السلام روایت کرده که آن حضرت درباره آیه شریفه فرمود: از لشکر سفیانی نجات نمی یابند و همه آنها در سرزمین بیدا به هلاکت می رسند (در زمین فرو می روند) مگر سه نفر از آنها که خداوند صورت آن سه نفر را به پشت سرشار برمی گرداند و این پیشامد و رخداد در زمان قیام حضرت قائم مهدی علیه السلام روی خواهد داد.^(۳)

۱. تفسیر العیاشی، ج ۱، ص ۱۸۱.

۲. سوره نسا، آیه ۴۷.

۳. ینابیع الموده، ب ۷۱، ج ۵

آیه یازدهم

﴿وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِي اللَّهُ كُلُّاً مِّن سَعْيِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا﴾

حَكِيمًا﴾^(۱)

عَلَيْكُمُ الْعَلَيْفُ
فَرَحْمَةُ رَبِّكُمْ

(اما) اگر (راهی برای اصلاح در میان خود نیابند و) از هم جدا شوند خداوند هر کدام از آنها را با فضل و کرم خود، بی نیاز می کند و خداوند دارای فضل و کرم و حکیم است.

از امیر المؤمنین علی عَلَيْهِ السَّلَام نقل شده است که فرمود: صدیق اکبر با پرچم هدایت و شمشیر ذوالفقار و تازیانه، حرکت می کند؛ تا این که دوباره در زمین هجرت که کوفه است فرود می آید، مسجد کوفه را خراب کرده و دوباره آن را مانند اول از نو می سازد و خانه های ستگران را که در اطراف آن بنا شده است منهدم می کند. آنگاه به بصره می رود و به نزدیک دریا می رسد و صندوق (تابوت) و عصای حضرت موسی نیز همراه اوست بر دریا می خواند و می دهد، پس آب دریا می خروشد و بصره را غرق می کند تنها مسجد آن چون سینه کشته بر سطح آب باقی می ماند. آنگاه به سوی حرور می رود و آنجا را آتش می زند و از باب بنی اسد می گذرد تا این که بر سر قبیله ثقیف که از نسل فرعون هستند فریاد می کشد. سپس به سوی مصر

رهپار شده، در آن جا منبر می‌رود و برای مردم سخنرانی می‌کند و اهل زمین را به عدالت مژده می‌دهد و در عصر او آسمان می‌بارد، درختان میوه می‌دهند، زمین گیاه می‌رویاند و سرسبز و خرم می‌شود، حیوانات وحشی هم دارای امنیت می‌شوند به گونه‌ای که همانند چهارپایان در گوشه‌ای از زمین می‌چرخند، علم در قلوب مؤمنین وارد می‌شود به نحوی که هیچ مؤمنی به علم دیگران نیازی ندارد. در آن هنگام این آیه تأویل می‌شود: **يُغْنِ اللَّهُ كُلُّاً مِّنْ سَعْيِهِ** خداوند هر کس را با فضل و کرم خود بی‌نیاز می‌کند.^(۱)

آیه دوازدهم

«لَئِمْ فِي الدُّنْيَا بِخَزْيٍ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ»^(۲)

... آنها کسانی هستند که خدا نخواسته دل‌هایشان را پاک کند در دنیا رسوایی و در آخرت مجازات بزرگی نصیب‌شان خواهد شد.

درباره این آیه شریفه از سُلَیْل نقل شده که گفت: خواری آنها در دنیا این است که هنگامی که حضرت مهدی علیه السلام قیام می‌کند و قسطنطینیه (استانبول) فتح می‌شود آنان را از دم تیغ

می گذراند.^(۱)

آیه سیزدهم

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمٌ
عِنْدَهُو ثُمَّ أَنْشَرَ تَمَرُونَ ﴾^(۲)

عَلَى اللَّهِ الْحَمْدُ
مَنْ حَمَلَ ثِقَةَ الْمُتَّقِينَ

۱۵۲

او کسی است که شما را از گل آفرید، سپس مدتی مقرر داشت (تا انسان تکامل یابد) و اجل حتمی نزد اوست (و فقط او از آن آگاه است) با این همه شما (مشارکان در توحید و یگانگی و قدرت او) تردید می کنید.

حمران بن اعین از امام باقر علیه السلام درباره فرمایش خدای تعالی: «ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمٌ عِنْدَهُو روایت کرده است که آن حضرت فرمود: به راستی که دو اجل (زمان) وجود دارد: یکی اجل حتمی و دیگری اجل مشروط. حمران گوید: عرض کردم: اجل (زمان) قطعی کدام است؟ حضرت فرمود: آن هنگامی که مشیت خدا در آن است حمران گوید: عرض کردم: من امیدوارم که زمان سفیانی زمانی مشروط باشد. امام باقر علیه السلام

فرمود: نخیر، به خدا سوگند! که زمان او قطعی و حتمی

بیان علمی تصورات اسلام
برگزینش

۱. تفسیر التیان للطوسي، ج ۱، ص ۴۲۰.

۲. سوره انعام، آیه ۲.

است».^(۱)

آیه چهاردهم

﴿فَاتَّهِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَّهِرِينَ﴾^(۲)

... پس شما متظر باشید من هم با شما انتظار می‌کشم!
(شما انتظار شکست من و من انتظار عذاب الهی برای شما!).
محمد بن فضیل از امام رضا علیه السلام نقل می‌کند که از آن حضرت
درباره فرج سؤال کردم.

در پاسخ فرمود: «آیا نمی‌دانی که انتظار فرج از فرج [ما یه
گشایش] است [زیرا] خداوند فرموده است: شما متظر باشید
من هم با شما از متظران خواهم بود».^(۳)

احمد بن احمد از امام رضا علیه السلام روایت کرده و گفت: «شنیدم
حضرت می‌فرمود: صبر و انتظار فرج، چقدر نیکو و زیباست.
آیا سخن عبد صالح را نشنیدی که فرمود: متظر باشید که من
هم با شما متظرم».^(۴)

۱. الفیہ للنعمانی، ص ۱۳۰، ح ۴، ب ۱۸.

۲. سوره اعراف، آیه ۷۱.

۳. تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۱۳۸.

۴. تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۲۰.

آیه پانزدهم

﴿ وَرِبِّنَا اللَّهُ أَنْ تُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ *
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبَطِّلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كِرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴾^(۱)

ولی خداوند می خواهد حق را با کلمات خود تقویت و
ریشه کافران را قطع کند. تا حق را ثبیت کند و باطل را از میان
بردارد هرچند مجرمان کراحت داشته باشند.

جابر از امام باقر علیه السلام در حدیثی نقل می کند که فرمود: «و اما
فرمایش خداوند: تا حق را پایدار کند. مراد این است که هنگام
خروج حضرت قائم حق آل محمد را ثبیت کند و اما فرمایش
او باطل را براندازد. مراد این است که چون آن حضرت قیام
کند، باطل بنی امیه را براندازد». ^(۲)

آیه شانزدهم

﴿ وَأُولُو الْأَذْمَارِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَيْنَا أُولَئِيَّكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴾^(۳)

۱. سوره انفال، آیات ۷-۸.

۲. اثیاء الهداء، ج ۳، ص ۵۵۰.

۳. سوره احزاب، آیه ۶.

و کسانی که بعداً ایمان آورده و هجرت کردند و با شما
جهاد نمودند از شما هستند، و خویشاوندان نسبت به یکدیگر،
در احکامی که خدا مقرر داشته، (از دیگران) سزاوارترند،
خداوند به همه چیز داناست.

ثبت ثمالی از امام سجاد روایت می‌کند که فرمود:

«این آیه و خویشاوندان بعضی از آنها نسبت به بعضی
سزاوارترند. در کتاب خدا، درباره ما نازل شده است. و این آیه
نیز درباره ما نازل شده است: او کلمه توحید را، کلمه پایدار در
نسل‌های بعد از خود قرار داد و تا روز قیامت، امامت در نسل
حسین بن علی بن ابیطالب علیهم السلام است و برای قائم ما دو غیبت
است که یکی از دیگری طولانی‌تر است. اما غیبت اول شش
روز یا شش ماه یا شش سال طول می‌کشد. و دومی آن قدر
طولانی می‌شود که بیشتر معتقدان به آن از عقیده خود
برمی‌گردند و بر آن عقیده ثابت نمی‌مانند، مگر کسی که یقینش
قوی و معرفتش صحیح باشد و او از آن‌چه که ما واجب کنیم،
در دل خود مشکلی ندارد و تسليم ما اهل بیت است». ^(۱)

آیه هفدهم

﴿يُرِيدُونَ أَن يُكْفِرُوا ثُرَّ اللَّهِ يَا أَفْوَهُمْ وَيَأْتُونَ اللَّهَ إِلَّا أَن

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۲۳؛ اثیاء الهداء، ج ۳، ص ۴۶۷.

يُتَمَّنُ نُورَهُ وَلَوْ سَخِرَةَ الْكَافِرُونَ * هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّمَ وَلَوْ سَخِرَةَ
الْمُشْرِكُونَ))^(۱)

آنها می خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند، ولی
خدا جز این نمی خواهد که نور خود را کامل کند، هرچند
کافران ناخشنود باشند! او کسی است که رسولش را با هدایت
و آیین حق فرستاد تا آن را بر همه آیین‌ها غالب گرداند،
هرچند مشرکان کراحت داشته باشند.

شیخ بزرگوار قمی، در تفسیر خود می گوید:
«این آیه درباره قائم آل محمد ﷺ نازل شد و او تنها امامی
است که خداوند او را بر همه ادیان پیروز خواهد نمود. او زمین
را پر از عدل و داد خواهد کرد، بعد از آن که از ظلم و جور پر
شده باشد و این از آیاتی است که تأویل آن بعد از تنزیل خواهد
بود». ^(۲)

ابو بصیر نقل می کند که امام صادق علیه السلام درباره این آیه: هُوَ
الَّذِي أَرْسَلَ ... فرمود: «به خدا سوگند! تأویل این آیه هنوز
نیامده و نخواهد آمد، تا قائم خروج کند. وقتی آن جناب خارج

۱. سوره توبه، آیات ۳۲-۳۳.

۲. اثیاء الهداء، ج ۲.

شود، هیچ کافری به خداوند عظیم و مشرک به امام نماند، جز این که به خروج وی کراحت داشته باشد به طوری که اگر کافری در شکم سنگی باشد، سنگ فریاد برآورد: ای مؤمن! در شکم من کافری است، مرا بشکن و او را به قتل برسان».^(۱)

امام باقر علیه السلام فرمود: «به راستی تحقق این وعده خدا به هنگام قیام آل محمد خواهد بود آن روز است که اسلام فراگیر می شود و کسی در روی زمین نمی ماند، مگر این که به یکتایی خدا و رسالت پیامبر ایمان می آورد».^(۲)

آیه هجدهم

﴿وَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ إِيمَانُ رَبِّيهِ قُلْنَ إِنَّمَا الْغَيْثُ
لِلَّهِ فَإِنْتَظِرُوا لَنِي مَعَكُمْ مِنْ أَلْمُنتَظِرِينَ﴾^(۳)

می گویند: چرا معجزه‌ای از پروردگارش بر او نازل نمی شود؟ بگو: غیب (و معجزات) تنها برای خدا (و به فرمان او) است!

شما در انتظار باشید من هم با شما در انتظارم! (شما در انتظار معجزات بهانه‌جویانه باشید، و من هم در انتظار مجازات

۱. اثناء الهداء، باب ۳۲، ح ۲۳۹.

۲. تفسیر مجمع البیان، ج ۳، ص ۲۵.

۳. سوره یونس، آیه ۲۰.

شما!).

یحیی بن ابوالقاسم گوید:

«امام صادق علیه السلام در تفسیر این قول خدای تعالی: **فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْثُ لِلَّهِ** فرمود: مراد از غیت در این آیه حجت قائم می باشد». ^(۱)

عَلَى اللَّهِ الْحَمْدُ
رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۵۸

آیه نوزدهم

«وَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ» ^(۲)

و می گویند: «اگر راست می گویی، این وعده (مجازات) کی خواهد بود؟».

عبدالرحمن بن سلیط می گوید:

«امام حسین علیه السلام فرمود: از ما خاندان دوازدهمین آنها حضرت مهدی علیه السلام خواهد بود که اولین آنها امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام است و آخرین آنها، نهمین نفر از فرزندان من است و او امام قائم به حق است و خدای تعالی زمین را به واسطه او پس از موت، زنده کند و دین حق را به دست او بر همه ادیان غالب گرداند؛ گرچه مشرکان را ناخوش آید. او را

شیعه علیی
شیعه علیی
شیعه علیی

۱. بنایع الموده، ص ۵۰۸.

۲. سوره یونس، آیه ۴۸.

غیبی است که گروهی [به واسطه آن غیبت] مرتد شوند و گروهی دیگر ثابت قدم باشند و اذیت شوند و به آنها بگویند اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت عملی شود؟ بدانید که در دوران غیبت او بر آزار و تکذیب صابر باشد همانند مجاهدی است که با شمشیر پیشاوری رسول خدا مجاهده کرده است.^(۱)

آیه بیستم

﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾^(۲)

ای لعنت خدا بر ظالمان باد!

از نشانه‌های ظهور، ندایی از آسمان است.

حسن بن محبوب نقل می‌کند که امام رضا فرمود: «به ناچار فتنه و آشوبی بسیار سهمگین و خونین روی خواهد داد که هر نوع خویشی و نزدیکی و دوستی ساقط خواهد شد و از بین می‌رود و این امر پس از مرگ سومین فرزند من است که اهل آسمان و زمین برای او اشک می‌ریزند و چه مؤمنانی که در فقدان آب روان، اسفناک و سرگردان و غمگین باشند، گویا آنها را می‌بینم که در بدترین حالات ندایی بشنوند که از دور و

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۲۵۷.

۲. سوره هود، آیه ۱۸.

نژدیک یکنواخت به گوش رسد، برای مؤمنان رحمت و برای
کافران عذاب باشد. [راوی گوید] پرسیدم: این چه ندایی است؟

حضرت فرمود: در ماه رجب سه ندا از آسمان بلند شود:

اول: آگاه باشید! لعنت خدا بر ستمکاران. دوم: ای گروه
مؤمنان! حادثه نژدیک، نژدیک شد. سوم: طرف چشم خورشید
بدن ظاهری بینید او امیر المؤمنین است که برای هلاکت
ستمکاران برگشته است». ^(۱)

عَنْكَ الْأَعْلَى
قُرْبَحَمُ الْمُتَّيْقَ

١٦.

شانه های ظهور امام زمان

راه وصال به امام زمان

تکلیف اول

«قال الْبَاقِرُ: هُوَ الْمُؤْمِنُ يَدْعُ لِأَخِيهِ بِظَهَرِ الْغَيْبِ فَيَقُولُ لَهُ
الْمَلَكُ: آمِينٌ وَ يَقُولُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ؛ وَ لَكَ مِثْلًا مَا سَأَلْتَ وَ
قَدْ أُعْطِيْتَ مَا سَأَلْتَ بِحُبُّكَ إِيَّاهُ». ^(۱)

امام باقر علیه السلام می فرمایند: «مؤمن برای برادر دینی خود در غیاب او دعا می کند؛ پس فرشته ای به او می گوید: آمین، و خداوند عزیز جبار می گوید دو برابر آنچه درخواست کردی، برای توست و آنچه را نیز برای او درخواست کردی، به خاطر محبتی که به او دادی، به تو داده شد».

پس تکلیف اول این که در دعاهای خود دعا برای امام زمان و فرجش را مقدم بر دیگران بداریم که نشانه محبت زیاد ما به وجود مقدسش می باشد. هر چقدر دعا را قشنگ تر و با محتوا تر در درگاه خداوند تعالی نماییم به مراتب به همان شایستگی دعا اجابتیش هم زیباست و اجر و پاداشش به همان منوال برای صاحب دعا می باشد.

تکلیف دوم

«قالَ الْمَهْدِيُّ عَجَلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرْجُهُ الشَّرِيفُ فِي تَوْقِيهِ
الشَّرِيفِ: قَدْ آذَانَا جُهْلَاءُ الشِّيَعَةِ وَجُمَائِهِمْ وَمَنْ دِينُهُ جَنَاحٌ
البَّعْوَضَةِ أَرْجَحُهُ مِنْهُ»^(۱)

حضرت صاحب الامر مهدی موعد عليه السلام می فرماید:
«به تحقیق جاهلان و کم خردان شیعه و کسانی که پر و بال
پشه، از دین داری آنان برتر و محکم تر است، مارا آزار
می دهند».

اطاعت نکردن از فرامین گهربار معصومین عليهم السلام مخصوصاً
ولی عصر امام زمان و رعایت نکردن تقوا و پرهیزکاری علت و
سبب اصلی ناراحتی و آزار امامان معصوم مخصوصاً مهدی
موعد می باشد. چرا که تمام معصومین تمام هستی خود را در
راه اعتلای دین و دیانت گذاشتند و بی اهمیتی نشان دادن به هر
کدام از دستورات آن موجب آزار روح و روان آن عزیزان
می شود پس شیعه باید در مرحله اول تقوا و در مرحله دوم
اطاعت و پیروی از دستورات و فرمایشات امامان معصوم
مخصوصاً حضرت امام زمان را سرلوحة زندگی خود قرار دهد
تا از او راضی باشند. چراکه رضایت آنان رضایت خداوند باری

تعالی می باشد.

تکلیف سوم

«قالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ طَوْبَى لِمَنْ أَدْرَكَ قَاتِمَ أَهْلِ بَيْتِي وَ هُوَ يَأْتِي
بِهِ غَيْبَتِهِ قَبْلَ قِيَامِهِ وَ يَتَوَلَّ أُولَيَاءَهُ وَ يُعَادِي أَعْدَاءَهُ، ذَلِكَ مِنْ
رَفْقَائِي وَ ذَوِي مَوَدَّتِي وَ أَكْرَمَ أُمَّتِي عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».^(۱)

پیامبر می فرمایند: «خوشابه حال کسی که قائم اهل بیت
مرا درک کند و قبل از قیام او و در غیبتش به او اقتدا کرده و
دوستان او را دوست داشته و دشمنانش را دشمن بدارد. چنین
کسی از رفقا و اهل مودت من بوده و در روز قیامت از
گرامی ترین افراد امتم، نزد من است».

تکلیف چهارم

«قَالَ جَابِرُ لِإِمامِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ مَا أَفْضَلُ مَا
يَسْتَعْمِلُهُ الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ، قَالَ: حِفْظُ اللِّسَانِ وَ لُزُومُ
الْبَيْتِ».^(۲)

جابر از امام محمد باقر علیه السلام می پرسد: «ای پسر رسول خدا! بهترین کاری که مؤمن در زمان غیبت می کند، چیست؟ آن

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۲۸۶، باب ۲۵.

۲. کافی، ج ۲، ص ۴۵۶؛ بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۲۱۶.

حضرت فرمودند: نگهداری زبان و خانه نشینی».

به واضح مقصود امام می‌تواند تقدیمه و پرهیز از شهرت باشد. علی می‌فرمایند: «آن (عصر غیبت) زمانی است که در آن احدي نجات نمی‌یابد مگر مؤمنی که گمنام و بی‌اعتبار باشد، که اگر در مجلسی حاضر شود شناخته نشود و اگر غایب شود، جستجو نگردد و جویای او نباشد، آنها چراغ‌های هدایت هستند». ^(۱)

تکلیف پنجم

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَ فِي عَلِيٍّ نُزِّلَتْ **﴿وَالْعَصْر﴾** ^(۲) وَ تَفْسِيرُهَا:

وَرَبُّ

عَصْرِ الْقِيَامَةِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ؛ أَعْدَاءُ آلِ مُحَمَّدٍ إِلَّا
الَّذِينَ آمَنُوا بِوْبَائِهِمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِمُواسَةِ أَخْوَانِهِمْ وَ
تَوَاصَوْا بِالصَّيْرِ فِي غَيْبَةِ غَائِبِهِمْ». ^(۳)

رسول خدا مکتوب می‌فرمایند: «سوره والعصر، درباره علی نازل شده است؛ تفسیرش چنین است: و سوگند به عصر قیامت! همانا انسان در زیان است؛ یعنی دشمنان آل محمد مگر آن

۱. نهج البلاغه (فیض الاسلام)، ص ۳۰۵.

۲. سوره عصر، آیه ۱.

۳. الاقبال، ص ۴۵۷.

کسانی که به ولایت ایشان ایمان آورده و عمل صالح نمودند و با برادرانشان مواسات کردند و در زمان غیبت امام غیابشان یکدیگر را به صبر سفارش کردند».

تکلیف ششم

قالَ الصادقُ عَلِيٌّ: «أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ مِنْ انتَظَرَ أَمْرَنَا وَصَبَرَ عَلَى
مَا يَئِسَّ مِنِ الْأَذَى وَالْخَوْفِ هُوَ غَدَّاً فِي زُمْرَتِنَا». ^(۱)

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «آیا نمی‌دانی که همانا هر کس متظر امر [ظهور] می‌باشد و صبر نماید بزر آنچه از اذیت و ترس می‌بیند، او در آن در زمرة ما خواهد بود».

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «در جمیع امور خود، صبر و برداشتن داشته باش». ^(۲)

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «رسول خدا فرمودند: به زودی زمانی بر مردم خواهد رسید که مالکیت و دارایی [حکومت] به دست نخواهد آمد، مگر با کشتن و تکبر و ستم، ثروت به دست نیامد، مگر با غصب و خست و دوستی مردم حاصل نشود، مگر با از دست دادن دین و پیروی هوای نفس، پس، هر کس آن زمان را دریابد و بر نداری و فقر صبر کند، در حالی که بر

۱. کافی، ج ۸، ص ۳۷.

۲. کافی، ج ۲، ص ۸۹

تکلیف هفتم

قال الصادق عَلَيْهِ السَّلَامُ: «يا مُفضلُ، لا تَوَقَّتْ فَانَّ مَنْ وَقَّتْ لِمَهْدِيَّا
وقتاً فَقَدْ شارَى اللهُ فِي عِلْمِهِ وَأَدَعَى أَنَّهُ أَظْهَرَهُ [الله تعالى] عَلَى
سِرِّهِ».^(۲)

امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ می فرمایند: «ای مفضل! برای ظهور وقتی
نگذار؛ همانا هر کس برای ظهور مهدی ما وقتی تعیین کند،
خود را در علم خداوند شریک دانسته است و مدعی شده است
که خداوند متعال او را بر سر خویش آگاه ساخته است».

راوی می گوید: «از امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ پرسیدم: آیا برای امر ظهور
وقتی هست؟ فرمودند: وقت گذاران دروغ گفتند، وقت گذاران
دروغ گفتند وقت گذاران دروغ گفتند».^(۳)

۱. کافی، ج ۲، ص ۹۱.

۲. بحار الانوار، ج ۵۳

۳. الغیہ (شیخ طوسی)، ص ۴۲۶.

تکلیف هشتم

قال الصادق: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلِيَنْتَظِرْ
وَلِيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحَاسِنَ الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ».^(۱)

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «هر کس شاد می شود که از
اصحاب قائم باشد، باید متظر او باشد و با پرهیزکاری و اخلاق
پسندیده عمل نماید، در حالی که متظر است».

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «هر شب و روز متظر ظهور و
امر صاحب خویش باش، به درستی که خدا هر روز درکاری
است، و هیچ کاری او را از کار دیگر باز نمی دارد».^(۲)

و نیز حضرت می فرماید: «خوشابه حال شیعیان قائم ماء، که
در زمان غیبتش متظر ظهور او، و در زمان ظهورش مطیع او
هستند آنها دوستان خدا هستند؛ هم آنان که نه ترسی برایشان
است و نه اندوهگین می شوند».^(۳)

تکلیف نهم

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «هر کس سوره بنی اسرائیل را
در هر شب جمعه بخواند، نمی میرد تا این که قائم را دریابد و از

۱. الغیبه النعمانی، ص ۲۰۰.

۲. الاقبال، ص ۲۰۱.

۳. کمال الدین، ص ۳۵۷.

اصحابش شود. و هر کس بعد از هر نماز واجب خواه، این دعا را بخواند، پس همانا او امام محمد پسر حسن عسگری علیه السلام و علی آبائه السلام را در بیداری یا خواب خواهد دید».

مطلع این دعا این است.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بَلْغُ مَوْلَانَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَيْنَا
كَانَ وَحَيْثُمَا كَانَ...»^(۱)

امام صادق علیه السلام در فرازی دیگر می‌فرمایند:

«هرگاه یکی از شما آرزوی دیدار قائم را داشته اشد باید ارزو کند او را در عافیت دیدار نماید که همانا خداوند محمد علیه السلام را به عنوان رحمت مبعوث کرد و قائم را برای عقوبت مبعوث می‌کند».^(۲)

تکلیف دهم

خواندن دعا و درخواست دیدار حضرت مهدی از خداوند متعال می‌باشد خواندن دعاهای گوناگون از جمله دعای عهد می‌باشد که هر کس چهل صبا از این دعا را بخواند طبق روایات از یاران امام زمان خواهد شد.

در دعای عهدی که از امام صادق علیه السلام روایت شده است،

۱. بحار الانوار، ج ۸۹ و ۸۶

۲. کافی، ج ۱، ص ۲۲۳.

می خوانیم: «اللَّهُمَّ أَرِنِي الْطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْفُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاكْحُلْ
نَاظِرِي بِنَظَرِ رَبِّي إِلَيْهِ».

بار خدایا! آن طلعت رشید و آن چهره نازنین را به من بنما
و دیده ام را به سرمه یک نگاه به او، روشن ساز.
بار خدایا! از تو مسأله دارم که ولی امرت را به من بنمایی
در حالی که فرمانش نافذ باشد.^(۱)

شانه های خود را مام زمان

۱۶۹

عَلَى الْمُهَاجَرِ
فِرَجِهِ السَّرِيفِ

اشک فراق

قاسم سرور رها (سرورس) - مشهد

می کنم ناله که از تو خبری نیست مرا
غیر تو را رهبر والا گهری نیست مرا
مرغ بشکسته پرم، کی شوم آزاد ز بند
تا بیایم به برت، بال و پری نیست مرا
ترسم آن روز ز حال دل محنت زدهام
شوی آگاه که دیگر اثر نیست مرا
ماندهام مات که با آن همه آقایی و مهر
از چه بر درگه لطفت گذری نیست مرا
نکشم دست ز دامان تو ای مونس
به خدا غیر تو یار دگری نیست مرا
روزم از هجر تو شام و شب و من
تا نیایی تو امید سحری نیست مرا
دلوازا، شب میلاد تو باشد شب قدر
که از این شب، شب فرخنده تری نیست
ساخت مهر تو مرا، از دو جهان
جز ولای تو ز دنیا، ثمری نیست مرا
سالها شد که به هر جمعه، به امید
می کنم ندبه، که از تو خبری نیست مرا
گر سخن در خور وصف تو نگفتم
چه توان کرد، که جز این هنری نیست

نازینیا به جز از موی سپید و رخ زرد
تا نثار تو کنم سیم و زری نیست مرا
مدح اجداد تو را گفتم و دانم به یقین
که از این به، به دو عالم اثرب نیست مرا
«سروریم» گشته عجین مهرتو در آب
بهتر از حب تو یکتا گهری نیست مرا

یوسف آل محمد

مرحوم علیراکبیر خوشدل - تهران

چون ظهر از امر حق، آن مهر انور می‌کند
عالی را از جمال خود منور می‌کند
پرده‌دار غیب چون برگیرد از رخ پرده‌اش
جلوه‌ها، بی‌پرده با فرمان داور می‌کند
غیبتیش مانند خورشید است اندرا پشت ابر
ابر، کی منع فروغ از مهر خاور می‌کند
آفتاب آسا رساند فیض بر نیکو و زشت
آری آن شه لطف چون مؤمن به کافر
ز امر وی باران بیارد بس زمین از آسمان
هم به یمنش خلق را روزی مقرر می‌کند
اولین مخلوق آدم بود و حجت زمین
این جهان را خالی از حجت که باور
جان اگر در تن نباشد، زندگی باشد محال
آن ولی الله کار جان، به پیکر می‌کند

چون شود ظاهر نماید، تکیه بر بیت الحرام
پس جهان از نعمه الله اکبر می کند
درع داودی به تن، درکف عصایی موسوی
هم به سر عتمامه جدش پیغمبر می کند
از سلیمان خاتم و در دست گیرد ذوالفقار
یعنی آن شه تکیه بر اورنگ حیدر می کند
این جهان پر زظلم و جور و شرك و فسق را
از دم تیغ دو سر، پر عدل یکسر می کند
البشارت ای گروه متظر، کان متظر
شام هجران را بدل بر صبح انور می کند
آید آن روزی که پاک از چهره ما شیعیان
گرد غربت را به دست فیض گستر
آید آن روزی که بیت الحزن را دارالسرور
از قدم خویش آن شاه فلك فر می کند
یوسف آل محمد چون ز چه آید برون
خرگه اسلام را از ماه برتر می کند
کوری چشم حسودان، قرة العین رسول
آید و ترویج از آیین جعفر می کند
گر زند طعنه ز طول غیبتش دشمن چه باک
کوری این قوم، عالم را مسخر می کند
فاصله گیرد انتقام خون جد خود حسین
یاری از آن خسرو مظلوم بی سر می کند
بهر خونخواهی خون جد مظلومش حسین
بی گمان خوشدل ز اهل جور کیفر

اشک فراق

محمد اخوان سرشار کافر

ای بردہ یاد روی تو از دل قرارها
هر دم زند فراق تو بر جان شرارها
ترسم در انتظار توای متھای خشن
گردد سپید دیده چشم انتظارها
اشک فراق بس که به پای تو ریختم
از چشم من شدند خجل چشم سارها
حاشا که بی ولای تو در پیشگاه دوست
گردد قبول طاعت شب زنده دارها
سیمای حق نمای تو تا چند در نهان
تا کی به جستجوی توام در دیارها
با آن جلال و مرتبه، گردون به صبح و شام
بأشد به خوان جور تو از ریزه خوارها
روز است، مهر تو، ای ماه، نقش بست
بر جای جای سینه ما، دل فگارها
بر ما ز انبیای سلف مژده داده اند
از غیبت و ظهور، وقایع نگارها
فرمود مصطفی، که کند قائم ظهور
یک روز مانده، گر بود از روزگارها
بنگر که در غیاب تو ای شمع جانفروز
گلزار دین چه می کشد از نیش خارها

شانه علی ظهر اتمام زمان

۱۷۳

عَلَى الْعَالَمِ
قرآن نور

باز آی و داد مردم درمانده را بگیر
با ذوالفقار خویش، ز دولت مدارها
پیچیده بر نهال فضیلت سوم کفر
از قلب های مرده بسی بند و بارها
از باغ، بانگ زاغ و زغن می رسد به گوش
افسرده خاطرند به بستان هزارها
وا حسرتا، که لشکر کفار آورند
یورش به مسلمین، ز یمین و یسارها
دانی که از فراق فلسطین دردمند
بر ما چه ها گذشته به لیل و نهارها
ای نور چشم عسگری ای حجت خدای
ما و حمایت تو در این گیر و دارها
خواهم ز کردگار که باشد گه ظهور
و سرشار در رکاب تو از جان نثارها

فلک ولا

مشیر حسین آستانه پرست شاهر - مشیر

گردیده ام ندیده رخ دلربای تو
دل پر زند به سینه من در هوای تو
چون غنچه غرق خون شودم چو بگذرد
بر خاطرم خیال لب جانفزای تو
خواهم که جان پای ترا بوسه ها زنم
در حیرتم که هست کجا جای پای تو

آینه برس جمال تو گشتند مهر و ماه
که این سان منورند ز سور و ضیای تو
یک جلوه بر دلم کن و دل را صفا بخش
ای آنکه یافت مروه صفا از صفائی تو
گر عمر من کفاف دهد تا به روز وصل
در حیرتم که هدیه چه ریزم به پای تو
دستم تهی و نیست مرا آه در بساط
شرمنده‌ام چه پیشکش آرم برای تو
یعقوب وار دیده شد از دوریت سپید
ای صد هزار یوسف مصری فدائی تو
دانم یقین بنای ستم واژگون شود
بر بام معذلت چو برآید لوای تو
مولابخوان تو آیه امن یجیب را
زیرا که می‌رسد به احابت دعای تو
اول بیا مدینه و بنا که در کجاست
گم گشته قبر مادر درد آشنای تو
برگوی مادرم دگر از درد و غم منال
کامد طیب و بر کف دارد دوای تو
برخیز تا حضور تو پرسم چرا عدو
سیلی زده به عارض ایزد نمای تو
جرمت مگر چه بود که بشکست پهلویت
از ضرب پای، دشمن دور از خدی تو
من مهدیم که هست هنوزم به گوش جان
در پشت در به ناله چو برشد صدای تو

من قتل محسن تو ز خاطر نبرده ام
گریم به یاد کردک سیمین لقای تو
از موج غم به ساحل امید می رسد
شاهد که ساکن است به فلک ولای تو

عَذَلُ الْمُعْدَلِي
شِجَاعُ الْمُشَجَّعِ

۱۷۶

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لِوَلِيْكَ الْفَرَجَ

شلجه های ظهر در امام زمان

